

วท ๑/๑๘๒๖๑

ความสามารถด้านการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูโรงเรียน
สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคาม

ประภัสสร บุตรไทย

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

พ.ศ. 2559

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

คณะกรรมการสอบได้พิจารณาวิทยานิพนธ์ของ นางสาวประภัสสร บุตรไทย แล้ว
เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาบริหารการศึกษา ของมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

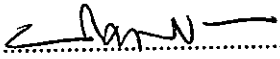
คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จำเนียร พลหาญ)

ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

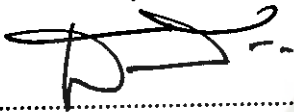
(ผู้แทนบัณฑิตวิทยาลัย)

(ดร.นิคม ชมภูหลง)

กรรมการสอบวิทยานิพนธ์

(ผู้ทรงคุณวุฒิ)

(รองศาสตราจารย์สมชาย วงศ์เกษม)

กรรมการ

(อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก)

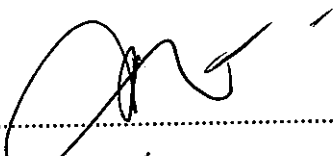
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชยากานต์ เรืองสุวรรณ)

กรรมการ

(อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม)

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

มหาวิทยาลัยอนุมัติให้รับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต ของมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรวัต ทองบุญ)

คณบดีคณะครุศาสตร์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สนธิ ตีเมืองชัย)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....
28 พ.ค. 2559

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

เรียน จำแนกตามประสบการณ์สอน โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ยกเว้นด้านการสะท้อนผลการปฏิบัติ ไม่แตกต่างกัน

ระยะที่ 2 ผลการวิจัยพบว่า 1) ด้านแหล่งข้อมูลและระเบียบวิธีวิจัยในชั้นเรียนยังขาดความเชื่อมโยงในแหล่งข้อมูลสารสนเทศด้านการวิจัยพัฒนาศักยภาพ 2) ด้านกระบวนการวิจัยในชั้นเรียนผู้บริหารควรให้การส่งเสริมสนับสนุนครูผู้สอนได้รับการพัฒนาทักษะให้สอดคล้องกับสภาพจริง ในห้องเรียนที่รับผิดชอบการเรียนการสอน 3) ด้านงบประมาณและแหล่งเงินทุนสนับสนุนด้านการวิจัยในชั้นเรียนควรส่งเสริมในการหาแหล่งทุนสนับสนุนการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูในสังกัด เพื่อส่งเสริมและพัฒนายกระดับมาตรฐานวิชาชีพให้ก้าวหน้าต่อไป

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

TITLE : A School Teachers' Competence of Classroom Research in the Service of Provincial Administrative Organization, Maha Sarakham Province.

AUTHOR : Praphusson Bootthai **DEGREE :** M.Ed. (Educational Administration)

ADVISORS : Assoc.Prof.Somchai Wongkasem Major Advisor

Asst.Prof.Dr.Chayakan Ruangsuwan Co-advisor

RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY, 2016

ABSTRACT

There are two objectives in this study : 1) to find out the degrees and comparisons on the school teachers' competence of classroom research in the service of provincial administrative organization, Maha Sarakham province. The subject study was categorized by educational levels and teaching experiences towards 215 simple purposive samples of the teachers. The research tool was a 5 rating-scale questionnaire obtained the reliability at 0.94. The statistical devices comprised percentage, means, Standard Deviation, t-test and F-test. 2) to find out any suggestion to support the classroom research from 6 target subjects toward specific sampling method. The research tool was structural interview questions to collect the research data.

The findings results were as follow 1) The school teachers, as the study samples, gained their competence of classroom research in moderate degrees either in overall or each aspect. Regarding each aspect towards the means, the one of operational feedback showed the highest degree; followed by the one of an operative condition survey, planning, and operation, respectively. 2) Regarding the educational background, the finding showed no significant difference at 0.05 for the competence of classroom research in the school teachers. However, the different educational backgrounds affected the differences of the competence in the aspect of the operative condition survey, planning, and operational feedback.

3) Concerning the differences of teaching experience in the school teachers in this study, the finding showed the significant difference at 0.05 in all aspects, except the one of operational feedback.

Phase 2 findings showed as follows : 1) the information resource and research methodology for classroom research are lack of connection to informatics for conducting a competent development research, 2) in term of classroom research process, the executives should support teachers to generate the research skills in accordance with their existing classrooms; and 3) concerning the budget and funding to support the classroom research, there should be those two resources to encourage teachers conducting researches for developing the professional standard in the future

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จสมบูรณ์ได้ด้วยความกรุณาและความช่วยเหลืออย่างสูงยิ่ง จาก รองศาสตราจารย์สมชาย วงศ์เกษม อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชยากานต์ เรืองสุวรรณ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จำเนียร พลหาญ ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ และ ดร.นิคม ชมภูหลง กรรมการสอบ (ผู้ทรงคุณวุฒิ) ที่กรุณาให้ความช่วยเหลือ สนับสนุนและตรวจแก้ไขข้อบกพร่องเพื่อให้ วิทยานิพนธ์มีความสมบูรณ์ด้วยความเอาใจใส่เป็นอย่างดี ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่าง สูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประสพสุข ฤทธิ์เดช ดร.นิตยา บรรเทา และ นายสุรภีร์ ค่ายหนอง-สวาง ผู้อำนวยการกองการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม องค์การบริหาร ส่วนจังหวัดมหาสารคาม ที่ได้ให้ข้อเสนอแนะรวมทั้งความรู้ที่เป็นประโยชน์ และกรุณาเป็น ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาตรวจสอบความถูกต้อง ตลอดจนได้ชี้แนะทางการปรับปรุงเครื่องมือที่ใช้ ในการวิจัยครั้งนี้

คุณค่าและประโยชน์อันพึงได้จากการศึกษาจนสำเร็จเป็นวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัย ขอขอบเป็นเครื่องบูชาคุณพ่อกับมารดาที่เคารพอย่างสูงยิ่ง ได้มอบความรักและเมตตา ให้ ความรู้และให้การอบรมสั่งสอนสนับสนุนผู้วิจัยตลอดมา

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ประภัสสร บุตรไทย

สารบัญ

หัวเรื่อง	หน้า
บทคัดย่อ	ก
ABSTRACT	จ
กิตติกรรมประกาศ	ช
สารบัญ	ซ
สารบัญตาราง	ฅ
สารบัญภาพ	ฐ
สารบัญแผนภาพ	ฑ
บทที่ 1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
คำถามการวิจัย	5
วัตถุประสงค์การวิจัย	5
สมมติฐานการวิจัย	5
กรอบแนวคิดการวิจัย	6
ขอบเขตของการวิจัย	6
นิยามศัพท์เฉพาะ	9
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	10
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	11
หลักการ แนวคิด ทฤษฎีการบริหารการศึกษา	11
หลักการ แนวคิด ทฤษฎีการบริหารสถานศึกษา	18
ความสามารถตามมาตรฐานวิชาชีพทางการศึกษา	20
การวิจัยในชั้นเรียน	36
การประเมินผล (Evaluation)	50
การบริหารจัดการของโรงเรียนในสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคาม	52
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	73

หัวข้อเรื่อง	หน้า
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	80
ระยะที่ 1 ศึกษาระดับความสามารถด้านการทำวิจัยครู โรงเรียนสังกัดองค์การบริหาร ส่วนจังหวัดมหาสารคาม	80
วัตถุประสงค์การวิจัย	80
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	80
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	82
วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	84
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	84
การจัดทำและการวิเคราะห์ข้อมูล	87
ระยะที่ 2 ศึกษาข้อเสนอแนะในการส่งเสริมด้านการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู โรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคาม	88
วัตถุประสงค์การวิจัย	88
กลุ่มเป้าหมาย	88
เครื่องมือที่ใช้ในการในการเก็บรวบรวมข้อมูล	89
วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	91
การดำเนินการสัมภาษณ์	91
การจัดทำและการวิเคราะห์ข้อมูล	92
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	94
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	94
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	95
ระยะที่ 1 ศึกษาระดับความสามารถด้านการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู โรงเรียน สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคาม	95
ระยะที่ 2 ศึกษาข้อเสนอแนะในการส่งเสริมด้านการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู โรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคาม	106

หัวเรื่อง	หน้า
บทที่ 5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	116
ระยะที่ 1 ศึกษาระดับความสามารถด้านการทำวิจัยครู โรงเรียนสังกัดองค์การ	
ส่วนจังหวัดมหาสารคาม	116
สรุปผลการวิจัย	116
ระยะที่ 2 ศึกษาข้อเสนอแนะในการส่งเสริมด้านการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู	
โรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคาม	118
สรุปผลการวิจัย	118
อภิปรายผล	121
ข้อเสนอแนะ	128
บรรณานุกรม	131
ภาคผนวก ก เครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูล	141
ภาคผนวก ข เครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูลสัมภาษณ์	147
ภาคผนวก ค หนังสือขอความอนุเคราะห์	156
ประวัติผู้วิจัย	162

สารบัญตาราง

ตารางที่

หน้า

1	เปรียบเทียบนักวิชาการได้กล่าวไว้ด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน ที่มีความสอดคล้องและคล้ายคลึงกัน	48
2	ข้อมูลโรงเรียนในสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคาม	62
3	แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย จำแนกตามโรงเรียน	81
4	แสดงค่าความถี่ และค่าร้อยละจำแนกตามระดับการศึกษา	95
5	ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามประสบการณ์สอน	96
6	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความสามารถด้านการทำวิจัย ในชั้นเรียนของครู โรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคาม โดยรวมและรายด้าน	96
7	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความสามารถด้านการทำวิจัย ในชั้นเรียนของครู โรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคาม ด้านการสำรวจสภาพการปฏิบัติงาน	97
8	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความสามารถด้านการทำวิจัย ในชั้นเรียนของครู โรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคาม ด้านการวางแผน	98
9	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความสามารถด้านการทำวิจัย ในชั้นเรียนของครู โรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคาม ด้านการลงมือปฏิบัติ	99
10	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความสามารถด้านการทำวิจัย ในชั้นเรียนของครู โรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคาม ด้านการสะท้อนผลการปฏิบัติ	100
11	การเปรียบเทียบความสามารถด้านการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู โรงเรียนสังกัด องค์การบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคาม จำแนกตามระดับการศึกษา	101

12	การเปรียบเทียบความสามารถด้านการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูโรงเรียนสังกัด องค์การบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคาม จำแนกตามประสบการณ์สอน	102
13	การเปรียบเทียบความสามารถด้านการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูโรงเรียนสังกัด องค์การบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคาม ด้านการสำรวจสภาพการปฏิบัติงาน	103
14	การเปรียบเทียบความสามารถด้านการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูโรงเรียนสังกัด องค์การบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคาม ด้านการวางแผน	104
15	การเปรียบเทียบความสามารถด้านการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูโรงเรียนสังกัด องค์การบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคาม ด้านการลงมือปฏิบัติ	105

สารบัญภาพ

ภาพที่		หน้า
1	สัมภาษณ์ศึกษานิเทศก์	150
2	สัมภาษณ์ผู้อำนวยการ โรงเรียน	151
3	สัมภาษณ์ผู้อำนวยการ โรงเรียน	152
4	สัมภาษณ์ผู้อำนวยการ โรงเรียน	153
5	สัมภาษณ์ครูปฏิบัติการสอน	154
6	สัมภาษณ์ครูปฏิบัติการสอนสัมภาษณ์ครูปฏิบัติการสอน	155

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

สารบัญแผนภาพ

แผนภาพที่		หน้า
1	กรอบแนวคิดในการวิจัย	6
2	วงจรการทำวิจัยในชั้นเรียน	40
3	องค์ประกอบการวิจัยในชั้นเรียนของครูวงจร	47
4	องค์ประกอบวงจรขดลวด Kemmis 1988 ของการปฏิบัติการในชั้นเรียนของครู ...	48
5	โครงสร้างการบริหารงานของสถานศึกษาสังกัดองค์การบริหารส่วน จังหวัดมหาสารคาม	58

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ยุคโลกาภิวัตน์ในศตวรรษที่ 21 (21st Century Skills) มีความเปลี่ยนแปลงด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคม วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและการสื่อสารสะดวก รวดเร็ว มนุษย์มีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการเรียนรู้ ทำให้เกิดการปฏิรูปการศึกษาในทศวรรษที่ 2 (พ.ศ. 2552-2561) การปฏิรูปการเรียนรู้ตามแนวการจัดการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 (ราชกิจจานุเบกษา 2542, 2545, 2553) หมวด 1 มาตรา 6, 7, 8 และ 9 และสำคัญคือ ตามหมวด 4 ตามแนวการจัดการศึกษาที่มุ่งปฏิรูปวัฒนธรรมการเรียนรู้ของคนไทยรุ่นใหม่ทั้งชาติที่จะมีการจัดการเรียนรู้แบบเน้นผู้เรียนสำคัญที่สุด ตามข้อกำหนดในมาตรา 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29 และมาตรา 30 ที่กำหนดให้ผู้เรียนมีลักษณะที่พึงประสงค์ คือ เป็นคนที่ดำเนินชีวิตได้อย่างมีคุณภาพเป็นคนที่มีความสมรรถภาพสูงในการดำเนินชีวิต และเป็นคนที่มีความสุขทั้งกายและจิตใจที่เรียกว่า เก่ง ดี มีสุข ถือเป็นสิ่งสำคัญตามแนวปฏิรูปการศึกษา การปฏิรูปการเรียนการสอนจะเป็น การจัดการศึกษาสำหรับอนาคตของประเทศไทยทั้งระบบ โรงเรียนต้องเปลี่ยนจุดเน้นด้านการจัดการเรียนมาเป็นการพัฒนาคน (Human Development) ซึ่งก็คือ การพัฒนาผู้บริหาร ครู นักเรียน และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทางการศึกษาทุกคนต้องรู้และเข้าใจตรงกันว่าแนวการจัดการศึกษาต่อไปในอนาคต เป็นแนวการสอนคนไม่ใช่สอนวิชาเป็นหลัก เด็กจะเป็นศูนย์กลางของการเรียนการสอนและผู้เรียนสำคัญที่สุด ครูต้องพัฒนาทักษะพื้นฐานที่จำเป็นในกระบวนการเรียนการสอนแนวใหม่โดยเร็ว

หลักการของการจัดการศึกษาในมาตรา 6 ว่าด้วยการจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกายจิตใจ สติปัญญา ความรู้และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข และเป็นไปตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติที่กำหนดความมุ่งหมายและ ได้กำหนดแนวการจัดการศึกษาไว้ในหมวด 4 มาตรา 24 ว่าการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้สอนสามารถจัดบรรยากาศสภาพแวดล้อมสื่อการเรียนและอำนวยความสะดวกเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการ

เรียนรู้และมีความรู้รวมทั้งสามารถใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการจัดการเรียนรู้
ในมาตรา 30 กำหนดให้

สถานศึกษาพัฒนากระบวนการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ รวมทั้งส่งเสริมให้
ครูผู้สอนสามารถทำวิจัยในชั้นเรียน เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียนแต่ละระดับ
การศึกษา (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ 2542 : 54)

การวิจัยเป็นกระบวนการเรียนรู้และแสวงหาความรู้ใหม่เป็นการส่งเสริมครูผู้สอน
ศึกษาค้นคว้า เพื่อแก้ปัญหาหรือพัฒนาการเรียนการสอนที่ตนรับผิดชอบ โดยอาศัยการทำงาน
ให้มีหลักฐานระบบเก็บข้อมูลที่มีความน่าเชื่อถือสูง และสรุปผลได้ถูกต้อง สำหรับการวิจัยใน
ชั้นเรียนนั้นเป็นการวิจัยที่ดำเนินการควบคู่ไปกับการปฏิบัติงานของครู โดยมีครูเป็นนักวิจัย
(Teacher as a Researcher) ทั้งผลิตผลงานวิจัยและบริบทงานวิจัย หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งคือครู
เป็นนักวิจัยและนำผลงานวิจัยไปใช้การวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน เป็นการวิจัยที่ผู้ปฏิบัติงานมุ่ง
ศึกษาทำความเข้าใจในงานหรือกิจกรรมในหน้าที่เพื่อค้นหาวิธีการแก้ไขปรับปรุงและพัฒนา
งานหรือกิจกรรม ดังนั้นการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน จึงเป็นการศึกษาค้นคว้าของครูซึ่งจัดว่า
เป็นการปฏิบัติงานในชั้นเรียน เพื่อแก้ปัญหาการเรียนการสอนหรือพฤติกรรมของนักเรียน
ค้นหาคำตอบต่อข้อสงสัยและคิดวิเคราะห์ (Critical Thinking) เพื่อพัฒนานวัตกรรมมาใช้ในการ
การเรียนการสอน (ทิศนา แคมณี. 2556 : 303)

จากการศึกษางานวิจัยการพัฒนาคู่มือในการทำวิจัยในชั้นเรียนที่ผ่านมาปรากฏว่า การ
พัฒนาคู่มือเกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียนได้ดำเนินการมาตามลำดับ มีการอบรมการวิจัยในชั้นเรียน
มาแล้วจากการพัฒนาคู่มือในการทำวิจัยในชั้นเรียนได้ใช้กลยุทธ์การฝึกอบรม การศึกษาดู
งาน การนิเทศภายในและกลยุทธ์อื่น ๆ ส่วนคณะครูต้องการทำวิจัยในชั้นเรียน ครูมีเจตคติที่ดี
ต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนและมีความมุ่งมั่นที่จะพัฒนาการวิจัยในชั้นเรียนของตนให้ดียิ่งขึ้น
ดงงานวิจัย ภูธิตา เจริญวัน (2551 : 84-86) ได้กล่าวว่าครูมีความรู้ความเข้าใจในการทำวิจัย
ในชั้นเรียนทั้ง 6 ขั้นตอน พิมวล คันธศิลป์ (2552 : 166-176) พบว่า ครูให้ความสนใจเกี่ยวกับการ
ทำวิจัยในชั้นเรียนมากยิ่งขึ้น มีความรู้ความเข้าใจในการปฏิบัติกิจกรรมทุกขั้นตอน สามารถ
วิเคราะห์สภาพของปัญหาได้ ตลอดจนเห็นความสำคัญของการทำวิจัยในชั้นเรียน เพื่อนำมา
พัฒนาการเรียนการสอนและของงานวิจัยของ พิศิน แดงจวง (2554 : 293-279)
กล่าวว่าในพระราชบัญญัติระเบียบการบริหารราชการ พ.ศ. 2546 มาตรา 35 กำหนดให้
สถานศึกษาที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐานตามมาตรา 34 (2) เป็นโรงเรียนที่ฐานะเป็นนิติบุคคล
ก็เพื่อให้สถานศึกษามีความเป็นอิสระ คล่องตัวสามารถบริหารและจัดการศึกษาในสถานศึกษา

ได้สะดวก รวดเร็ว มีประสิทธิภาพ ตามหลักการกระจายอำนาจและการบริหารที่ใช้โรงเรียนเป็นฐานหากวิเคราะห์ตามขนาด ที่ตั้งของสถานศึกษาจะพบว่า ในปัจจุบันสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่งมีโรงเรียนขนาดเล็กในสังกัดมีปัญหาคือคุณภาพของนักเรียนค่อนข้างต่ำเปรียบเทียบกับโรงเรียนขนาดอื่น ๆ

จากผลการประเมินของสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา มีข้อเสนอแนะที่ควรดำเนินการใน 2 ปีพบว่า ครูได้รับการพัฒนาในเรื่องนำกระบวนการวิจัยมาใช้ในการพัฒนาและการแก้ปัญหาการเรียนการสอนให้ครอบคลุมทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ (สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา 2553 : 47) ทำให้ผู้วิจัยตั้งข้อสังเกตหลายด้านยังไม่สามารถทราบรายละเอียดของปัญหาที่เกิดขึ้นกับครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน ส่งผลกระทบกันต่อเนื่องไม่สอดคล้องกับสภาพจริงมีงานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียนไว้ว่าการที่ครูนักวิจัยจะสามารถปฏิบัติการในห้องเรียน ทำให้ผู้วิจัยต้องการทำวิจัยโดยการศึกษาระดับความสามารถด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน ซึ่งมีความจำเป็นที่ครูต้องปฏิรูปการจัดการเรียนการสอนมีหลักฐานต่าง ๆ ในรูปแบบพฤติกรรมและคุณลักษณะที่สะท้อนในการปฏิบัติงานจนสำเร็จ ในการจัดการเรียนการสอนควบคู่ไปกับการปฏิบัติการในห้องเรียน จากรายงานผลการสำรวจโดยองค์การระหว่างประเทศ และการประเมินองค์การภายในประเทศ เช่น สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์กรมหาชน) สมศ. หรือ ผลการทดสอบการศึกษาระดับชาติ (NT) เช่น การศึกษาขององค์การความร่วมมือทางเศรษฐกิจและพัฒนา (Organization for Economics CO-Operation and Development, OECD) ที่รู้จักกันในชื่อของ PISA (Programme for International Students Assessment การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ หรือการสร้างบรรยากาศแห่งการเรียนรู้ เป็นต้น ในยุคแห่งการปฏิรูปการศึกษาระยะต่อไปให้ความสำคัญกับครูมากที่สุด ครูมืออาชีพ และให้ครูไทยมีทักษะ 7E (Ethics Character) (พิมพ์พันธ์ เฉลิมคุปต์ 2557 : 8-9) ทักษะเพื่อการเป็นครูมืออาชีพตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ ดังนี้ 1 พัฒนาหลักสูตร 2. การจัดการเรียนรู้ที่เน้นเด็กเป็นศูนย์กลาง 3. การนำนวัตกรรมไปใช้ 4. การประเมินตามสภาพจริง 5. การวิจัยปฏิบัติการในห้องเรียน 6. การจัดการชั้นเรียน 7. การเสริมสร้างลักษณะ และครูต้องเป็นผู้มีสมรรถนะด้านคอมพิวเตอร์ (Electronics Person) และการปฏิรูปการศึกษาจะส่งผลให้คนไทยมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์คือนักสืบสอบ แสวงหาความรู้ด้วยความสนใจใฝ่รู้แบบยั่งยืนเป็นทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณภาพชีวิตที่ดีในอนาคตต่อไป

โรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคามปีการศึกษา 2556 มีนโยบาย มุ่งเน้นพัฒนาการจัดการเรียนการสอนให้มีคุณภาพตามมาตรฐานและผ่านเกณฑ์สำนักงาน รับรองมาตรฐานและการประเมินคุณภาพการศึกษาในระดับดี เพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาให้ นักเรียนได้เรียนรู้อย่างเต็มศักยภาพสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน และท้องถิ่นพัฒนา ให้ผู้เรียนเป็นผู้ที่มีความสามารถในการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง สามารถสร้างองค์ความรู้ จัดการแก้ปัญหาได้อย่างถูกต้อง (องค์การบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคาม 2554 : 3) ทรูยุคโลกาภิวัตน์ มีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งในการปรับเปลี่ยนไปตามยุคสมัย ในการสร้างวัฒนธรรมการ เรียนรู้ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 เน้นการจัดการศึกษาให้เป็นการเรียนรู้ ตลอดชีวิต ครูในโรงเรียนที่ผ่านการอบรมการทำวิจัยในชั้นเรียนมาแล้ว การพัฒนาคุณภาพ ผู้เรียนตามตัวชี้วัดต่าง ๆ แต่ยังมีหลายปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อครูที่ปฏิบัติการสอนจากการ ปฏิรูปการศึกษา เพื่อให้การจัดการศึกษาเกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผล มุ่งในด้าน ผลสัมฤทธิ์ให้สูงขึ้นแต่กระบวนการต่าง ๆ ครูยังคงเป็นหลักในการแสวงหาวิธีการปรับปรุง และปรับเปลี่ยนวิธีการด้วยตนเอง และครูต้องเป็นหลักในการจัดการเรียนรู้ให้กับผู้เรียนทุก ระดับ ซึ่งขึ้นอยู่กับศาสตร์การสอนหรือวิธีการจัดการเรียนการสอนของครู

ผู้วิจัยได้ศึกษาจากเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องที่ผ่านมา เกตุมณีย์ คำจันทร์ (2552 : 167-189) นุชจรินทร์ ศรีทอง (2552 : 105-113) ชัยโย โททุมพล (2553 : 121-134) ชวัลฤตา จันทโรจน์ (2555 : 60-66) พบว่า ด้านการสำรวจสภาพปัญหาหรือแนวทางในการ พัฒนาการทำวิจัยของครูยังพบว่าครูมีปัญหาคือเป็นผู้จัดการสอนในชั้นเรียนให้กับนักเรียนให้ เกิดประสิทธิภาพการเรียนรู้กับผู้เรียนมากที่สุด และยังมีปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการ จัดการเรียนการสอน ที่ส่งผลกระทบต่อครูโดยตรง ผู้วิจัยได้ให้ความสำคัญกับปัญหามีหลาย สาเหตุที่เกี่ยวข้องกับความต้องการให้ครูทำวิจัยในชั้นเรียน เพื่อแก้ปัญหาในกระบวนการ จัดการเรียนการสอนของครู การนำนวัตกรรมมาใช้ซ้ำ ๆ กับการแก้ปัญหาในการปฏิบัติการ สอนซึ่งอาจจะส่งผลที่แตกต่างกันได้ ปัญหาในการทำการวิจัยควบคู่ไปกับการปฏิบัติการสอน เป็นวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน โดยมุ่งศึกษาระดับความสามารถด้านการทำวิจัยในชั้นเรียนของ ครูโรงเรียนในสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคาม โดยวิธีการศึกษาตามกรอบ แนวคิดการวิจัยในชั้นเรียน (ประวิต เอราวรรณ์. 2545 : 5) ดังนี้ 1. ด้านการสำรวจสภาพการ ปฏิบัติงาน (Reconnaissance) 2. ด้านการวางแผน (Planning) 3. ด้านการลงมือปฏิบัติ (Action) 4. ด้านการสะท้อนผลการปฏิบัติงาน (Reflection) ในการศึกษาในระดับความสามารถทำวิจัยใน ชั้นเรียนนำไปแก้ปัญหาในชั้นเรียนได้ เป็นการส่งเสริมและกระตุ้นบทบาทของความเป็นครู

นักวิจัยในด้านการจัดการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับการปรับปรุงตามหลักสูตรใหม่ ให้เหมาะสมกับโรงเรียนในบริบทโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคาม เพื่อนำไปใช้พัฒนาการจัดกระบวนการเรียนรู้สู่ศตวรรษที่ 21 (21st Century Skills) ในการแก้ปัญหาปรับปรุงคุณภาพการศึกษาให้มีประสิทธิภาพตามมาตรฐานการศึกษาต่อไป

คำถามการวิจัย

1. ความสามารถด้านการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคามอยู่ในระดับใด
2. ครูโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคาม ที่มีระดับการศึกษาและประสบการณ์สอนต่างกันมีระดับความสามารถด้านการทำวิจัยในชั้นเรียนแตกต่างกันหรือไม่
3. ข้อเสนอแนะในการส่งเสริมด้านการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคามเป็นอย่างไรบ้าง

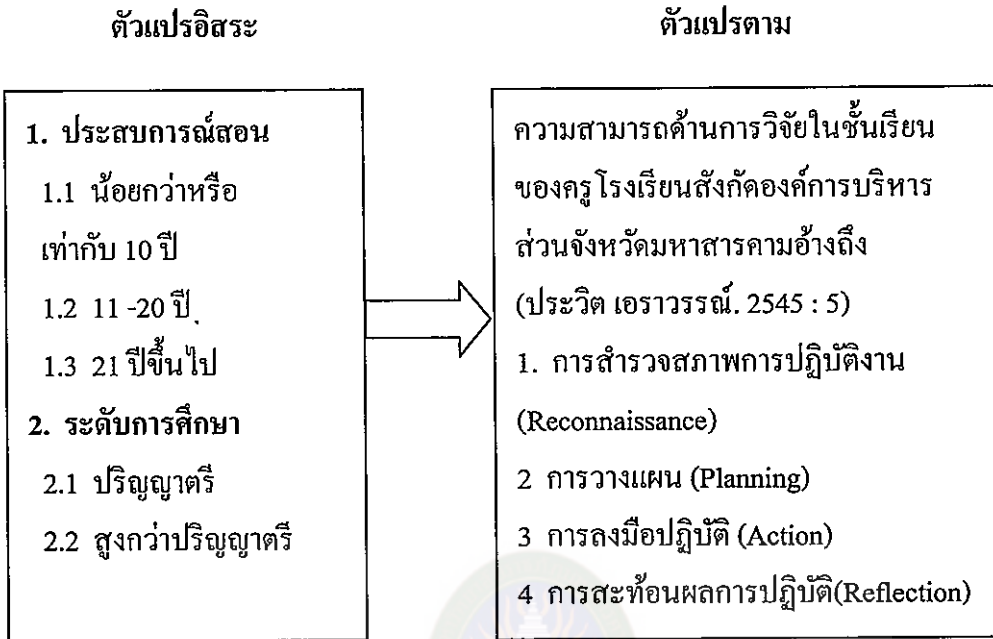
วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับความสามารถด้านการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคาม
2. เพื่อเปรียบเทียบระดับความสามารถด้านการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคาม จำแนกตามระดับการศึกษาและประสบการณ์สอน
3. เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะในการส่งเสริมด้านการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคาม

สมมติฐานการวิจัย

1. ครูโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคามมีการทำวิจัยในชั้นเรียนอยู่ในระดับมาก
2. ครูโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคามที่มีระดับการศึกษาและประสบการณ์สอนแตกต่างกันมีความสามารถด้านการทำวิจัยในชั้นเรียนแตกต่างกัน

กรอบแนวคิดในการวิจัย

แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ขอบเขตการวิจัย

การศึกษาครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) และผู้วิจัยได้แบ่งการดำเนินการออกเป็น 2 ระยะ คือ 1) เพื่อศึกษาระดับและเปรียบเทียบระดับความสามารถด้านการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู โรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคาม ขอบเขตของการวิจัยแบ่งออกเป็น 4 ด้าน ระยะ 2) เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะในการส่งเสริมด้านการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู โรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคาม ดังนี้

ระยะที่ 1 เพื่อศึกษาระดับและเปรียบเทียบระดับความสามารถด้านการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคาม

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร ได้แก่ ครูโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคาม จำนวน 483 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง เป็นครู โรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคาม ได้มาโดยวิธีการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางของ (Krejcie and Moorgan) (บุญชม ศรีสะอาด. 2556 : 42-43) แล้วดำเนินการสุ่มโดยการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยการจับสลากได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 215 คน

2. ด้านเนื้อหา

ศึกษาระดับและเปรียบเทียบระดับความสามารถด้านการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู โรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคาม ตามกรอบแนวคิดการวิจัยในชั้นเรียน (ประวัติ เอราวรณณ์. 2545 : 5) ดังนี้

- 2.1 ด้านการสำรวจสภาพการปฏิบัติงาน (Reconnaissance)
- 2.2 ด้านการวางแผน (Planning)
- 2.3 ด้านการลงมือปฏิบัติ (Action)
- 2.4 ด้านการสะท้อนผลการปฏิบัติงาน (Reflection)

3. ด้านสถานที่

โรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคาม

4. ด้านระยะเวลา

เดือนพฤศจิกายน 2557 – กรกฎาคม 2558

ระยะที่ 2 ศึกษาข้อเสนอแนะในการส่งเสริมด้านการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคาม

1. กลุ่มเป้าหมาย

เป็นผู้ทรงคุณวุฒิในองค์การบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคาม หัวหน้าศึกษานิเทศก์ และผู้อำนวยการโรงเรียน รองผู้อำนวยการ และครูสายปฏิบัติการสอน จำนวน 6 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) (บุญชม ศรีสะอาด. 2556 : 45) ผู้วิจัยกำหนดเกณฑ์ไว้คือ

1.1 ตำแหน่งปฏิบัติงานเป็นผู้บริหารในหน่วยงานสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคาม

1.2 ประสบการณ์ด้านการบริหารงานด้านการจัดการเรียนการสอน

1.3 ตำแหน่งในการปฏิบัติงานด้านการจัดการเรียนการสอน

1.4 ตำแหน่งในการประเมินผลการจัดการเรียนการสอน

ผู้ทรงคุณวุฒิ 6 คน คือ

1.4.1 นางนงเยาว์ แคนสุข ตำแหน่ง ศึกษานิเทศก์ สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคาม

1.4.2 นายวิทยา แสงคำไพ ตำแหน่ง ผู้อำนวยการโรงเรียนมัธยมดงยาง สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคาม

1.4.3 นายจุฬา ชาวดอน ตำแหน่งรองผู้อำนวยการ โรงเรียนท่าขอนยางพิทยาคม องค์การบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคาม

1.4.4 นางเพ็ญวไล กาหลง ตำแหน่งรองผู้อำนวยการ โรงเรียนหนองเหล็กศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคาม

1.4.5 นางเบญจวรรณ พลคำ ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนมัธยมดงยาง สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น

1.4.6 นางสาวศิริพร เผือกสีสุก ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนหัวเรือพิทยาคม สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคาม

2. ด้านเนื้อหา

ศึกษาข้อเสนอแนะในการส่งเสริมด้านการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคาม ด้านการวิจัยในชั้นเรียน 3 ด้าน ดังนี้

2.1 ด้านแหล่งข้อมูลและระเบียบวิธีการวิจัยในชั้นเรียน

2.2 ด้านกระบวนการวิจัยในชั้นเรียนตามกรอบแนวคิดประวัตินิเทศศาสตร์ 4 ขั้น ดังนี้

2.2.1 ด้านการสำรวจสภาพการปฏิบัติงาน (Reconnaissance)

2.2.2 ด้านการวางแผน (Planning)

2.2.3 ด้านการลงมือปฏิบัติ (Action)

2.2.4 ด้านการสะท้อนผลการปฏิบัติงาน (Reflection)

2.3 ด้านงบประมาณและแหล่งเงินทุนสนับสนุนด้านการวิจัยในชั้นเรียนในการพัฒนาวิชาชีพให้ก้าวหน้า

3. ด้านสถานที่

- 3.1 สำนักงานองค์การบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคาม
- 3.2 โรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคาม

4. ด้านระยะเวลา

เดือนกรกฎาคม – ธันวาคม 2558

นิยามศัพท์เฉพาะ

ในการทำวิจัยในครั้งนี้เพื่อให้เกิดความเข้าใจต่อความหมายและขอบเขตของคำที่ใช้ในการวิจัยอย่างชัดเจนและตรงกัน ผู้วิจัยได้กำหนดนิยามศัพท์เฉพาะไว้ ดังนี้

1. ครู (Teacher) หมายถึง ข้าราชการครูซึ่งปฏิบัติหน้าที่การสอนในโรงเรียน หรือ พนักงานราชการที่ทำหน้าที่สอนใน โรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคาม
2. ความสามารถ (Competency) หมายถึง หมายถึงคุณลักษณะ ของความสามารถที่มีในตัวคนทั้งหมด ที่สะท้อนออกมาในรูปแบบพฤติกรรมการทำงานความสามารถด้านการทำวิจัยในชั้นเรียนทั้ง 4 ด้าน 1) การสำรวจสภาพการปฏิบัติงาน (Reconnaissance) 2) การวางแผน (Planning) 3) การลงมือปฏิบัติ (Action) 4) การสะท้อนผลการปฏิบัติ (Reflection)
3. การวิจัยในชั้นเรียน หมายถึง กระบวนการหรือวิธีการที่จะนำผลการวิจัยไปใช้ในการแก้ปัญหา โดยการศึกษาเพื่อให้ได้มาซึ่งความรู้ใหม่ หรือวิธีการคำตอบในการแก้ปัญหา ซึ่งเป็นผู้จัดทำเอง จึงจะส่งผลให้การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในชั้นเรียนของตนมี ประสิทธิภาพ และคุณภาพมากยิ่งขึ้น ขั้นตอนในการดำเนินการวิจัยในชั้นเรียนตาม กระบวนการทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนมี 4 ขั้นตอน (ประวิต เอราวรรณ์, 2545 : 5) ประกอบด้วย

3.1 การสำรวจสภาพการปฏิบัติงาน (Reconnaissance) หมายถึง ขั้นตอนของการสำรวจสภาพการปฏิบัติงานของครูว่ามีปัญหาอะไรบ้างแล้ววิเคราะห์ว่าปัญหาเหล่านั้นมีสาเหตุมาจากอะไร โดยสำรวจได้จากกิจกรรมการสอน พฤติกรรมนักเรียน สภาพแวดล้อมและบริบทต่าง ๆ ของโรงเรียนทำความเข้าใจกับปัญหาอย่างชัดเจนและสามารถจัดลำดับความสำคัญของปัญหาและกำหนดวัตถุประสงค์การวิจัยได้

3.2 การวางแผน (Planning) หมายถึง ขั้นตอนสำหรับกำหนดวัตถุประสงค์ กำหนดวิธีการและวางแผนเพื่อลงมือปฏิบัติในการค้นหาคำตอบหรือพัฒนานวัตกรรมและการแก้ไขหรือเปลี่ยนแปลงสภาพการปฏิบัติงานที่เป็นปัญหา

3.3 การลงมือปฏิบัติ (Action) หมายถึง ขั้นตอนการดำเนินการปฏิบัติการวิจัยในชั้นเรียนตามแผนและขั้นตอนที่กำหนดไว้

3.4 การสะท้อนผลการปฏิบัติ (Reflection) หมายถึง การสะท้อนผลการปฏิบัติว่ามีสิ่งใดที่เกิดขึ้นหรือเปลี่ยนแปลงหรือพัฒนาไปบ้าง เพื่อสรุปผลและวางแผนปรับปรุงใหม่หรือแก้ปัญหาใหม่ต่อไป

4. ประสบการณ์สอน หมายถึง ระยะเวลาของการปฏิบัติการสอนของครู โรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคาม ตั้งแต่ดำรงตำแหน่งครูถึงปัจจุบัน ซึ่งจำแนกเป็น

4.1 ประสบการณ์น้อยกว่าหรือเท่ากับ 10 ปี หมายถึง ครูที่มีระยะเวลาในการปฏิบัติงานในโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคาม น้อยกว่าหรือเท่ากับ 10 ปี

4.2 ประสบการณ์ 11-20 ปี หมายถึง ครูที่มีระยะเวลาในการปฏิบัติงานในโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคาม 11-20 ปี

4.3 ประสบการณ์ 21 ปีขึ้นไป หมายถึง ครูที่มีระยะเวลาในการปฏิบัติงานในโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคาม 21 ปีขึ้นไป

5. ระดับการศึกษา หมายถึง ระดับการศึกษาของครูในโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคาม แบ่งเป็น 2 กลุ่มดังนี้

5.1 ปริญญาตรี หมายถึง ระดับการศึกษาของครูที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรี

5.2 สูงกว่าปริญญาตรี หมายถึง ระดับการศึกษาของครูที่มีระดับการศึกษาปริญญาโทหรือสูงกว่า

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. ได้ข้อมูลสารสนเทศเกี่ยวกับระดับความสามารถด้านการวิจัยในชั้นเรียนของครูโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคาม และเพื่อเป็นแนวทางในการปฏิบัติงานของครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน

2. ได้ข้อมูลสารสนเทศข้อเสนอแนะในการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนอย่างมีคุณภาพ

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เพื่อให้การวิจัยเรื่อง ความสามารถด้านการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคาม ผู้วิจัย ได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในแต่ละประเด็นตามลำดับ ดังนี้

1. หลักการ แนวคิด ทฤษฎีการบริหารการศึกษา
2. หลักการ แนวคิด ทฤษฎีการบริหารสถานศึกษา
3. ความสามารถครูตามมาตรฐานวิชาชีพทางการศึกษา
4. การวิจัยในชั้นเรียน
5. การประเมินผล
6. บริบทของ โรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคาม
7. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

หลักการ แนวคิด ทฤษฎีการบริหารการศึกษา

1. ความหมายและคำจำกัดความการบริหารการศึกษา

ในการบริหารสถานศึกษา ผู้บริหารควรมีหลักและกระบวนการบริหาร การบริหาร การศึกษา หลักการแนวคิดในการบริหาร ภาพรวมของการบริหารทั้งนี้ เพื่อให้การจัดการบริหารสถานศึกษามีความเหมาะสมผู้เขียนจะได้กล่าวถึงประเด็นดังกล่าว เพื่อให้เกิดความเข้าใจและมุมมองในการบริหารสถานศึกษาที่ยั่งยืนต่อไป

การบริหาร (Administration) ใช้ในความหมายกว้าง ๆ เช่น การบริหารราชการ อีกคำหนึ่ง คือ “การจัดการ (Management) ใช้แทนกันได้ กับคำว่า การบริหาร ส่วนมาก หมายถึง การจัดการทางธุรกิจมากกว่า โดยโดยมีหลายท่านได้ระบุ ดังนี้

Peter F Drucker : คือ ศิลปะในการทำงานให้บรรลุเป้าหมายร่วมกับผู้อื่น Herbert A. Simon : กล่าวว่่าคือ กิจกรรมที่บุคคลตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป ร่วมมือกันดำเนินการให้บรรลุวัตถุประสงค์อย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างร่วมกัน (ภาวิดา ธาราศรีสุทธิ. 2542 : 2)

การบริหาร หมายถึง ศิลปะในการทำให้สิ่งต่าง ๆ ได้รับการกระทำจนเป็นผลสำเร็จ กล่าวคือ ผู้บริหารไม่ใช่เป็นผู้ปฏิบัติ แต่เป็นผู้ใช้ศิลปะทำให้ผู้ปฏิบัติงานจนสำเร็จตามจุดมุ่งหมายที่ผู้บริหารตัดสินใจเลือกแล้ว (Simon)

การบริหาร คือ กระบวนการทำงานร่วมกับผู้อื่น เพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ตามเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ (Sergiovanni)

การบริหาร คือ การทำงานของคณะบุคคลตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป ที่ร่วมปฏิบัติการให้บรรลุเป้าหมายร่วมกัน (Barnard)

การบริหาร หมายถึง กิจกรรมต่าง ๆ ที่บุคคลตั้งแต่ 2 คนขึ้นไปร่วมมือกันดำเนินการเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์อย่างใดอย่างหนึ่งหลาย ๆ อย่างที่บุคคลร่วมกันกำหนด โดยใช้กระบวนการอย่างมีระบบและใช้ทรัพยากรตลอดจนเทคนิคต่าง ๆ อย่างเหมาะสม (สมศักดิ์ คงเที่ยง, 2545 : 98)

ส่วนคำว่า “การบริหารการศึกษา” หมายถึง กิจกรรมต่าง ๆ ที่บุคคลหลายคนร่วมกันดำเนินการ เพื่อพัฒนาสมาชิกของสังคมในทุก ๆ ด้านนับแต่ บุคลิกภาพ ความรู้ ความสามารถ พฤติกรรม คุณธรรม เพื่อให้มีค่านิยมตรงกันกับความต้องการของสังคมเทคนิคต่าง ๆ อย่างเหมาะสม เพื่อให้บุคคลพัฒนาไปตรงตามเป้าหมายของสังคม ที่ตนดำเนินชีวิตอยู่ (ภาวิดา ธาราศรีสุทธิ, 2542 : 6)

ส่วนคำว่า “สถานศึกษา” หมายถึง สถานพัฒนาเด็กปฐมวัย โรงเรียน ศูนย์การศึกษาพิเศษ ศูนย์การศึกษานอกระบบและตามอัธยาศัย ศูนย์การเรียนรู้ วิทยาลัย วิทยาลัยชุมชน สถาบันหรือสถานศึกษาที่เรียกชื่อ อย่างหนึ่งของรัฐที่มีอำนาจหน้าที่หรือวัตถุประสงค์ ในการจัดการศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติและตามประกาศกระทรวง (พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา, 2547 : 23)

สมชาย วงศ์เกษม (2549 : 37) ได้ให้ความหมายไว้ว่า การบริหารการศึกษา หมายถึง กระบวนการจัดการร่วมกันระหว่างผู้บริหารและบุคคลต่าง ๆ เพื่อให้การดำเนินงานทางการศึกษาบรรลุเป้าหมายและประสบความสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพ

สรุปความหมายของ การบริหารการศึกษา ได้ว่าเป็นการดำเนินกิจกรรมการดำเนินงานของกลุ่มบุคคล เพื่อพัฒนาคนให้มีคุณภาพทั้งความรู้ความสามารถและเป็นคนดีที่หมายถึงการดำเนินงานของกลุ่มบุคคลเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ในการร่วมมือทำงานนั้นจะต้องมีบุคคลที่เป็นหัวหน้าที่เราเรียกว่าผู้บริหารและการร่วมมือกันนั้นจะจัดในรูปองค์การประเภทต่าง ๆ แล้วแต่วัตถุประสงค์ที่มีองค์การนั้น ๆ

2. การบริหารเป็นทั้งศาสตร์และศิลป์

การบริหารเป็นสาขาวิชาที่มีการจัดการระเบียบอย่างเป็นระบบ คือ มีหลักเกณฑ์ และทฤษฎีที่ฟังเชื่อถือได้ อันเกิดจากการค้นคว้าเชิงวิทยาศาสตร์ เพื่อประโยชน์ในการบริหาร โดยลักษณะนี้ การบริหารจึงเป็นทั้งศาสตร์ (Science) เป็นศาสตร์ทางสังคม ซึ่งอยู่กลุ่มเดียวกับ วิชาจิตวิทยา สังคมวิทยาและรัฐศาสตร์ แต่ถ้าเป็นการบริหารในลักษณะของการปฏิบัติที่ต้อง อาศัยความรู้ ความสามารถประสบการณ์และทักษะของผู้บริหารแต่ละคน ที่จะทำงานให้บรรลุ เป้าหมาย ซึ่งเป็นการประยุกต์เอาความรู้ หลักการและทฤษฎีไปปรับใช้ในการปฏิบัติงานเพื่อให้ เหมาะสมกับสถานการณ์ และสิ่งแวดล้อมการบริหารก็จะมีลักษณะเป็นศิลป์ (Arts) ปัจจัย สำคัญการบริหารมี 4 อย่างที่เรียกว่า 4Ms

1. คน (Man)
2. เงิน (Money)
3. วัสดุสิ่งของ (Materials)
4. การจัดการ (Management)

3. กระบวนการบริหารการศึกษา

ทฤษฎีการจัดการของ Henri Fayol General Principles of มีความเชื่อว่าเป็นไปได้ที่ เราจะหาทางศึกษาศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการ (Management Sciences) ซึ่งสามารถใช้ได้ กับการบริหารทุกชนิด ไม่ว่าจะเป็นการบริหารงานอุตสาหกรรมหรืองานรัฐบาล Fayol ทำให้ ต่อมา Luther Gulick ได้นำมาปรับต่อยอดเป็นที่รู้จักกันดีในตัวย่อที่ชื่อว่า “POSDCoRB” กลายมาเป็นคัมภีร์ของการจัดการในต้นยุคของศาสตร์การบริหารซึ่งตัวย่อ แต่ละตัวมีความหมายดังนี้

P – Planning	หมายถึง การวางแผน
O – Organizing	หมายถึง การจัดองค์การ
S – Staffing	หมายถึง การจัดคนเข้าทำงาน
D – Directing	หมายถึง การสั่งการ
Co – Coordinating	หมายถึง ความร่วมมือ
R – Reporting	หมายถึง การรายงาน
B – Budgeting	หมายถึง งบประมาณ

4. ความหมายของทฤษฎีและทฤษฎีทางการบริหารการศึกษา

ทฤษฎี หมายถึง แนวความคิดหรือความเชื่อที่เกิดขึ้นอย่างมีหลักเกณฑ์มีการทดสอบและการสังเกตจนเป็นที่แน่ใจ ทฤษฎีเป็น เซต (Set) ของมโนทัศน์ที่เชื่อมโยง ซึ่งกันและกัน เป็นข้อสรุปอย่างกว้างที่พรรณนาและอธิบายพฤติกรรม การบริหารองค์กรทางการศึกษาอย่างเป็นระบบ ถ้าทฤษฎีได้รับการพิสูจน์บ่อย ๆ ก็จะหลายเป็นกฎเกณฑ์ ทฤษฎีเป็นแนวความคิดที่มีเหตุผลและสามารถนำไปประยุกต์และปฏิบัติได้ ทฤษฎีมีบทบาทในการให้คำอธิบายเกี่ยวกับปรากฏทั่วไปและชี้แนะการวิจัย

5. ทฤษฎีทางการบริหารและวิวัฒนาการการบริหารการศึกษา

ระยะที่ 1 ระหว่าง ค.ศ. 1887- 1945 (ภาวิดา ชาราศรีสุทธิ, 2542 : 10) ยุคนักทฤษฎีการบริหารสมัยดั้งเดิม (The Classical Organization Theory) แบ่งย่อยเป็น 3 กลุ่มดังนี้

กลุ่มที่ 1 การจัดการเชิงวิทยาศาสตร์ของ เทย์เลอร์ (Scientific Management) ของ (Frederick Taylor) ความมุ่งหมายสูงสุดของแนวคิดเชิงวิทยาศาสตร์คือจัดการบริหารธุรกิจหรือโรงงานให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุด Taylor มองคนงานแต่ละคนเปรียบเสมือนเครื่องจักรที่สามารถปรับปรุง เพื่อเพิ่มผลผลิตขององค์กรได้ เจ้าของตำรับ “The one best way” คือ ประสิทธิภาพการทำงานสูงสุดจะเกิดขึ้นได้ต้องขึ้นอยู่กับสิ่งสำคัญ 3 อย่างคือ

1. เลือกคนที่มีความสามารถสูงสุด (Selection)
2. ฝึกอบรมคนงานให้ถูกวิธี (Training)
3. หาสิ่งจูงใจให้เกิดกำลังใจในการทำงาน (Motivation)

เทย์เลอร์ ก็คือ ผลผลิตของยุคอุตสาหกรรมในงานวิจัย เรื่อง “Time and Motion Studies” เวลาและการเคลื่อนไหว เชื่อว่ามีวิธีการทางวิทยาศาสตร์ที่จะบรรลุวัตถุประสงค์เพียงวิธีเดียวที่ดีที่สุด เขาเชื่อในวิธีแบ่งงานกันทำ ผู้ปฏิบัติระดับช่างต้องรับผิดชอบต่อระดับบน เทย์เลอร์ เสนอ ระบบการจ้างงาน (จ่ายเงิน) บนพื้นฐานการสร้างแรงจูงใจ สรุปหลักวิทยาศาสตร์ของ เทย์เลอร์ สรุปง่าย ๆ ประกอบด้วย 3 หลักการดังนี้

1. การแบ่งงาน (Division of Labors)
2. การควบคุมดูแลบังคับบัญชาตามสายงาน (Hierarchy)
3. การจ่ายเงินค่าจ้างเพื่อสร้างแรงจูงใจ (Incentive payment)

กลุ่มที่ 2 การบริหารจัดการ (Administration Management) หรือ ทฤษฎีบริหารองค์การอย่างเป็นทางการ (Formal Organization Theory) ของ (Henri Fayol) บิดาของทฤษฎี

การปฏิบัติการและการจัดการตามหลักบริหาร ทั้ง Fayol และ Taylor จะเน้นตัวบุคคล ปฏิบัติงาน วิธีการทำงาน ได้ประสิทธิภาพและประสิทธิผลแต่ก็ไม่มองด้าน “จิตวิทยา” (ภาววิชา ธาราศรีสุทธิ.2542 : 17) Fayol ได้เสนอแนวคิดในเรื่องหลักเกี่ยวกับการบริหารทั่วไป 14 ประการ แต่ลักษณะที่สำคัญมีดังนี้

1. หลักการทำงานเฉพาะทาง (Specialization) คือการแบ่งงานให้เกิดความชำนาญเฉพาะทาง
2. หลักสายบังคับบัญชา เริ่มจากบังคับบัญชาสูงสุดสู่ระดับต่ำสุด
3. หลักเอกภาพของบังคับบัญชา (Unity of Command)
4. หลักขอบข่ายของการควบคุมดูแล (Span of Control) ผู้ดูแลหนึ่งคนต่อ 6 คนที่อยู่ใต้การดูแลจึงจะเหมาะสมและมีประสิทธิภาพที่สุด
5. การสื่อสารแนวตั้ง (Vertical Communication) การสื่อสารโดยตรงจากเบื้องบนสู่เบื้องล่าง
6. หลักการแบ่งความรับผิดชอบระหว่างสายงานบังคับบัญชาและสายเสนาธิการ (Line and staff Division)

กลุ่มที่ 3 ทฤษฎีบริหารองค์การในระบบราชการ (Bureaucracy) มาจากแนวคิดของ (Max Weber) ที่กล่าวถึงหลักการบริหารราชการประกอบด้วย

1. หลักของฐานอำนาจจากกฎหมาย
2. การแบ่งหน้าที่และความรับผิดชอบ ที่ต้องยึดระเบียบกฎเกณฑ์
3. การแบ่งงานตามความชำนาญการเฉพาะทาง
4. การแบ่งงานไม่เกี่ยวกับผลประโยชน์ส่วนตัว
5. มีระบบความมั่นคงในอาชีพ

จะอย่างไรก็ตามระบบราชการก็มีทั้งข้อดีและข้อเสีย ซึ่งในด้าน ข้อเสีย คือสายบังคับบัญชายืดยาวการทำงานต้องอ้างอิงกฎระเบียบ จึงชักช้าไม่ทันการแก้ไขปัญหาในปัจจุบัน เรียกว่า ระบบ “Red Tape” ในด้านข้อดี คือ ยึดประโยชน์สาธารณะเป็นหลัก การบังคับบัญชาการเลื่อนขั้นตำแหน่งที่มีระบบระเบียบ แต่ในปัจจุบันระบบราชการกำลังถูกแทรกแซงทางการเมืองและเศรษฐกิจ ทำให้เริ่มมีปัญหา

ระยะที่ 2 ระหว่าง ค.ศ. 1945 – 1958 (ภาววิชา ธาราศรีสุทธิ. 2542 : 10) ยุคทฤษฎีมนุษยสัมพันธ์ (Human Relation) Follette ได้นำเอาจิตวิทยามาใช้และได้เสนอการแก้ปัญหาความขัดแย้ง (Conflict) ไว้ 3 แนวทางดังนี้

1. Domination คือ ใช้อำนาจอีกฝ่ายสยบลง คือให้อีกฝ่ายแพ้ให้ได้ ไม่ดีนัก
2. Compromise คือ คนละครึ่งทาง เพื่อให้เหตุการณ์สงบ โดยประนีประนอม
3. Integration คือ การหาแนวทางที่ไม่มีใครเสียหาย ได้ประโยชน์ทั้ง 2 ทาง

(ชนะชนะ) นอกจากนี้ Follette ให้ทัศนะน่าฟังว่า “การเกิดความขัดแย้งในหน่วยงานเป็นความบกพร่องของการบริหาร”

การวิจัยหรือการทดลองฮอว์ธอร์น (Hawthorn Experiment) ที่ (Mayo) กับคณะทำการวิจัยเริ่มที่ข้อสมมติฐานว่าสิ่งแวดล้อมมีผลต่อประสิทธิภาพการทำงานของคนงาน มีการค้นพบจากการทดลองคือมีการสร้างกลุ่มแบบไม่เป็นทางการในองค์กร ทำให้เกิดแนวความคิดใหม่ที่ว่าความสัมพันธ์ของมนุษย์ มีความสำคัญมาก ซึ่งผลการศึกษาทดลองของเมโยและคณะพอสรุปได้ดังนี้

1. คนเป็นสิ่งที่มีชีวิต จิตใจ ขวัญ กำลังใจ และความพึงพอใจเป็นเรื่องสำคัญในการทำงาน
2. เงินไม่ใช่สิ่งล่อใจที่สำคัญแต่เพียงอย่างเดียว รางวัลทางจิตใจมีผลต่อการจูงใจในการทำงานไม่น้อยกว่าเงิน
3. การทำงานขึ้นอยู่กับสภาพแวดล้อมทางสังคมมากกว่าสภาพแวดล้อมทางกายภาพ คับที่อยู่ได้แต่คับใจอยู่ยาก

ข้อคิดที่สำคัญ การตอบสนองคน ด้านความต้องการศักดิ์ศรี การยกย่อง จะส่งผลต่อประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการทำงานจากแนวคิด “มนุษย์สัมพันธ์”

ระยะที่ 3 ตั้งแต่ ค.ศ. 1958 – ปัจจุบัน ยุคการใช้ทฤษฎีการบริหาร (Administrative Theory) หรือการศึกษาเชิงพฤติกรรมศาสตร์ (Behavioral Science Approach) ยึดหลักระบบงาน ความสัมพันธ์ของคน พฤติกรรมขององค์กร ซึ่งมีแนวคิดหลักการ ทฤษฎีหลายๆคนได้แสดงไว้ดังต่อไปนี้

กลุ่มที่ 1 (Chester I Barnard) เขียนหนังสือชื่อ The Function of The Executive ที่กล่าวถึงงานในหน้าที่ของผู้บริหาร โดยให้ความสำคัญต่อบุคคลระบบความร่วมมือขององค์กร และเป้าหมายขององค์กร กับความต้องการของบุคคลในองค์กรต้องสมดุลกัน

กลุ่มที่ 2 ทฤษฎีของ มาสโลว์ ว่าด้วยการจัดอันดับขั้นของความต้องการของมนุษย์ Maslow Hierarchy of Needs) เป็นเรื่องแรงจูงใจแบ่งความต้องการของมนุษย์ตั้งแต่ความต้องการด้านกายภาพ ความต้องการด้านความปลอดภัย ความต้องการด้านสังคม ความต้องการด้านการเคารพนับถือ และประการสุดท้าย คือ การบรรลุศักยภาพของตนเอง (Self-

Actualization) คือ การมีโอกาสได้พัฒนาตนเองถึงขั้นสูงสุดจากการทำงาน แต่ความต้องการเหล่านั้นต้องได้รับการสนองตอบตามลำดับขั้น

กลุ่มที่ 3 ทฤษฎี X ทฤษฎี Y ของ แมคกรีเกอร์ (Douglas MC Gregor Theory X, Theory Y) เขาได้เสนอแนวความคิดการบริหารอยู่บนพื้นฐานของข้อสมมติฐานเกี่ยวกับธรรมชาติของมนุษย์ต่างกัน ทฤษฎี X (The Traditional View of Direction and Control) ทฤษฎีนี้เกิดข้อสมมติฐานดังนี้

1. คนไม่ชอบทำงาน และหลีกเลี่ยงความรับผิดชอบ
2. คนไม่ทะเยอทะยาน และไม่คิดริเริ่ม ชอบให้การสั่ง
3. คนเห็นแก่ตนเองมากกว่าองค์กร
4. คนมักต่อต้านการเปลี่ยนแปลง
5. คนมักโง่ และหลอกง่าย

ผลการมองธรรมชาติของมนุษย์เช่นนี้ การบริหารจัดการจึงเน้นการใช้เงิน วัตถุ เป็นเครื่องล่อใจ เน้นการควบคุม การสั่งการ เป็นต้น

ทฤษฎี Y (The Integration of Individual and Organization Goal) ทฤษฎีข้อนี้เกิดจากข้อสมมติฐานดังนี้

1. คนจะให้ความร่วมมือ สนับสนุน รับผิดชอบ ขยัน
2. คนไม่เกียจคร้านและไว้วางใจได้
3. คนมีความคิดริเริ่มทำงานถ้าได้รับการจูงใจอย่างถูกต้อง
4. คนมักจะพัฒนาวิธีการทำงาน และพัฒนาตนเองอยู่เสมอ

ผู้บังคับบัญชาจะไม่ควบคุมผู้ใต้บังคับบัญชาอย่างเข้มงวด แต่จะส่งเสริมให้รู้จักควบคุมตนเองหรือของกลุ่มมากขึ้น ต้องให้เกียรติซึ่งกันและกันจากความเชื่อที่แตกต่างกัน ทำให้เกิดระบบการบริหารที่แตกต่างกันระหว่างระบบที่เน้นการควบคุมกับระบบที่ค่อนข้างให้อิสระภาพ

(Ouchi) ชาวญี่ปุ่นได้เสนอ ทฤษฎี Z (Z Theory) (William G. Ouchi)

ศาสตราจารย์แห่งมหาวิทยาลัย UCLA (U of California Los Angeles) ทฤษฎีนี้รวมเอาหลักการของทฤษฎี X, Y เข้าด้วยกัน แนวความคิดก็คือ องค์กรต้องมีหลักเกณฑ์ที่ควบคุมมนุษย์ แต่มนุษย์ก็รักความเป็นอิสระ และมีความต้องการ หน้าที่ของผู้บริหารจึงต้องปรับเป้าหมายขององค์กรให้สอดคล้องกับเป้าหมายของบุคคลในองค์กร สรุปเพื่อออมซอมสองทฤษฎี มีองค์ประกอบที่สำคัญ 4 ประการคือ

1. การทำให้ปรัชญาที่กำหนดไว้บรรลุ
2. การพัฒนาผู้ใต้บังคับบัญชาให้ทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ
3. การให้ความไว้วางใจแก่ผู้ใต้บังคับบัญชา
4. การให้ผู้ใต้บังคับบัญชามีส่วนร่วมในการตัดสินใจ

จากค่านิยมของการบริหารข้างต้นสรุปได้ว่า การบริหารเป็นการจัดกิจกรรมของกลุ่มบุคคลที่ร่วมมือกัน เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของหน่วยงานหรือองค์กรโดยใช้กระบวนการที่เหมาะสม ให้เกิดผลดี มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลจะต้องมีกระบวนการการบริหารที่ดีและมีมาตรฐานในการปฏิบัติงาน ไม่ว่าจะเป็นบุคลากรในหน่วยงานหรือองค์กร หมายถึง การกำหนดเกี่ยวกับการปฏิบัติงานที่จะต้องมีการกำหนดเป้าหมายในการทำงาน และมีการพัฒนาวิชาชีพและพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้เกิดความชำนาญและมีมาตรฐานในประกอบวิชาชีพ การบริหารจำเป็นต้องมีการพัฒนาระบบการทำงานอยู่ตลอดเวลา เพื่อให้ก้าวทันต่อสถานการณ์ที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน จึงต้องมีการได้รับความร่วมมือกับทุก ๆ ฝ่ายที่มีส่วนเกี่ยวข้องในระบบการบริหาร

หลักการ แนวคิด ทฤษฎีการบริหารสถานศึกษา

1. ความหมายของการบริหารสถานศึกษา

การบริหารสถานศึกษาเป็นงานที่ผู้บริหารสถานศึกษาได้จัดระเบียบและแนวปฏิบัติในการจัดการศึกษา เพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์อย่างมีประสิทธิภาพ มีนักวิชาการได้ให้ความหมายไว้ดังนี้

สงวน สุทธิเลิศอรุณ (2547 : 99) ให้ความหมายการบริหารสถานศึกษาว่า หมายถึง การใช้คน เงิน วัสดุอุปกรณ์ และการจัดการเพื่อให้เด็กและเยาวชนได้รับการศึกษาตามความมุ่งหมายของหลักสูตร การบริหารสถานศึกษาส่วนใหญ่จะเป็นรูปแบบการบริหารราชการ โดยรูปแบบของสถานศึกษารัฐบาลจัดว่าเป็นองค์การประเภทสาธารณะ ขณะเดียวกันก็เป็นองค์การประเภทบริการ ผู้บริหารเป็นเพียงผู้ให้ทุกฝ่ายทำงานให้ดีที่สุด เพื่อให้บรรลุปรัชญาและวัตถุประสงค์ของสถานศึกษาที่สอดคล้องกับนโยบายของสถานศึกษา

นพพงษ์ บุญจิตราคาราคูล (2549 : 19) กล่าวว่า การบริหารสถานศึกษาเป็นกิจกรรมของกลุ่มบุคคลและกลุ่มบุคคลนั้น ต้องเป็นผู้ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษา ร่วมดำเนินการเพื่อพัฒนาผู้เรียนหรือเยาวชนให้เจริญเติบโตทั้งทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา

ซัชวาล ศิริกุล (2551 : 11) ได้ให้ความหมายการบริหารสถานศึกษาว่า กระบวนการที่ใช้ศาสตร์และศิลป์ในการจัดการศึกษากลุ่มบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาที่บรรลุตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้เจริญเติบโตทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม สติปัญญา และเป็นสมาชิกที่ดีในสังคมต่อไป

จำเนียร พลหาญ (2553 : 3) ได้ให้ความหมายว่า การบริหารงานใด ๆ ก็ตามสิ่งสำคัญผู้บริหารจะต้องทำให้สำเร็จ ตามวัตถุประสงค์โดยอาศัยหลักวิชา เป็นเครื่องมือในการบริหาร ตามลำดับจนถึงปัจจุบันความก้าวหน้าในการพัฒนาด้านต่าง ๆ โดยเฉพาะการศึกษาทำให้มีการจัดการเรียนการสอนเป็นวิชาหนึ่งในสถานบันการศึกษาที่มีประสิทธิภาพ

Gregg (1997 : 32) ได้ให้ความหมายของการบริหารสถานศึกษาว่าเป็นการปฏิบัติงาน และเป็นหน้าที่ที่ต้องกระทำการเพื่ออำนวยความสะดวกต่าง ๆ ให้กับงานสอนนักเรียนที่เข้ามารับการศึกษาในสถานศึกษา

Harris (1998 : 19) ได้ให้ความหมายการบริหารสถานศึกษาว่าเป็นกระบวนการในการสร้างบูรณาการแห่งความสามารถของบุคคล และการนำประโยชน์จากวัสดุ อุปกรณ์ต่าง ๆ มาใช้อย่างเหมาะสมเพื่อช่วยให้มีการพัฒนาคุณภาพของมนุษย์อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งมีใช้เพียงแต่มุ่งพัฒนาอนุชนของชาติเท่านั้น แต่ยังมีมุ่งให้การพัฒนาบุคลากรต่าง ๆ ของสถานศึกษา

จากที่กล่าวมาสรุปได้ว่า การบริหารสถานศึกษาหมายถึง กระบวนการที่บุคคลหลายฝ่ายร่วมมือกันดำเนินการจัดกิจกรรม โดยใช้ทั้งศาสตร์และศิลป์ในการบริหารเพื่อให้ผู้เรียน มีความรู้ความสามารถ และมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามเจตนารมณ์ของการศึกษามากที่สุด

จากการที่มิ้นท์กวีชากรหลายท่านได้ให้ความหมายของคำว่า การบริหาร โรงเรียนไว้ อย่างหลากหลายจึงสรุปได้ว่า การบริหาร โรงเรียน หมายถึง กระบวนการที่ใช้ทั้งศาสตร์และศิลป์ของกลุ่มบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาได้ร่วมกันปฏิบัติเพื่อเป็นการพัฒนากระบวนการทำงานให้ประสบผลสำเร็จตามเป้าหมายที่โรงเรียนตั้งไว้ประกอบด้วยการบริหาร 4 ด้าน คือ การบริหารงานวิชาการการบริหารงานงบประมาณ การบริหารงานบุคคลและการบริหารงานทั่วไป ทั้งนี้เพื่อการพัฒนาศักยภาพของโรงเรียนและผลผลิตของโรงเรียน คือนักเรียนที่สำเร็จออกไปให้เป็นที่ยอมรับจากภายนอกและภายในอย่างแท้จริงตามเกณฑ์มาตรฐานตัวชี้ ที่ได้ระบุไว้ในเกณฑ์ประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน

ความสามารถตามมาตรฐานวิชาชีพทางการศึกษา

1. ความหมายของความสามารถ

คำว่า Competency ในภาษาไทยมีใช้อยู่หลายคำ เช่น สมรรถนะ ความสามารถ และ สมรรถภาพ คำว่า สมรรถนะ (สะมัดณะ) ตามพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542 (ราชบัณฑิตยสถาน. 2546 : 1128) แปลว่า ความสามารถ และตามแนวคิดทางจิตวิทยา ใช้ คำว่า Ability หมายถึง ความสามารถในการเรียนรู้ที่จะปฏิบัติงาน หรือความสามารถและความเหมาะสมในการปฏิบัติงาน

สุกัญญา รัศมีธรรม โชติ (2548. ก) ให้ความหมายว่า ความสามารถ คือ ความรู้ทักษะ และคุณลักษณะส่วนบุคคล (Personal Characteristic or Attribute) ที่ทำให้บุคคลผู้นั้นทำงานใน ความรับผิดชอบของตนได้ดีกว่าผู้อื่น

สุรศักดิ์ ปาเฮ (2556 : 1) กล่าวว่า Competency หมายถึง พฤติกรรมที่เกิดจาก ความรู้ (Knowledge) ทักษะ (Skill) ความสามารถ (Ability) และคุณลักษณะส่วนบุคคล (Other Characteristics) ที่ทำให้บุคคลปฏิบัติงาน ได้บรรลุผลสำเร็จ ดังนั้น ความสามารถของครูจึง หมายถึงความรู้ ทักษะ ความสามารถและคุณลักษณะของครูที่จำเป็นต่อการปฏิบัติงานใน วิชาชีพครูให้บรรลุผล

McClelland (1999) กล่าวว่า ความสามารถ หมายถึง บุคลิกลักษณะที่ซ่อนอยู่ภายใน บัณฑิตบุคคล ซึ่งสามารถผลักดันให้บัณฑิตบุคคลนั้น สร้างผลการปฏิบัติงานที่ดีหรือตามเกณฑ์ ที่กำหนดในงานที่รับผิดชอบ

สรุปได้ว่า ความสามารถ หรือสมรรถนะข้างต้น หมายถึงคุณลักษณะและ ความสามารถที่มีในตัวคนทั้งหมด ที่สะท้อนออกมาในรูปแบบพฤติกรรมการทำงานให้สำเร็จ ความสามารถด้านการทำวิจัยในชั้นเรียนทั้ง 4 ด้าน 1) การสำรวจสภาพการปฏิบัติงาน (Reconnaissance) 2) การวางแผน (Planning) 3) การลงมือปฏิบัติ (Action) 4) การสะท้อนผลการปฏิบัติ (Reflection)

2. มาตรฐานวิชาชีพทางการศึกษา

พระราชบัญญัติสภาครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. 2546 มาตรา 49 กำหนดให้ มีมาตรฐานวิชาชีพ 3 ด้าน ประกอบด้วย (สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา (2549 : 19-41)

1. มาตรฐานความรู้และประสบการณ์วิชาชีพ หมายถึง ข้อกำหนดเกี่ยวกับ ความรู้และประสบการณ์ในการจัดการเรียนรู้ การจัดการศึกษา ซึ่งกำหนดสำหรับผู้ที่เข้ามา

ประกอบวิชาชีพจะต้องมีความรู้และประสบการณ์วิชาชีพเพียงพอที่จะประกอบอาชีพ จึงจะสามารถขอรับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพเพื่อเป็นหลักฐานแสดงว่าเป็นบุคคลที่มีความรู้ความสามารถ และมีประสบการณ์พร้อมที่จะประกอบวิชาชีพทางการศึกษาได้

2. มาตรฐานการปฏิบัติงาน หมายถึง ข้อกำหนดเกี่ยวกับคุณลักษณะหรือการแสดงผลออกพฤติกรรมกรปฏิบัติงานหรือการพัฒนางาน ซึ่งผู้ประกอบวิชาชีพจะต้องปฏิบัติงานในวิชาชีพให้เกิดผลเป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนด พร้อมกับมีการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง เพื่อเกิดความชำนาญในการประกอบวิชาชีพ ทั้งความชำนาญเฉพาะด้าน และความชำนาญตามระดับคุณภาพของมาตรฐานการปฏิบัติงาน หรืออย่างน้อยจะต้องมีการพัฒนาตามเกณฑ์ที่กำหนดว่ามีความรู้ความสามารถ และความชำนาญเพียงพอที่จะดำรงสถานภาพของการเป็นผู้ประกอบวิชาชีพต่อไปได้หรือไม่ นั่นก็คือ การกำหนดให้ผู้ประกอบวิชาชีพจะต้องต่อใบอนุญาตประกอบวิชาชีพทุก ๆ 5 ปี

3. มาตรฐานการปฏิบัติตน หมายถึง ข้อกำหนดเกี่ยวกับการประพฤติของผู้ประกอบวิชาชีพ โดยมีจรรยาบรรณของวิชาชีพเป็นแนวทางและข้อพึงระวังในการประพฤติปฏิบัติ เพื่อดำรงไว้ซึ่งชื่อเสียง ฐานะ เกียรติและศักดิ์ศรีแห่งวิชาชีพ ตามแบบแผนพฤติกรรมตามจรรยาบรรณของวิชาชีพที่คุรุสภาจะกำหนดเป็นข้อบังคับ คุรุสภาว่าด้วยมาตรฐานวิชาชีพ ใดประพฤติผิดจรรยาบรรณของวิชาชีพจนทำให้เกิดความเสียหายแก่บุคคลอื่น จนได้รับการร้องเรียนถึงคุรุสภาแล้ว ผู้นั้นอาจถูกคณะกรรมการมาตรฐานวิชาชีพวินิจฉัยชี้ขาดอย่างใดอย่างหนึ่ง ต่อไปนี้

- 3.1 ยกข้อกล่าวหา
- 3.2 ดักเตือน
- 3.3 ภาคทัณฑ์
- 3.4 พักใช้ใบอนุญาตที่กำหนดเวลาที่เห็นสมควร แต่ไม่เกิน 5 ปี
- 3.5 เพิกถอนใบอนุญาต (มาตรา 54)

3. ตามมาตรฐานวิชาชีพทางการศึกษา การวิจัยทางการศึกษา

- 3.1 ตามมาตรฐานวิชาชีพทางการศึกษา การวิจัยทางการศึกษาด้านสาระความรู้
 - 3.1.1 ทฤษฎีการวิจัย
 - 3.1.2 รูปแบบการวิจัย
 - 3.1.3 การออกแบบการวิจัย
 - 3.1.4 กระบวนการวิจัย

- 3.1.5 สถิติเพื่อการวิจัย
- 3.1.6 การวิจัยในชั้นเรียน
- 3.1.7 การฝึกปฏิบัติการวิจัย
- 3.1.8 การนำเสนอผลงานวิจัย
- 3.1.9 การค้นคว้า ศึกษางานวิจัยในการพัฒนากระบวนการจัดการเรียนรู้
- 3.1.10 การใช้กระบวนการวิจัยในการแก้ปัญหา
- 3.1.11 การนำเสนอโครงการเพื่อทำวิจัย
- 3.2 ตามมาตรฐานวิชาชีพทางการศึกษา 3.2 การวิจัยทางการศึกษาด้านสมรรถนะ
 - 3.2.1 สามารถทำวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนและพัฒนาผู้เรียน
 - 3.2.2 สามารถทำวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนและพัฒนาผู้เรียน
- 3.3 มาตรฐานการปฏิบัติงานของครู
 - มาตรฐานที่ 1 ปฏิบัติกิจกรรมทางวิชาการเกี่ยวกับการพัฒนาวิชาชีพครูอยู่เสมอ
 - มาตรฐานที่ 2 ตัดสินใจปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ โดยคำนึงถึงผลที่จะเกิดกับผู้เรียน
 - มาตรฐานที่ 3 มุ่งมั่นพัฒนาผู้เรียนให้เต็มตามศักยภาพ
 - มาตรฐานที่ 4 พัฒนาแผนการสอนให้สามารถปฏิบัติได้เกิดผลจริง
 - มาตรฐานที่ 5 พัฒนาสื่อการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพอยู่เสมอ
 - มาตรฐานที่ 6 จัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยเน้นผลถาวรที่เกิดแก่ผู้เรียน
 - มาตรฐานที่ 7 รายงานผลการพัฒนาคุณภาพของผู้เรียนได้อย่างมีระบบ
 - มาตรฐานที่ 8 ปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ผู้เรียน
 - มาตรฐานที่ 9 ร่วมมือกับผู้อื่นในสถานศึกษาอย่างสร้างสรรค์
 - มาตรฐานที่ 10 ร่วมมือกับผู้อื่นในชุมชนอย่างสร้างสรรค์
 - มาตรฐานที่ 11 แสวงหาและใช้ข้อมูลข่าวสารในการพัฒนา
 - มาตรฐานที่ 12 สร้างโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ในทุกสถานการณ์

สรุปได้ว่า ความสามารถของครูตามมาตรฐานวิชาชีพทางการศึกษา หมายถึง สมรรถนะตามมาตรฐานวิชาชีพทางการศึกษา ของผู้ประกอบวิชาชีพที่จะต้องยึดเป็นหลักในการปฏิบัติงาน ได้แบ่งตามสาระความรู้ และสมรรถนะในแต่ละด้านมีทั้งหมด 9 ด้านดังนี้

- 1) ภาษาและเทคโนโลยีสำหรับครู
- 2) การพัฒนาหลักสูตร
- 3) การจัดการเรียนรู้
- 4) จิตวิทยาสำหรับครู
- 5) การวัดและประเมินผลการศึกษา
- 6) การบริหารจัดการในห้องเรียน
- 7) การวิจัยทางการศึกษา
- 8) นวัตกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษา
- 9) ความเป็นครู ทั้งหมด

ในแต่ละด้านครูจึงเป็นผู้ที่ต้องนำความรู้มาพัฒนาทักษะ ในการถ่ายทอดความรู้ให้แก่ศิษย์ด้วยความรักและเมตตา สร้างสรรค์ความเจริญงอกงามทางการศึกษาเพื่อพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้ยั่งยืนต่อไป

4. ความหมายพฤติกรรมการสอนของครู

มีผู้ที่กล่าวถึงพฤติกรรมการสอนไว้ดังนี้

จินดา ทับจิ้น (2546 : 33) ระบุว่าพฤติกรรมการสอน หมายถึง การกระทำหรือปฏิบัติของครูในขณะที่ทำการสอนในแต่ละครั้ง ด้วยการใช้เทคนิคและวิธีการอย่างหลากหลาย เป็นการส่งเสริมสนับสนุนการเรียนรู้ของผู้เรียน โดยมุ่งให้ผู้เรียนได้คิดค้นคว้าและสร้างความรู้ด้วยตนเองให้มีปฏิสัมพันธ์ที่ดีระหว่างครูและนักเรียน เป็นการเปลี่ยนบทบาทจากผู้สอน หรือผู้ถ่ายทอดข้อมูลความรู้มาเป็นผู้จัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้ผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่ดีที่สุดมากที่สุดและเกิดผลดีที่สุดตามศักยภาพของแต่ละบุคคล

นันทน์ภัส พลเดมา (2550 : 53) ระบุว่า พฤติกรรมการสอนเป็นการกระทำหรือแสดงออกของครูทั้งที่เป็นภาษาพูด และกิริยาอาการเกี่ยวกับการสอน ซึ่งแบ่งเป็น 3 ชั้น คือ ก่อนการสอน ขณะสอน และหลังการสอน โดยมีจุดประสงค์ให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ และได้พัฒนาด้านความรู้ เจตคติ และทักษะกระบวนการตามที่ตั้งจุดประสงค์ไว้

สรุปได้ว่า ความหมายของพฤติกรรมการสอนของครู หมายถึง การกระทำหรือการแสดงออกของครูในขณะที่สอนที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมการสอน ที่ส่งเสริมการเรียนรู้ให้นักเรียนได้ฝึกคิด ฝึกปฏิบัติจริงและฝึกปรับปรุงตนเองด้วยการจัดกิจกรรมกลุ่ม การใช้คำถามในการกระตุ้นและเสริมแรงให้เกิดการอยากเรียนรู้ และมีความงอกงามทั้งทางร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา การใช้แหล่งเรียนรู้ และสื่อการสอนที่หลากหลายโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

5. ความสำคัญด้านปัจจัยที่ครูต้องทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนมี ดังนี้

5.1 พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 กำหนดให้ครูต้องทำวิจัยเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนการสอน (มาตรา 30) และให้ครูใช้การวิจัยเป็นกิจกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนและครู (มาตรา 24(5))

5.2 ครูสภา กำหนดให้ผู้ที่ปฏิบัติงานในวิชาชีพครูต้องมี มาตรฐานความรู้ด้าน “การวิจัยทางการศึกษา” เป็น 1 ใน 9 (มาตรฐานวิชาชีพทางการศึกษา : 6) สาระความรู้ใน มาตรฐานความรู้ “การวิจัยทางการศึกษา” ครอบคลุม “การวิจัยในชั้นเรียน” “การฝึกปฏิบัติการ

วิจัย” และ “การใช้กระบวนการวิจัยในการแก้ปัญหา” ด้วยและครูต้องมีสมรรถนะ “สามารถทำวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนและพัฒนาผู้เรียน” (มาตรฐานวิชาชีพทางการศึกษา : 10)

5.3 ครูสุภาพกำหนดมาตรฐานของหลักสูตรปริญญาทางการศึกษาว่า ต้องให้บัณฑิต (ครุใหม่ที่จะได้รับประกอบวิชาชีพ) ผ่านการปฏิบัติการสอนในสถานศึกษาไม่น้อยกว่า 1 ปี และผ่านเกณฑ์ประเมินปฏิบัติการสอน ดังคณะกรรมการครูสุภาพกำหนดไว้ทั้ง (1) การฝึกปฏิบัติวิชาชีพระหว่างเรียนและ (2) การปฏิบัติการสอนในสถานศึกษาในสาขาวิชาเฉพาะ ซึ่งปฏิบัติการสอนดังกล่าวกำหนดให้ต้องฝึกทักษะและมีสมรรถนะในด้าน “การทำวิจัยในชั้นเรียนเพื่อพัฒนาผู้เรียน” (มาตรฐานวิชาชีพทางการศึกษา : 12-13)

5.4 สำนักงานรับรองมาตรฐานและการประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.) องค์การมหาชน กำหนดมาตรฐานคุณภาพครูในด้านการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญอย่างมีประสิทธิภาพไว้ว่า ในการปฏิบัติงานสอนนั้น ครูจะต้องทำกิจกรรม 7 กิจกรรม คือ

5.4.1 การวิเคราะห์หลักสูตร

5.4.2 การวิเคราะห์ผู้เรียนเป็นรายบุคคล

5.4.3 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย

5.4.4 การใช้เทคโนโลยีเป็นแหล่งสื่อการเรียนรู้ของตนเองและนักเรียน

5.4.5 การวัดและประเมินผลตามสภาพจริงอย่างรอบด้านองค์รวมและเน้นการพัฒนาการ

5.4.6 การใช้ผลการประเมินเพื่อแก้ไข ปรับปรุงและพัฒนาการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้เต็มศักยภาพ

5.4.7 การใช้การวิจัยปฏิบัติการในการพัฒนานวัตกรรมเพื่อพัฒนาการเรียนรู้นักเรียนและการสอนของตนเอง

5.5 ครูมืออาชีพต้องเป็นกัลยาณมิตรผู้ปฏิบัติตนเป็นต้นแบบ ให้นักเรียนเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิต (Life Long Learner)

5.6 ลักษณะสำคัญของการวิจัยในชั้นเรียน

ลักษณะของการวิจัยในชั้นเรียนมีจุดเด่นที่แตกต่างจากการวิจัยอื่น ๆ ดังนี้

1. ครูเป็นผู้วิจัยเอง เพื่อเพิ่มพูนความรู้ให้แก่วงการวิชาชีพครู
2. ผลการวิจัยสามารถแก้ปัญหาผู้เรียนได้ทันเวลา และตรงจุด
3. การวิจัยช่วยเชื่อมช่องว่างระหว่างทฤษฎีการปฏิบัติ

4. การเพิ่มศักยภาพการคิดสะท้อน (Reflective Thinking) ของครูต่อปัญหาที่เกิดขึ้นในห้องเรียน

5. การเพิ่มพลังความเป็นครูในวงการศีกษา

6. การเปิดโอกาสให้ครูก้าวหน้าทางวิชาการ

7. การพัฒนา และทดสอบการแก้ปัญหาในชั้นเรียน

8. เปิดโอกาสให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็นเรื่องการเรียนรู้การสอน และทางแก้ปัญหา

9. การนำเสนอข้อค้นพบ และการรับฟังข้อเสนอแนะจากกลุ่มครู

10. การวิจัยและพัฒนาเป็นวงจร (Cycle) เพื่อให้ข้อค้นพบสมบูรณ์ขึ้น

6. ความหมายของกระบวนการจัดการเรียนรู้

กระบวนการจัดการเรียนรู้หมายถึง กระบวนการที่ผู้สอน และผู้เรียนช่วยกันจัดกิจกรรมขึ้นมาเพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ จากประสบการณ์อันจะทำให้เกิดความรู้ความเข้าใจ ทักษะ ความสามารถ เจตคติ และค่านิยมที่ดี มีทฤษฎีกล่าวไว้ ดังนี้

1. ทฤษฎี “พหุปัญญา (Multiple Intelligent) ของ (Howard Gardner) เป็นผู้นำเสนอแนวคิดใหม่เกี่ยวกับสติปัญญาของมนุษย์ คือ ทฤษฎีพหุปัญญา ซึ่งนิยมเรียกว่า MI (Multiple Intelligent) อธิบายว่าสติปัญญาหมายถึง ความสามารถเพียงหนึ่งหรือสองด้าน คือ ความสามารถในการคิดหาเหตุผลเชิงตรรกะ และ/หรือความสามารถทางภาษา การ์ดเนอร์เสนอไว้ 8 ด้าน ได้แก่ สติปัญญาด้านดนตรี ด้านการเคลื่อนไหวร่างกายและกล้ามเนื้อ ด้านการใช้เหตุผลเชิงตรรกะและคณิตศาสตร์ ภาษา ด้านเนื้อหามิติสัมพันธ์ ด้านการเข้ากับผู้อื่น ด้านการเข้าใจตนเอง และด้านความเข้าใจธรรมชาติ ซึ่งมนุษย์ทุกคนมีความสามารถหรือ สติปัญญาด้านต่าง ๆ เหล่านี้ระดับหนึ่ง โดยที่แต่ละคนจะมีระดับความสามารถแต่ละด้านไม่เท่ากัน สติปัญญาแต่ละด้านไม่ได้ทำงานแยกขาดจากกันแต่จะทำงานร่วมกัน โดยเฉพาะในผู้ใหญ่ซึ่งมีบทบาทในชีวิตที่สลับซับซ้อน จะมีการผสมผสานการใช้สติปัญญา ด้านต่าง ๆ เข้าด้วยกันดังนั้น

1.1 การประยุกต์ทฤษฎีพหุปัญญา เพื่อประโยชน์ในการจัดการเรียนการสอน ประการแรก คือ การจัดการเรียนการสอนโดยคำนึงถึงการพัฒนาสติปัญญาด้านต่าง ๆ ซึ่งจะพัฒนาในวิถีทาง และช่วงเวลาที่แตกต่างกัน ประการที่สอง คือ การประเมิน ซึ่งเดิมการทดสอบสติปัญญาจะให้ความสำคัญที่ทักษะทางภาษา และการใช้เหตุผลเชิงตรรกะเป็นหลัก

1.2 ทฤษฎีแนวคิดตามปรัชญา Constructivism แนวคิดนี้ เชื่อว่าการเรียนรู้เป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นภายในบุคคล บุคคลที่เป็นผู้สร้างความรู้จากความสัมพันธ์ ระหว่างสิ่ง

ที่พบเห็นกับความรู้ ความเข้าใจที่มีอยู่เดิมเกิดเป็น โครงสร้างทางปัญญา โดยแนวคิดนี้นำไปประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอน โดย

1.2.1 ผู้เรียนต้องมีโอกาสได้พบและมีส่วนร่วมในประสบการณ์ และได้ใช้ทรัพยากรต่าง ๆ ทั้งในและนอกห้องเรียน ซึ่งเป็นสิ่งที่สัมพันธ์กับความจริง

1.2.2 ผู้เรียนมีโอกาสร่างความรู้ขึ้นมาเอง จากประสบการณ์ต่าง ๆ โดยจะต้องสำรวจ ตรวจสอบความรู้ที่ได้รับ และหาข้อสรุป

1.3 ตามแนวคิดของ (David Kolb) พิจารณาว่าคนบางคนมีกระบวนการเรียนรู้ผ่านการลงมือปฏิบัติจริง (Active Experimentation) ขณะที่บางคนอาจนึกเรียนรู้โดยการสังเกตจากแหล่งต่าง ๆ แล้วสะท้อนกลับเป็นการเรียนรู้ (Reflective Observation) ซึ่งคนทั้งสองประเภทดังกล่าว เป็นผู้ที่มิลักษณะการเรียนรู้ที่แตกต่างกันอย่างสิ้นเชิง ดังนั้นการจัดการเรียนการสอนเอื้ออำนวยแก่ผู้เรียนประเภทใด ประเภทหนึ่งมากเกินไป จะทำให้ผู้เรียนอีกแบบหนึ่งขาด โอกาสที่จะพัฒนาความสามารถได้อย่างเต็มศักยภาพ

ผู้เรียนแบบที่ 1 (Active Experimentation) จะเรียนรู้ได้ดีและเข้าใจอย่างแจ่มแจ้งก็ต่อเมื่อเขาได้ลงมือกระทำ มือไม้แขนขาได้สัมผัสและเรียนรู้ควบคู่ไปกับสมอง ทั้งสองด้านส่งเสริมกันว่าเป็นการเรียนรู้ทั้งเนื้อที่ทั้งตัวที่ต้องผ่านประสาทสัมผัสอื่น ประกอบ

ผู้เรียนแบบที่ 2 (Reflective Observation) จะเรียนรู้โดยการผ่านจิตสำนึกจากการเฝ้ามองแล้วค่อย ๆ ตอบสนอง

ผู้เรียนแบบที่ 3 (Abstract Conceptualization) จะเรียนรู้โดยใช้สัญลักษณ์หรือมุมมองเห็นสิ่งต่าง ๆ เป็นรูปธรรมแล้ววิเคราะห์ สังเคราะห์จากการที่ได้มาเป็นองค์ความรู้ผู้เรียนแบบที่ 4 (Concrete Experience) จะเรียนรู้ได้ดีต่อเมื่อผ่านการวิเคราะห์การประเมินสิ่งต่าง ๆ โดยการเอาตัวเองเข้าไปพิสูจน์หรือโดยการให้หลักเกณฑ์แห่งเหตุผล

ทั้ง 4 กลุ่มต่างมีจุดดีจุดเด่นคนละแบบ ซึ่งเป็นโครงสร้างทางกลไกทางการเรียนรู้ของนักเรียนที่มีอยู่จริงในทุกโรงเรียนทั่วโลก ดังนั้นหน้าที่ของผู้เป็นครูย่อมต้องพยายามหาหนทางที่จะทำให้เกิดสภาวะสมดุลทางการเรียนรู้ให้ได้ สภาวะสมดุล การสร้างสรรค์สร้างโอกาสให้ผู้เรียนที่มีความแตกต่างกันทั้ง โครงสร้าง สติปัญญา กลไกทางการเรียนรู้ หรือการทำงานของสมองแตกต่างกันให้มีโอกาสแสดงออกซึ่ง ความสามารถของตนออกมา พร้อมทั้งรู้จักและสามารถนำวิธีการของเพื่อนคนอื่น ๆ มาปรับปรุงลักษณะการเรียนรู้ของตน เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนให้ดีขึ้น

การจัดการกระบวนการเรียนรู้ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 นั้น จะต้องมุ่งปลูกฝังจิตสำนึกที่ถูกต้องให้แก่ผู้เรียน

1. จัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจและความถนัดของผู้เรียน โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล
2. ฝึกทักษะกระบวนการคิด การจัดการ การเผชิญสถานการณ์ และการประยุกต์ความรู้มาใช้ เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหา
3. การจัดการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นได้ทุกเวลา ทุกสถานที่ มีการประสานความร่วมมือกับบิดา มารดา ผู้ปกครอง และบุคคลในชุมชนทุกฝ่าย เพื่อร่วมกันพัฒนาผู้เรียนตามศักยภาพ
4. จัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ฝึกการปฏิบัติให้ทำ ได้คิดเป็นทำเป็น รักการอ่าน และเกิดการใฝ่รู้อย่างต่อเนื่อง
5. จัดบรรยากาศ สภาพแวดล้อม สื่อการเรียนและผู้อำนวยความสะดวก เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และมีความรอบรู้สามารถใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่ง ของกระบวนการเรียนรู้ ผู้สอนและผู้เรียนอาจเรียนรู้ไปพร้อมกันจากสื่อ การเรียนการสอนและแหล่งวิทยาการประเภทต่าง ๆ
6. การจัดการเรียนการสอนโดยผสมผสานสาระความรู้ด้านต่าง ๆ อย่างได้ สดส่วน สมดุล กันรวมทั้งปลูกฝังคุณธรรม ค่านิยมที่ดีงามและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ไว้ใน ทุกวิชา

วิจัย ประสิทธิ์วุฒิเวชช์ (2542 : 255) กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้เป็นกระบวนการ ที่มีระบบ ระเบียบครอบคลุมการดำเนินงาน ตั้งแต่การวางแผนการจัดการเรียนรู้จนถึงการ ประเมินผล

สรุปได้ว่า การจัดการเรียนรู้ หรือกระบวนการจัดการเรียนรู้ จากความหมายที่ กล่าวมาหมายถึงการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ครูเป็นผู้ถ่ายทอดความรู้โดยการใช้สื่อต่าง ๆ ใน การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เพื่อถ่ายทอดความรู้ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ให้ผู้เรียนได้ฝึก คิด ได้ปฏิบัติ จนสามารถวัดและประเมินผลตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ได้

6.1 กระบวนการเรียนรู้ (Learning Process)

กระบวนการที่ผู้เรียนใช้ในการแสวงหาความรู้ สร้างความเข้าใจ สร้างองค์ ความรู้และพัฒนาตนเองให้มีความรู้ ความสามารถ และศักยภาพตามที่มุ่งหวังในหลักสูตร

1. วิธีการเรียนรู้ (Learning Styles) รูปแบบหรือวิธีการที่ผู้เรียนใช้ในการแสวงหาความรู้ สร้างความเข้าใจ หรือมีปฏิริยาสนองตอบต่อสิ่งต่าง ๆ ในสภาพแวดล้อมหรือสถานการณ์ของการเรียนรู้ ผู้เรียนแต่ละคนอาจใช้วิธีการแตกต่างกันไป เพื่อช่วยให้เกิดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความชอบ ความถนัด ภูมหลังด้านสังคมวัฒนธรรม หรือพัฒนาการของแต่ละบุคคล

2. สื่อการเรียนรู้ (Learning Materials) สื่อที่ช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความสนใจ มีความเข้าใจ เกิดการเรียนรู้และช่วยส่งเสริมให้การเรียนรู้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ สื่อการเรียนรู้มีหลายรูปแบบ เช่น สื่อสิ่งพิมพ์ สื่อเทคโนโลยี สื่อธรรมชาติ การเลือกสื่อที่ใช้ในการเรียนการสอนควรคำนึงถึงความสนใจ ชวนคิดชวนติดตามเป็นสื่อที่เข้าใจง่ายกระตุ้นให้ผู้เรียนรู้จักวิธีแสวงหาความรู้ และที่สำคัญคือสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการเรียน วิธีการเรียนรู้ของผู้เรียน และความแตกต่างระหว่างบุคคล

3. แหล่งเรียนรู้ (Learning Resource) สถานที่ หรือแหล่งข้อมูลทั้งในสถานศึกษาและนอกสถานศึกษา ที่ผู้เรียนสามารถเข้าไปศึกษาแสวงหาประสบการณ์ ความรู้ เพื่อช่วยพัฒนาให้เกิดการเรียนรู้อย่างกว้างขวางลึกซึ้ง

4. กิจกรรมการเรียนรู้ (Learning Activities) กิจกรรมต่างๆ ที่ใช้ในการเรียนการสอน เพื่อช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนสนใจ เข้าใจ เกิดการเรียนรู้และมีพัฒนาการเปลี่ยนแปลงตามเป้าหมายของหลักสูตร

5. การเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ (Chile-Centered) การจัดการเรียนการสอนที่ผู้เรียนมีส่วนร่วม และมีบทบาทสำคัญในกระบวนการเรียนรู้ บทบาทครูจะเปลี่ยนแปลงจากการเป็นผู้ชี้แนะ หรือเป็นผู้ถ่ายทอดความรู้ เป็นผู้ช่วยเหลือ ผู้อำนวยการความสะดวก ส่งเสริมสนับสนุนผู้เรียนในการแสวงหาความรู้ และลงมือปฏิบัติ และสร้างสรรค์ความรู้โดยใช้วิธีการต่าง ๆ หลากหลายรูปแบบ ทั้งนี้โดยคำนึงถึงความถนัด ความสนใจ และความแตกต่างระหว่างบุคคล เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความคิดสร้างสรรค์ความรู้และนำความรู้ไปใช้อย่างมีประสิทธิภาพ

6. โครงการ (Project) ภาระงานที่ผู้เรียนปฏิบัติ อาจเป็นลักษณะการทำงานเป็นรายบุคคล หรือเป็นกลุ่มที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ประยุกต์ คัดแปลง และบูรณาการความรู้ไปใช้อย่างกว้างขวางในการปฏิบัติงาน โดยมีกำหนดเป้าหมายและวางแผนขั้นตอนการดำเนินงาน การจัดการอย่างเป็นระบบมีการบันทึกและรายงานผลการปฏิบัติงานแต่ละขั้นตอน โดยใช้เอกสารอ้างอิงหรือแหล่งค้นคว้าต่าง ๆ เพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และบรรลุผลตามเป้าหมายที่กำหนดไว้

7. การสร้างสรรค์ความรู้ด้วยตนเอง (Constructivism) แนวคิดทางการศึกษาเชื่อว่า องค์ความรู้เป็นสิ่งที่สร้างสรรค์ให้เกิดขึ้นจากผู้เรียนเองเพราะเป็นสิ่งที่อยู่ในสติปัญญาของแต่ละคนมิใช่จากภายนอกโดยครูเป็นผู้บอกหรือจัดสรรให้ ผู้เรียนพัฒนาและสร้างความรู้ด้วยตนเองด้วยการปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อม ครูมีบทบาทในการสนับสนุนการเรียนรู้จัดบรรยากาศและสิ่งแวดล้อมที่กระตุ้นให้ผู้เรียนคิด เพื่อช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างเต็มศักยภาพกรอบแนวคิดดังกล่าวมีอิทธิพลต่อการออกแบบการเรียนการสอนยุคปัจจุบัน

8. การเอื้อตามสภาพผู้เรียน (Accommodation) การปรับวิธีการเรียนการสอน สื่อการเรียนการสอน และรูปแบบวิธีการจัดและประเมินผลให้สอดคล้องเหมาะสมกับสภาพร่างกาย และความสามารถในการเรียนรู้ของผู้เรียน เพื่อเอื้ออำนวยให้ผู้เรียนพัฒนาได้อย่างเต็มศักยภาพ และบรรลุตามมาตรฐานการเรียนรู้เช่นเดียวกับเด็กปกติทั่วไป เช่น ใช้สื่ออักษรเบรลล์กับผู้เรียนที่ตาบอด การปรับเวลาในการเรียน

9. การวัดผลประเมินการเรียนรู้ (Assessment) เป็นกระบวนการเก็บรวบรวมข้อมูล ร่องรอย หลักฐานที่แสดงให้เห็นถึงพัฒนาการความก้าวหน้าและความสำเร็จทางการเรียนของผู้เรียนอย่างเป็นระบบ เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนา และเรียนรู้อย่างเต็มศักยภาพ การวัดและประเมินผลการเรียนรู้สามารถจัดทำขึ้น ทั้งในระดับชั้นเรียน ระดับสถานศึกษา ระดับเขตพื้นที่การศึกษา และระดับชาติ

สรุปว่า กระบวนการจัดการเรียนรู้หลังจาการปฏิรูปการศึกษา เป็นการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ การส่งเสริมให้ครูจัดทำแผนการเรียนรู้ ตามสาระและหน่วยการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ การส่งเสริมให้ครูจัดกระบวนการเรียนรู้ โดยจัดสาระและจัดกิจกรรม สอดคล้องกับความสนใจ ความถนัดของผู้เรียน ฝึกทักษะ กระบวนการคิด การจัดการ การเผชิญสถานการณ์ การประยุกต์ใช้ความรู้เพื่อป้องกันแก้ไขปัญหา การเรียนรู้จากประสบการณ์ การประยุกต์ใช้ความรู้ เพื่อป้องกันแก้ไขปัญหาการเรียนรู้จากประสบการณ์และการปฏิบัติจริง การส่งเสริมให้รักการอ่านและใฝ่รู้อย่างต่อเนื่อง การผสมผสานความรู้ต่าง ๆ การปลูกฝังคุณธรรม ค่านิยมที่ดีงามและคุณลักษณะที่ถึงประสงค์ให้สอดคล้องกับสาระและกิจกรรม โดยจัดบรรยากาศสิ่งแวดล้อม แหล่งเรียนรู้ที่เอื้อต่อการจัดการเรียนรู้ การนำภูมิปัญญาท้องถิ่น เครือข่ายผู้ปกครอง ชุมชน ท้องถิ่น มามีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้และส่งเสริมให้มีการพัฒนาครู เพื่อพัฒนากระบวนการเรียนรู้เป็นต้น

6.2 การจัดการเรียนรู้

มีผู้กล่าวถึงความหมายไว้ ดังนี้

Good (1975 : 588) อธิบายความหมายของการจัดการเรียนรู้ว่าการจัดการเรียนรู้คือการกระทำอันเป็นการอบรมสั่งสอนให้ผู้เรียนในสถาบันการศึกษา

Moore (1992 : 4) ได้ให้ความหมายของการจัดการเรียนรู้ได้ว่าการจัดการเรียนรู้คือพฤติกรรมของบุคคลหนึ่งที่ยุบายช่วยให้บุคคลอื่น ได้เกิดการพัฒนาคนในทุกด้านอย่างเต็มศักยภาพ

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2552 : 20-22) กล่าวไว้ว่าการจัดการเรียนรู้เป็นกระบวนการสำคัญในการนำหลักสูตรสู่การปฏิบัติ หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน เป็นหลักสูตรที่มีมาตรฐานการเรียนรู้ สมรรถนะสำคัญและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียน เป็นเป้าหมายสำหรับพัฒนาเด็กและเยาวชนในการพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณสมบัติตามเป้าหมายหลักสูตร ผู้สอนพยายาม คัดสรรกระบวนการเรียนรู้ จัดการเรียนรู้โดยช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้ผ่านสาระที่กำหนดไว้ในหลักสูตร 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ รวมทั้งปลูกฝังเสริมสร้างคุณลักษณะอันพึงประสงค์ พัฒนาทักษะต่าง ๆ อันเป็นสมรรถนะสำคัญให้ผู้เรียนบรรลุเป้าหมาย

1. หลักการจัดการเรียนรู้การจัดการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถ ตามมาตรฐาน การเรียนรู้สมรรถนะสำคัญ และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยยึดหลักว่า ผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด เชื่อว่าทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ ยึดประโยชน์ที่เกิดกับผู้เรียน กระบวนการจัดการเรียนรู้ต้องส่งเสริมให้ผู้เรียน สามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลและพัฒนาการทางสมอง เน้นให้ความสำคัญทั้งความรู้ และคุณธรรม

2. กระบวนการเรียนรู้ การจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ผู้เรียนจะต้องอาศัยกระบวนการเรียนรู้ที่หลากหลาย เป็นเครื่องมือที่จะนำพาตนเองไปสู่เป้าหมายของหลักสูตร กระบวนการเรียนรู้ที่จำเป็นสำหรับผู้เรียน อาทิ กระบวนการเรียนรู้แบบบูรณาการ กระบวนการสร้างความรู้ กระบวนการคิด กระบวนการทางสังคม กระบวนการเผชิญสถานการณ์และแก้ปัญหา กระบวนการเรียนรู้จากประสบการณ์จริง กระบวนการเผชิญสถานการณ์และการแก้ปัญหา กระบวนการเรียนรู้จากประสบการณ์การเรียนรู้ของตนเอง กระบวนการพัฒนาลักษณะนิสัยกระบวนการเหล่านี้ เป็นแนวทางในการจัดการเรียนรู้ที่ผู้เรียน

ควรได้รับการฝึกฝนพัฒนาเพราะจะสามารถช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดี บรรลุเป้าหมายของหลักสูตร ดังนั้น ผู้สอนจึงจำเป็นต้องศึกษาทำความเข้าใจในกระบวนการเรียนรู้ต่าง ๆ เพื่อให้สามารถเลือกใช้ในการจัดกระบวนการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3. การออกแบบการจัดการเรียนรู้ ผู้สอนต้องศึกษาหลักสูตรสถานศึกษาให้เข้าใจถึงมาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน คุณลักษณะอันพึงประสงค์ และสาระการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียนแล้วจึงพิจารณาออกแบบการจัดการเรียนรู้ โดยเลือกวิธีสอนและเทคนิคการสอน สื่อ/แหล่งเรียนรู้ การวัดและประเมินผล เพื่อให้ผู้เรียน ได้พัฒนาเต็มศักยภาพและบรรลุตามเป้าหมายที่กำหนด

4. บทบาทของผู้สอนและผู้เรียน การจัดการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนมีคุณภาพตามเป้าหมาย ของหลักสูตรทั้งผู้สอนและผู้เรียนควรมีบทบาทดังนี้

4.1 บทบาทของผู้สอน

4.1.1 ศึกษาวิเคราะห์ผู้เรียนเป็นรายบุคคล แล้วนำข้อมูลมาใช้ในการวางแผนการจัดการเรียนรู้ ที่ท้าทายความสามารถของผู้เรียน

4.1.2 กำหนดเป้าหมายที่ต้องการให้เกิดขึ้นกับผู้เรียน ด้านความรู้และทักษะกระบวนการ ที่เป็นความคิดรวบยอด หลักการและความสัมพันธ์ รวมทั้งคุณลักษณะอันถึงประสงค์

4.1.3 ออกแบบการเรียนรู้และจัดการเรียนรู้ที่ตอบสนองความแตกต่างระหว่างบุคคลและพัฒนาการทางสมอง เพื่อนำผู้เรียน ไปสู่เป้าหมาย

4.1.4 จัดบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้ และดูแลช่วยเหลือผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้

4.1.5 จัดเตรียมการเลือกใช้สื่อให้เหมาะสมกับกิจกรรม นำภูมิปัญญาท้องถิ่นเทคโนโลยีที่เหมาะสมมาประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอน

4.1.6 ประเมินความก้าวหน้าของผู้เรียนด้วยวิธีการที่หลากหลายเหมาะสมกับธรรมชาติของวิชา และระดับพัฒนาการของผู้เรียน

4.1.7 วิเคราะห์ผลการประเมินมาใช้ในการซ่อมเสริมและพัฒนาผู้เรียนรวมทั้ง ปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนของตนเอง

4.2 บทบาทของผู้เรียน

4.2.1 กำหนดเป้าหมาย วางแผน และรับผิดชอบการเรียนรู้ของตนเอง

4.2.2 เสาะแสวงหาความรู้ เข้าถึงแหล่งการเรียนรู้ วิเคราะห์
สังเคราะห์ข้อความรู้ ตั้งคำถาม คิดหาคำตอบหรือหาแนวทางแก้ปัญหาด้วยวิธีการต่าง ๆ

4.2.3 ลงมือปฏิบัติจริง สรุปที่ได้เรียนรู้ด้วยตนเอง และนำความรู้ไป
ประยุกต์ใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ

4.2.4 มีปฏิสัมพันธ์ ทำงาน ทำกิจกรรมร่วมกับกลุ่มและครู

4.2.5 ประเมินและพัฒนากระบวนการเรียนรู้และตนเองอย่างต่อเนื่อง

4.3 สื่อการเรียนรู้สื่อการเรียนรู้เป็นเครื่องมือส่งเสริมสนับสนุนการจัด
กระบวนการเรียนรู้ ให้ผู้เรียนเข้าถึงความรู้ ทักษะกระบวนการ และคุณลักษณะตามมาตรฐาน
ของหลักสูตร ได้อย่างมีประสิทธิภาพ สื่อการเรียนรู้มีหลากหลายประเภท ทั้งสื่อธรรมชาติ สื่อ
สิ่งพิมพ์ สื่อเทคโนโลยี และเครือข่ายการเรียนรู้ต่าง ๆ ที่มีในท้องถิ่น การเลือกใช้สื่อควรเลือก
ให้มีความเหมาะสมกับระดับพัฒนาการ และลีลาการเรียนรู้ที่หลากหลายของผู้เรียนการจัดหา
สื่อการเรียนรู้ ผู้เรียนและผู้สอนสามารถจัดทำและพัฒนาขึ้นเอง หรือปรับปรุงเลือกใช้อย่างมี
คุณภาพจากสื่อต่าง ๆ ที่มีอยู่รอบตัวเพื่อนำมาใช้ประกอบในการจัดการเรียนรู้ทั้งสามารถ
ส่งเสริมและสื่อการเรียนรู้ให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ โดยสถานศึกษาควรจัดให้มีอย่างพอเพียงเพื่อ
พัฒนาให้ผู้เรียน เกิดการเรียนรู้อย่างแท้จริง สถานศึกษา เขตพื้นที่การศึกษา หน่วยงานที่
เกี่ยวข้องและผู้มีหน้าที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน ควรดำเนินการดังนี้ (หลักสูตรแกนกลาง
การศึกษาขั้นพื้นฐาน 2552 : 20-22)

4.3.1 จัดให้มีแหล่งเรียนรู้ ศูนย์สื่อการเรียนรู้ ระบบสารสนเทศการ
เรียนรู้ และเครือข่ายการเรียนรู้ ที่มีประสิทธิภาพ ทั้งในสถานศึกษาและในชุมชน เพื่อการศึกษา
ค้นคว้าและการแลกเปลี่ยนประสบการณ์การเรียนรู้ ระหว่างสถานศึกษา ท้องถิ่น ชุมชน สังคม
โลก

4.3.2 จัดทำและจัดหาสื่อการเรียนรู้สำหรับการศึกษาค้นคว้าของ
ผู้เรียน เสริมความรู้ให้ผู้สอนรวมทั้งจัดการสิ่งที่มีอยู่ในท้องถิ่นมาประยุกต์ใช้เป็นสื่อการเรียนรู้

4.3.3 เลือกและใช้สื่อการเรียนรู้ที่มีคุณภาพ มีความเหมาะสม มีความ
หลากหลายสอดคล้องกับวิธีการเรียนรู้ ธรรมชาติของสาระการเรียนรู้ และความแตกต่าง
ระหว่างบุคคลของผู้เรียน

4.3.4 ประเมินคุณภาพของสื่อการเรียนรู้ที่เลือกใช้อย่างเป็นระบบ

4.3.5 ศึกษา ค้นคว้า วิจัย เพื่อพัฒนาสื่อการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับ
กระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียน

4.3.6 จัดให้มีการกำกับ ติดตาม ประเมินผลคุณภาพและ

ประสิทธิภาพเกี่ยวกับสื่อ และการใช้สื่อการเรียนรู้เป็นระยะ ๆ และสม่ำเสมอในการจัดทำ การเลือกใช้ และการประเมินผลคุณภาพสื่อการเรียนรู้ที่ใช้ในสถานศึกษา ควรคำนึงถึง หลักการสำคัญของสื่อการเรียนรู้ เช่น ความสอดคล้องกับหลักสูตร วัตถุประสงค์การเรียนรู้การออกแบบ กิจกรรมการเรียนรู้ การจัดประสบการณ์ให้ผู้เรียน เนื้อหามีความถูกต้องและทันสมัยไม่กระทบความมั่นคงของชาติ ไม่ขัดต่อศีลธรรม มีการใช้ภาษาที่ถูกต้อง รูปแบบการนำเสนอที่เข้าใจง่าย และน่าสนใจ

7. การวัดและประเมินผล

การวัดและประเมินผลการเรียนของผู้เรียนต้องอยู่บนหลักการพื้นฐาน สองประการ คือประเมินเพื่อพัฒนาผู้เรียน และเพื่อตัดสินผลการเรียน ในการพัฒนาคุณภาพการเรียนของผู้เรียนให้ประสบผลสำเร็จนั้น ผู้เรียนต้องได้รับการพัฒนาและประเมินตามตัวชี้วัด เพื่อให้บรรลุตามมาตรฐานการเรียนรู้ สะท้อนสมรรถนะสำคัญ และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียน ซึ่งเป็นเป้าหมายหลักในการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในทุกระดับไม่ว่าจะเป็นระดับชั้นเรียน ระดับสถานศึกษา ระดับเขตพื้นที่การศึกษา และระดับชาติ การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ เป็นกระบวนการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน โดยใช้ผลการประเมินเป็นข้อมูล และสารสนเทศทั้งแสดงพัฒนาการ ความก้าวหน้า และความสำเร็จทางการเรียนของผู้เรียน ตลอดจนข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาการเรียนรู้อย่างเต็มศักยภาพ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551 : 3)

การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ แบ่งออกเป็น 4 ระดับ ได้แก่ ระดับชั้นเรียน ระดับสถานศึกษา ระดับเขตพื้นที่การศึกษา และระดับชาติ มีรายละเอียด ดังนี้

1. การประเมินระดับชั้นเรียน เป็นการวัดและประเมินผลที่อยู่ในกระบวนการจัดการเรียนรู้ ผู้สอนดำเนินการเป็นปกติและสม่ำเสมอ ในการจัดการเรียนการสอน ใช้เทคนิคการประเมินอย่างหลากหลาย เช่น การซักถาม การสังเกต การตรวจการบ้าน การประเมินโครงการ การประเมินชิ้นงาน/ภาระงาน แฟ้มสะสมงาน การใช้แบบสอบถาม ฯลฯ โดยผู้สอนเป็นผู้ประเมินเองหรือเปิดโอกาสให้ผู้เรียนประเมินตนเอง เพื่อนประเมินเพื่อน ผู้ปกครองประเมิน ในกรณีที่ไมผ่านตัวชี้วัดให้มีการสอนซ่อมเสริมการประเมินระดับชั้นเรียนเป็นการตรวจสอบว่าผู้เรียนมีพัฒนาการความก้าวหน้าในการเรียนรู้ อันเป็นผลจากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนหรือไม่ และอย่างน้อยเพียงใด มีสิ่งที่จะได้รับการพัฒนาปรับปรุงและส่งเสริมใน

ด้านใด นอกจากนี้ยังเป็นข้อมูลให้ผู้สอนใช้ปรับปรุงการเรียนการสอนตนด้วย ทั้งนี้โดยสอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด

2. การประเมินระดับสถานศึกษา เป็นการประเมินที่สถานศึกษาดำเนินการเพื่อตัดสินผล การเรียนรู้ของผู้เรียนเป็นรายปี/รายภาค ผลการประเมินการอ่าน คิดวิเคราะห์และเขียน คุณลักษณะอันพึงประสงค์ และกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน นอกจากนี้เพื่อให้ได้ข้อมูลเกี่ยวกับการจัดการศึกษาของสถานศึกษา ว่าส่งผลต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนตามเป้าหมายหรือไม่ ผู้เรียนมีจุดพัฒนาในด้านใด รวมทั้งสามารถนำผลการเรียนของผู้เรียนในสถานศึกษาไปเปรียบเทียบเกณฑ์ระดับชาติผลการประเมินระดับสถานศึกษาจะเป็นข้อมูลและสารสนเทศเพื่อการปรับปรุงนโยบาย หลักสูตร โครงการ หรือวิธีการจัดการเรียนการสอน ตลอดจนเพื่อการจัดทำแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาตามแนวทางประกันคุณภาพการศึกษา และรายงานผลการจัดการศึกษาต่อคณะกรรมการสถานศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สำนักงานคณะกรรมการศึกษาขั้นพื้นฐานผู้ปกครอง

3. การประเมินระดับเขตพื้นที่การศึกษา เป็นการประเมินคุณภาพผู้เรียนในระดับเขตพื้นที่การศึกษาตามมาตรฐานการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของเขตพื้นที่การศึกษา ตามภาระความรับผิดชอบสามารถดำเนินการ โดยประเมินคุณภาพผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนด้วยข้อสอบมาตรฐานที่จะทำและดำเนินการ โดยเขตพื้นที่การศึกษา ด้วยความร่วมมือกับหน่วยงานต้นสังกัดในการดำเนินการจัดสอบ นอกจากนี้ยังได้จากการตรวจสอบทบทวนข้อมูลจากการประเมินระดับสถานศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษา

4. การประเมินระดับชาติ เป็นการประเมินคุณภาพผู้เรียนในระดับชาติตามมาตรฐานการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน สถานศึกษาต้องจัดให้ผู้เรียนทุกคนที่เรียนในชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เข้ารับการประเมินผลจากการประเมินใช้ข้อมูลในการเทียบเคียงคุณภาพการศึกษาในระดับต่างๆ เพื่อนำไปใช้ในการวางแผนยกระดับคุณภาพการจัดการศึกษา ตลอดจนเป็นข้อมูลสนับสนุนการตัดสินใจในระดับนโยบายของประเทศ

ข้อมูลการประเมินในระดับต่าง ๆ ข้างต้น เป็นประโยชน์ต่อสถานศึกษาในการตรวจสอบทบทวนพัฒนาคุณภาพผู้เรียน ถือเป็นภาระความรับผิดชอบของสถานศึกษาที่จะต้องจัดระบบดูแลช่วยเหลือ ปรับปรุงแก้ไข ส่งเสริมและสนับสนุนเพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนาเต็มตามศักยภาพบนพื้นฐานความแตกต่างระหว่างบุคคลที่จำแนกตามสภาพปัญหาและความต้องการ

ได้แก่ กลุ่มผู้เรียนทั่วไป กลุ่มผู้เรียนที่มีความสามารถพิเศษ กลุ่มผู้เรียนที่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ กลุ่มผู้เรียนที่มีปัญหาด้านวินัยและพฤติกรรม กลุ่มผู้เรียนที่ปฏิเสธ โรงเรียน กลุ่มผู้เรียนที่มีปัญหาทางเศรษฐกิจและสังคม กลุ่มพิการทางร่างกายและสติปัญญา เป็นต้น ข้อมูลจากการประเมินจึงเป็นหัวใจของสถานศึกษาในการดำเนินการช่วยเหลือผู้เรียนได้ทันที่ที่ ปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนาและประสบความสำเร็จในการเรียนสถานศึกษาในฐานะผู้รับผิดชอบจัดการศึกษา จะต้องจัดทำระเบียบว่าด้วยการวัดและประเมินผลการเรียนของสถานศึกษา ให้สอดคล้องและเป็นไปตามหลักเกณฑ์และแนวปฏิบัติที่เป็นข้อกำหนดของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อให้บุคลากรที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายปฏิบัติร่วมกัน

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2551 : 37-39) ได้ระบุถึงองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนด้าน โรงเรียนว่า โรงเรียนและการจัดการศึกษา โรงเรียน มีความสำคัญมากต่อสภาพการเรียนรู้การสอน อันมีผลถึงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่าระดับความสามารถของนักเรียน เพราะนักเรียนจะมีความสุขต่อการเรียนการสอนหรือไม่ขึ้นอยู่กับความสัมพันธ์ต่อครูและบรรยากาศใน โรงเรียน และกล่าวถึงปัจจัยต่างๆ ในด้าน โรงเรียน 4 ปัจจัย ดังนี้

1. ปัจจัยเกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษา ได้แก่ การจัดสิ่งแวดล้อมภายในโรงเรียน การจัดกิจกรรมส่งเสริมหลักสูตร การจัดอาคารสถานที่ในโรงเรียน
2. ปัจจัยเกี่ยวกับผู้บริหารการศึกษา ได้แก่ ครูใหญ่ อาจารย์ใหญ่ ซึ่งเป็นหัวหน้าสถานศึกษามีความสัมพันธ์กับนักเรียนและครู อาจารย์ ตลอดจนความสามารถในการบริหารงานสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนทั้งสิ้น
3. ปัจจัยเกี่ยวกับครู อาจารย์ในโรงเรียน ได้แก่ อัตราเฉลี่ยของครูกับนักเรียน ความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน ประสิทธิภาพการสอน วุฒิทางการศึกษา ตลอดจนขวัญกำลังใจของครูในการปฏิบัติหน้าที่การสอน
4. กระบวนการจัดการเรียนการสอน หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในหลักสูตรมีอิทธิพลมากต่อการเรียนรู้ของนักเรียน ได้แก่ ทักษะในการสอน ความพร้อมในการสอนจำนวนคาบในการสอนต่อสัปดาห์ ความเข้าใจเรื่องหลักสูตรการศึกษา

จากที่กล่าวมานี้สรุปได้ว่า องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ในการเรียนมีหลายองค์ประกอบด้วยกัน คือ องค์ประกอบด้านตัวนักเรียน องค์ประกอบด้านคุณภาพการสอน และองค์ประกอบด้านการบริหารการเรียนการสอนอย่างมีประสิทธิภาพ ทักษะด้านการจัดการเรียนรู้ในชั้นเรียนเป็นจุดสำคัญที่ต้องทำให้ครูไทยปรับวิธีเรียนเปลี่ยนวิธีสอน โดยให้เด็ก

มีส่วนร่วมในการคิด ทำ พูดมากขึ้น เพื่อค้นหาสร้างความรู้ด้วยตนเองส่วนครูต้องสอนให้น้อยลง แต่กลับไปเป็นผู้เตรียมประสบการณ์เรียนรู้ให้มากขึ้น กระตุ้นให้เด็กแสวงหาสารสนเทศ สร้างความรู้ ประยุกต์ความรู้ ครูไทยในยุคศตวรรษที่ 21 ต้องมีทักษะ 7C (พิมพ์พันธ์ เดชะคุปต์, 2557 : 11) ของครูมืออาชีพควบคู่ไปกับการเป็นครูผู้มีจิตวิญญาณครู มีคุณธรรมและจรรยาบรรณครู หรือรวมเรียกว่า ความเป็นผู้มีคุณธรรมจริยธรรม หรือเป็น Ethics Charadcter และทักษะสำคัญอย่างยิ่งสำหรับครูยุคใหม่ เพื่อสร้างเด็กยุคเทคโนโลยีสารสนเทศ

สรุปได้ว่า การเรียนรู้จะเกิดขึ้นได้ต้องมีกระบวนการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียนหรือในตัวผู้เรียนเองเกิดความสนใจมีความพึงพอใจที่จะเรียนรู้ ตามจุดประสงค์ในการจัดการเรียนรู้ การจัดการเรียนรู้จะประสบผลสำเร็จ ได้คือครูผู้สอนต้องมีความรู้ และเทคนิคการจัดการเรียนรู้ ซึ่งต้องอาศัยทั้งศาสตร์และศิลป์ที่อยู่ในตัวผู้สอนให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ทั้งครูผู้สอนและผู้เรียนต้องมีปฏิสัมพันธ์กันเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องแบบมีส่วนร่วม โดยอาศัยความร่วมมือกันทั้งสองฝ่าย

การวิจัยในชั้นเรียน

1. ความหมายของการทำวิจัยในชั้นเรียน

ทิตนา แคมมณี (2540 : 5) ได้ให้ความหมายว่า การวิจัยในชั้นเรียน คือ การทดลองยุทธวิธีใหม่ ๆ ในการแก้ปัญหาของครู ซึ่งคิดค้นมาเพื่อพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนตามปกติแต่หวังให้เกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ทั้งครูและเด็กมากที่สุด เพราะฉะนั้น งานวิจัยในชั้นเรียนจะไม่ใช่เรื่องราวใหญ่โตที่ต้องใช้เวลาเก็บข้อมูล และวิเคราะห์ผลนานนับเดือนนับปีจนเป็นผลงานเล่มใหญ่

อัจฉรา สระวาสี (2540 : 15-17) ได้สรุปว่า การวิจัยเชิงปฏิบัติการในชั้นเรียน คือ การแก้ปัญหา พัฒนาหรือปรับปรุงการเรียนการสอน โดยนำเอาสิ่งที่สอนที่เป็นปัญหาหรือที่ต้องการพัฒนามาทำวิจัยปัญหาที่นำมาทำวิจัย คือปัญหาที่เกิดขึ้นในการจัดการเรียนการสอนในบริบทของชั้นเรียน ครูจะนำปัญหานั้นมาดำเนินการด้วยกระบวนการวิจัยศึกษาค้นคว้านวัตกรรมหรือวิธีการมาทดลองแก้ปัญหาหรือพัฒนาจนกว่าจะสามารถแก้ไขปัญหาหรือพัฒนานักเรียนได้ประสบความสำเร็จ

คงศักดิ์ ธาตุทอง (2542 : 1-2) ได้เสนอความหมาย ของการวิจัยปฏิบัติการไว้ว่า

1. เป็นการวิจัยอย่างมีระบบเกี่ยวข้องกับความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล

และสะท้อนข้อมูลที่ได้อย่างพินิจพิเคราะห์ เพื่อนำผลที่ได้ไปใช้ในการปรับปรุงการปฏิบัติการอย่างต่อเนื่องจนเป็นที่พอใจของผู้วิจัย

2. เป็นการค้นหาปัญหาเพื่อการปรับปรุงและทำความเข้าใจปัญหาด้วยการกระทำและเรียนรู้จากผลของการกระทำนั้น ๆ

3. เป็นการำการวิจัยในงานและงานที่กลุ่มผู้ร่วมวิจัยเป็นการทำงานของผู้เกี่ยวข้อง เพื่อช่วยพัฒนางานทั้งงานของผู้วิจัย และงานของผู้ร่วมวิจัยไปพร้อมๆ กันและช่วยกระตุ้นให้เกิดการทำงานร่วมกันอย่างมีจุดมุ่งหมายและช่วยให้ผู้ร่วมงานสร้างประวัติศาสตร์ผลงานด้วยตัวของเขาเอง

ทัศนาศาสตรศาสตร์ (2543 : 74) กล่าวว่าไว้ว่า การวิจัยในชั้นเรียนคือ การศึกษาค้นคว้าหาความรู้ใหม่ ๆ เพื่อนำมาใช้ในการแก้ไขปัญหาคือการเรียนการสอนในชั้นเรียน หรือเป็นความต้องการที่จะเปลี่ยนแปลงกิจกรรมการเรียนการสอนให้ดียิ่งขึ้น

ครุรักษ์ ภิรมย์รักษ์ (2543 : 3) กล่าวว่าไว้ว่าการวิจัยในชั้นเรียนเป็นกระบวนการที่ครูศึกษาค้นคว้าเพื่อแก้ปัญหาหรือพัฒนาการเรียนการสอนที่ตนรับผิดชอบ โดยเป็นการแก้ปัญหาหรือพัฒนากระบวนการเรียนการสอนอย่างเป็นระบบ ดังนั้นการวิจัยในชั้นเรียนจึงเป็นการวิจัยที่ดำเนินการควบคู่ไปกับการปฏิบัติงานของครู โดยมีครูเป็นผู้ทำการวิจัยและนำผลการวิจัยไปใช้ กล่าวคือครูเป็นนักวิจัยที่ทำหน้าที่ผลิตงานวิจัยและบริ โภคงานวิจัย

ยุทธนา ปฐมวราชาติ (2544 : 60) กล่าวว่าไว้ว่าการวิจัยในชั้นเรียน คือ ร่องรอยของการพัฒนาผู้เรียนอย่างมีระบบหรือเป็นกระบวนการแก้ปัญหา หรือแสวงหาคำตอบจากข้อสงสัยที่เกิดขึ้นจากการเรียนของครูที่จะนำไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนาผู้เรียนอาจเป็นรายบุคคลเป็นกลุ่มหรือทั้งชั้นเรียนอย่างมีขั้นตอน ประกอบการวางแผน การพัฒนาสื่อหรือวิธีการที่จะนำมาใช้ในการวิจัย วิเคราะห์ และสรุปผลการวิจัย และการนำเสนอผลการศึกษาและข้อค้นพบที่ได้รู้ไปเอกสารการวิจัยหรือรายงานการพัฒนาผู้เรียน

บุญชม ศรีสะอาด (2545 : 2) ได้ให้ความหมายของการวิจัยไว้ว่า การวิจัย คือ กระบวนการค้นคว้าหาความรู้ที่เชื่อถือได้โดยมีลักษณะดังนี้

1. เป็นกระบวนการที่มีระบบ และแบบแผน
2. มีจุดมุ่งหมายที่แน่นอนและชัดเจน
3. ดำเนินการศึกษาอย่างรอบคอบ ไม่ลำเอียง
4. มีหลักเหตุผล
5. บันทึกและรายงานออกมาอย่างระมัดระวัง

ประวิต เอราวรรณ์ (2545 : 8) กล่าวว่า การวิจัยเป็นการค้นคว้าหาความรู้ที่มีระบบและแบบแผน เพื่อให้เกิดความก้าวหน้าทางวิชาการหรือให้เกิดประโยชน์แก่มนุษย์ โดยอาศัยวิธีการที่เป็นที่ยอมรับในแต่ละสาขาวิชา

สมบัติ ท้ายเรือคำ (2546 : 119) ได้กล่าวไว้ว่า การวิจัยในชั้นเรียนเป็นกระบวนการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับชั้นเรียน เพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจ และพัฒนาการเรียนการสอน

วัลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา (2554 : 2) ได้กล่าวว่า การวิจัยในชั้นเรียนหมายถึง การสืบสอบเชิงธรรมชาติ จากปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นในการเรียนการสอน การเรียนรู้หรือพฤติกรรมผู้เรียน โดยที่ครูเป็นผู้วิจัยในสิ่งที่ครูปฏิบัติอยู่ มีผู้เรียน ผู้บริหารหรือครูในโรงเรียนมีส่วนร่วมในการวิจัยด้วย

สุวิมล ว่องวาณิช (2555 : 21) ได้ให้ความหมายของการวิจัยในชั้นเรียนว่า หมายถึง การวิจัยทำโดยครูผู้สอนในชั้นเรียนเพื่อแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในห้องเรียน และนำผลมาใช้ในการปรับปรุงการเรียนการสอน เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดกับผู้เรียนเป็นการวิจัยที่ต้องทำอย่างรวดเร็ว นำผลไปใช้ทันทีและสะท้อนข้อมูลเกี่ยวกับการปฏิบัติการต่าง ๆ ของตนเองให้ทั้งกลุ่มเพื่อนร่วมงานในโรงเรียน ได้มีโอกาสอภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในแนวทางที่ได้ปฏิบัติ และผลที่เกิดขึ้น เพื่อพัฒนาการเรียนการสอนต่อไป

รัตนะ บัวสนธ์ (2556 : 94) กล่าวว่า เป็นการวิจัยที่มุ่งค้นหาความจริงเกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอนในชั้นเรียนหนึ่งๆ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อนำความรู้ที่ได้รับมาใช้ในการแก้ไขปัญหาการเรียนของนักเรียนในเรื่องใดเรื่องหนึ่งหรือแก้ไขพัฒนาการเรียนการสอนของครู ดังนั้น การวิจัยในชั้นเรียนจึงมีลักษณะเป็นสิ่งเดียวกันกับการวิจัยปฏิบัติการ ดังที่จะพบว่าบางครั้งก็เรียกว่าการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน(Classroom Action Research) การวิจัยในชั้นเรียนจะเป็นสิ่งที่ดำเนินการไปควบคู่กับการเรียนการสอนในเรื่องนั้น ๆ มิได้แยกออกจากกันระหว่างการวิจัยและการสอน นอกจากนั้น นักวิจัยก็คือผู้สอนหรือครูนั่นเอง หรืออาจกล่าวได้ว่า ครูเป็นนักวิจัยในการทำวิจัยในชั้นเรียน มี 4 ขั้นตอนดังนี้ 1) การวิเคราะห์สภาพปัญหา 2) การกำหนดทางเลือกเพื่อแก้ปัญหานั้นๆ 3) ดำเนินการทดลองแก้ปัญหาดังกล่าวตามทางเลือกที่กำหนดไว้ 4) เพื่อประเมินผลหรือสะท้อนกลับผลการแก้ไขปัญหานั้นๆ

สรุปได้ว่า การวิจัยในชั้นเรียนหรือการวิจัยเชิงปฏิบัติการ หมายถึง กระบวนการหรือวิธีการที่จะนำผลการวิจัยไปใช้ในการแก้ปัญหา โดยการศึกษาเพื่อให้ได้มาซึ่งความรู้ใหม่หรือวิธีการคำตอบในการแก้ปัญหา ซึ่งเป็นผู้จัดทำเอง จึงจะส่งผลให้การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในชั้นเรียนของตนมีประสิทธิภาพ และคุณภาพมากยิ่งขึ้น

2. กระบวนการทำวิจัยในชั้นเรียน

ประวิต เอราวรรณ (2545 : 5-7) ได้กล่าวว่า การวิจัยในชั้นเรียน มีประโยชน์ คือ การวิจัยในชั้นเรียนมีกระบวนการที่ต่อเนื่องและเป็นระบบ คือ เริ่มต้นจากการสำรวจสภาพการปฏิบัติงานว่ามีปัญหาอะไรบ้าง วางแผนเพื่อแก้ไขปัญหา ลงมือปฏิบัติตามแผน แล้วสะท้อนผลการปฏิบัติเพื่อการเริ่มต้นใหม่ ซึ่งแต่ละขั้นตอนมีรายละเอียดดังนี้

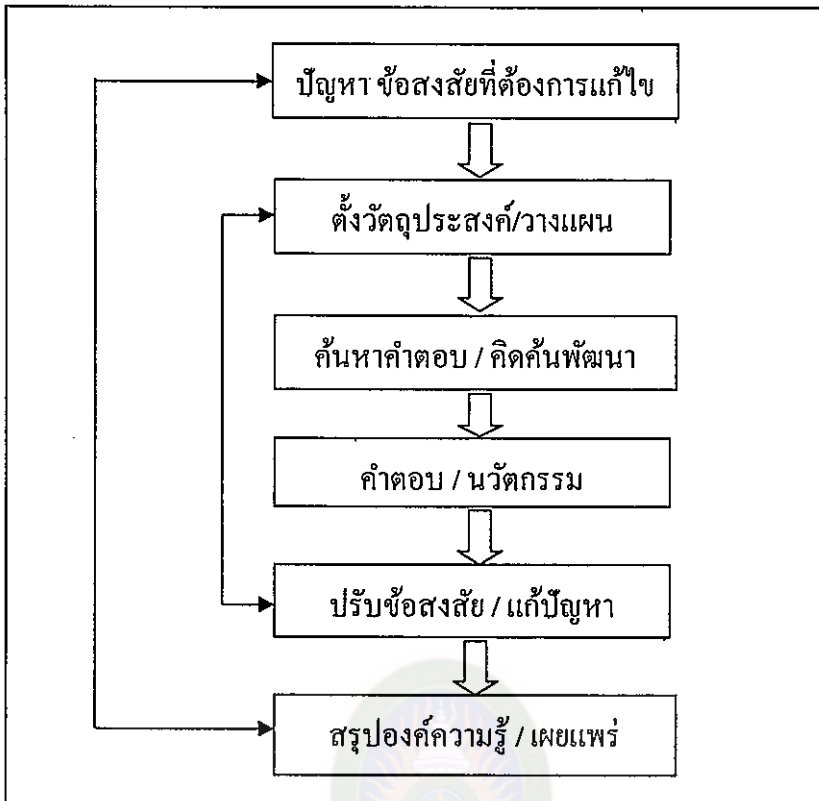
1. การสำรวจสภาพการปฏิบัติงาน (Reconnaissance) เป็นขั้นตอนของการสำรวจสภาพการปฏิบัติงานของครูว่ามีปัญหาอะไรบ้างแล้ววิเคราะห์ว่าปัญหาเหล่านั้นมีสาเหตุมาจากอะไร และจะสามารถปรับปรุง เปลี่ยนแปลงหรือแก้ไขสภาพการปฏิบัติงานในส่วนใดได้บ้าง ซึ่งครูสามารถสำรวจได้จากกิจกรรมการเรียนการสอน พฤติกรรมนักเรียน สภาพแวดล้อม และบริบทต่าง ๆ ของโรงเรียน การสำรวจและวิเคราะห์ปัญหาดังกล่าวจะนำไปสู่การเข้าใจปัญหาอย่างชัดเจนและสามารถจัดลำดับความสำคัญของปัญหา และกำหนดวัตถุประสงค์การวิจัยได้

2. การวางแผน (Planning) เป็นขั้นตอนสำหรับการกำหนดวัตถุประสงค์ กำหนดวิธีการ และวางแผนเพื่อลงมือปฏิบัติ (Action) ในการค้นหาคำตอบหรือพัฒนานวัตกรรม และการแก้ไขหรือเปลี่ยนแปลงสภาพการปฏิบัติงานที่เป็นปัญหา

3. การลงมือปฏิบัติ (Action) เป็นขั้นตอนการลงมือปฏิบัติตามแผนที่กำหนดไว้

4. การสะท้อนผลการปฏิบัติ (Reflection) หลังจากที่มีการปฏิบัติเพื่อแก้ไข ปรับปรุงและพัฒนาตามแผนจนปรากฏผลแล้ว นักวิจัยต้องมีการสะท้อนผลการปฏิบัติว่ามีสิ่งใดที่เกิดขึ้นหรือเปลี่ยนแปลงหรือพัฒนาไปบ้าง เพื่อสรุปผลและวางแผนปรับปรุงหรือแก้ปัญหาคือใหม่ต่อไป

จากกระบวนการดังกล่าวจะเห็นว่าการทำวิจัยในชั้นเรียนมุ่งที่จะแสวงหาคำตอบหรือพัฒนานวัตกรรมควบคู่ไปกับการนำเอาคำตอบหรือนวัตกรรมนั้น ไปใช้ในการแก้ปัญหาที่คร่ำลึงประสบอยู่ ซึ่งเป็นวงจรต่อเนื่องไม่สิ้นสุด ครูจึงสามารถปรับประยุกต์ให้เข้ากับการทำงานปกติของตนเองได้ ดังนั้นการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูมิใช่การเริ่มต้นทำงานชิ้นใหม่ แต่เป็นการวิเคราะห์วางแผนและจัดระบบการทำงานเดิมของครูให้เป็นกระบวนการทำงานที่เป็น การวิจัยในชั้นเรียนไปด้วย

แผนภาพที่ 2 วงจรการทำวิจัยในชั้นเรียน

การวิจัยในชั้นเรียน จะเริ่มต้นจากปัญหาหรือข้อสงสัยที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติงานของครู โดยครูจะตั้งคำถามที่มีความหมายในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอน กำหนดเป็นวัตถุประสงค์ในการแสวงหาคำตอบ หรือการคิดค้นพัฒนานวัตกรรม แล้ววางแผนการปฏิบัติงานและการวิจัย หลังจากนั้นก็ดำเนินการจัดการเรียนการสอนไปพร้อมๆ กับการเก็บข้อมูลตามที่ได้วางแผนการวิจัยไว้ นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์สรุปผลการวิจัยเพื่อตอบคำถามที่ได้ตั้งไว้เบื้องต้น แล้วปรับปรุงข้อสงสัยที่มี และสรุปเป็นองค์ความรู้เพื่อนำมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนต่อไป

3. ประโยชน์การทำวิจัยในชั้นเรียน

การวิจัยในชั้นเรียนมีประโยชน์มากมายหลายประการ ดังจะเห็นจากความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิด้านการวิจัยทางการศึกษา ดังนี้

ครุรักษ์ ภิรมย์รักษ์ (2543 : 7) ได้กล่าวว่า การวิจัยในชั้นเรียน มีประโยชน์ คือ

1. เป็นการพัฒนาหลักสูตรกระบวนการเรียนการสอนและปรับปรุงวิธีการปฏิบัติเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน โดยวิธีการวิจัย
2. เป็นเครื่องมือสำคัญที่ช่วยในการพัฒนาวิชาชีพครู เนื่องจากข้อค้นพบที่ได้มาจากกระบวนการค้นคว้าที่เป็นระบบและเชื่อถือได้ ทำให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาการเรียนรู้และครูเกิดการพัฒนาการเรียนการสอน
3. เป็นการแสดงความก้าวหน้าทางวิชาชีพครูด้วยการเผยแพร่ความรู้ ที่ได้จากการปฏิบัติ และทำให้วิชาชีพครูกลายเป็นวิชาชีพที่สร้างความเชื่อมั่น มั่นใจแก่สังคม คือ
 - 3.1 ช่วยให้ผู้ครรมีพลังอำนาจในการแก้ปัญหาในชั้นเรียนเพิ่มมากขึ้นสามารถแก้ปัญหาในชั้นเรียนได้ทันทั่วทั้งที่ และมีประสิทธิภาพ
 - 3.2 ช่วยให้ผู้ครูมีความมั่นใจในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนมากขึ้น และการจัดการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ
 - 3.3 ช่วยให้ผู้ครูทำงานได้อย่างมีระบบ ประสบความสำเร็จในการทำงานที่ ความรู้สึกเป็นเจ้าของและภาคภูมิใจในวิธีการที่นำมาใช้
 - 3.4 ช่วยให้โรงเรียนสามารถกำหนดนโยบายหรือมาตรการต่าง ๆ เกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตร และการเรียนการสอน ได้อย่างเหมาะสม โดยมีผลการวิจัยรองรับ
 - 3.5 ช่วยให้โรงเรียนได้รับการแก้ไข้ปัญหา และพัฒนาอย่างสมบูรณ์เต็มศักยภาพทั้งในด้านความรู้ ความสามารถ ทักษะ และคุณลักษณะที่พึงประสงค์

วารุ เฟ็งสวัสด์ (2543 : 32) ได้สรุปประโยชน์การวิจัยในชั้นเรียน ดังนี้

1. เป็นการพัฒนาหลักสูตร กระบวนการเรียนการสอนและปรับปรุงวิธีการปฏิบัติงาน เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน โดยวิธีการวิจัย
2. เป็นเครื่องมือสำหรับช่วยในการพัฒนาวิชาชีพครูเนื่องจากข้อค้นพบที่ได้มาจากกระบวนการค้นคว้าอย่างเป็นระบบและเชื่อถือได้ทำให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาการเรียนรู้และครูเกิดการพัฒนาการเรียนการสอน
3. เป็นการแสวงหาความก้าวหน้าทางวิชาชีพครู ด้วยการเผยแพร่ความรู้ที่ได้จากการปฏิบัติและสามารถทำให้อาชีพครูกลายเป็นวิชาชีพ
4. ทำให้การเรียนการสอนได้รับการพัฒนาอย่างถูกต้อง เป็นระบบเกิดผลดีแก่นักเรียน

5. เป็นการส่งเสริมสนับสนุนความก้าวหน้าของการวิจัยทางการวิจัยทางการศึกษาเนื่องจากการวิจัยแบบนี้ จะส่งเสริมบรรยากาศทำงานแบบประชาธิปไตยโดยทุกฝ่ายเกิดการแลกเปลี่ยนประสบการณ์และยอมรับในการค้นพบร่วมกัน

สุภรณ์ สุภาพงศ์ (2543 : 6) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของการวิจัยในชั้นเรียนไว้ว่า ผลพลอยได้จากการที่ครูทำวิจัยในชั้นเรียน จะช่วยพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนเพราะการวิจัยในชั้นเรียนมีเป้าหมายสำคัญเพื่อการปรับปรุงคุณภาพการจัดการเรียนรู้ของผู้วิจัย

ประวิต เอราวรรณ์ (2545 : 7) ได้กล่าวถึงข้อดีของการทำวิจัยในชั้นเรียนไว้ดังนี้

1. การทำวิจัยในชั้นเรียนช่วยให้ครูทำงานอย่างเป็นระบบ เห็นภาพของงานตลอดแนว และมีการวางแผนในการทำงาน
2. ช่วยให้ครูจัดการเรียนการสอนอย่างมีคุณภาพ โดยใช้วิธีการที่มีประสิทธิภาพและมีผลการวิจัยรองรับ ซึ่งจะเปลี่ยนแปลงได้จากเดิมที่ครูจะจัดการเรียนการสอนโดยยึดประสบการณ์เดิม ความรู้เดิม และความสนใจส่วนตัวเป็นหลักซึ่งเข้าไม่ถึงปัญหาของนักเรียน
3. ครูสามารถสร้างและวิเคราะห์ทางเลือกอย่างหลากหลาย และตัดสินใจเลือกทางเลือกอย่างมีคุณภาพ มีเหตุผลและสร้างสรรค์ เพราะมองทางเลือกได้กว้างขวางและลึกซึ้ง
4. ครูที่ใช้กระบวนการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนจะสามารถควบคุมกำกับ และพัฒนาการปฏิบัติงานของตนได้ดี และผลจากการวิจัยจะเป็นรูปธรรมหรือเป็นร่องรอยของผลสำเร็จในการปฏิบัติงานของครู
5. นำผลการวิจัยไปใช้ในการกำหนดนโยบาย หรือมาตรการต่าง ๆ ของโรงเรียนได้

6. ผู้เรียนมีการเรียนรู้ที่มีคุณภาพ และมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

จากที่กล่าวมา สรุปได้ว่า การวิจัยในชั้นเรียนเกิดแนวคิดพื้นฐาน คือ การบูรณาการวิธีการปฏิบัติงานกับการพัฒนาองค์ความรู้ที่เกิดจากการปฏิบัติงาน มีประโยชน์ดังนี้

1. เป็นการพัฒนาทั้งผู้เรียนและผู้สอน
2. เป็นเครื่องมือในการพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนและปฏิบัติงาน
3. เป็นการพัฒนาหลักสูตร
4. เป็นการพัฒนาวิชาชีพ
5. เป็นการสร้างความเชื่อมั่นในการจัดการศึกษาของสถานศึกษาแก่สังคม

4. ความสำคัญของการวิจัยในชั้นเรียน

จากความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิผู้กล่าวถึงความสำคัญไว้ ดังนี้

ครุรักษ์ ภิรมย์รักษ์ (2543 : 5) กล่าวถึงความสำคัญของการวิจัยในชั้นเรียนว่า

1. เป็นเครื่องมือของครูในการพัฒนาวิธีชีวิตความเป็นครูไปสู่ความเป็นครูมืออาชีพ เพราะการวิจัยในชั้นเรียนจะช่วยให้ครูเป็นนักแสวงหาความรู้และวิธีการใหม่ ๆ อยู่เสมอ ซึ่งจะช่วยให้ครูมีความรู้อย่างกว้างขวางและลุ่มลึกทำงานอย่างมีเหตุมีผลสร้างสรรค์และเป็นระบบ

2. เป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนาหลักสูตรและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ทำให้งานของครูมีลักษณะเป็นพลวัต มีการเปลี่ยนแปลงเคลื่อนไหวก้าวไปข้างหน้าไม่หยุดนิ่งอยู่กับที่ เกิดนวัตกรรมที่ทันสมัยนำมาใช้ในการแก้ปัญหาการเรียนการสอนได้ทันทั่วถึง

3. เป็นเครื่องมือสำคัญที่จรรโลงวิชาชีพครูให้มีความเข้มแข็งเพราะผลจากการวิจัยในชั้นเรียนจะเป็นตัวบ่งชี้ถึงความสำเร็จในการทำงานของครูได้อย่างเป็นรูปธรรมนั่นก็คือการเปลี่ยนแปลงไปในทางที่พึงประสงค์ของผู้เรียนตามที่ครูต้องการ และเป็นไปตามความคาดหวังของสังคมทั้งตัวครูและผู้เรียน

วิสุทธิ ราตรี (2543 : 3) กล่าวถึงความสำคัญของการวิจัยในชั้นเรียนไว้ว่า

1. เป็นการทำงานที่ยึดหลักวิชาการ

2. เป็นการทำงานที่เป็นระบบมีกระบวนการทำงานที่เป็นขั้นตอนผลการวิจัยน่าเชื่อถือและสามารถนำมาใช้แก้ปัญหาได้ดีกว่าวิธีอื่น

3. มีเอกสารหลักฐานซึ่งร่องรอยเห็นได้ชัดเจนเป็นการสอดคล้องกับแนวทางการปฏิรูปการเรียนรู้ ที่เน้นให้ทุกคนพัฒนางาน โดยมีเอกสารหลักฐานหรือร่องรอยการทำงาน

4. สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ที่มุ่งกระจายอำนาจไปสู่สถานศึกษา และเน้นให้โรงเรียนต้องรายงานผลการทำงานต่อสาธารณชนการทำวิจัยในโรงเรียนจึงสามารถนำมาเป็นส่วนของการรายงานได้

5. การวิจัยสอดคล้องกับแนวทางการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา

ประวิต เอราวรรณ์ (2545 : 3) ได้กล่าวถึงการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนไว้ดังนี้

1. วิจัยเพื่อแก้ปัญหาการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน หรือพฤติกรรมนักเรียน
2. วิจัยเพื่อค้นหาคำตอบต่อข้อสงสัยในการปฏิบัติงานของครู
3. เพื่อพัฒนานวัตกรรมการเรียนการสอน

สุวิมล ว่องวานิช (2555 : 24-25) กล่าวถึงความสำคัญของการวิจัยในเรียนไว้ว่า

1. ให้โอกาสครูในการสร้างองค์ความรู้ ทักษะการทำวิจัยการประยุกต์ใช้
ตระหนักถึงทางเลือกที่เป็นไปได้ที่จะเปลี่ยนแปลงโรงเรียนให้ดีขึ้น
2. เป็นการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ นอกเหนือจากการเปลี่ยนแปลงหรือ
สะท้อนผลการทำงาน
3. เป็นประโยชน์ต่อผู้ปฏิบัติโดยตรงเนื่องจากช่วยพัฒนาตนเองด้านวิชาชีพ
4. ช่วยทำให้เกิดการพัฒนาที่ต่อเนื่องและเกิดการเปลี่ยนแปลงผ่าน
กระบวนการวิจัยในที่ทำงาน ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อองค์กรเนื่องจากนำไปสู่การปรับปรุง
เปลี่ยนแปลงการปฏิบัติและการแก้ปัญหา
5. เป็นการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วมของผู้ปฏิบัติในการวิจัยทำให้
กระบวนการวิจัยมีความเป็นประชาธิปไตยทำให้เกิดยอมรับในความรู้ของผู้ปฏิบัติ
6. ช่วยตรวจสอบการทำงานของครูที่มีประสิทธิผล
7. ทำให้ครูเป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลง

สรุปจากที่กล่าวมา กระบวนการวิจัยในชั้นเรียนสามารถช่วยให้ครูที่ปฏิบัติหน้าที่
การสอน ได้พัฒนางานของตน มีเอกสารตรวจสอบกระบวนการทำงาน และวิธีการได้ตาม
กระบวนการทางวิทยาศาสตร์จึงสร้างความน่าเชื่อถือและเป็นที่ยอมรับอย่างกว้างขวางและ
เผยแพร่วิธีการนำไปเป็นผลงานในระดับคุณภาพของครูต่อไปได้

5. จุดมุ่งหมายของการวิจัยในชั้นเรียน

ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนครูมีความมุ่งหวังที่จะพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้
ความสามารถด้วยวิธีการอันหลากหลาย การวิจัยในชั้นเรียนเป็นวิธีการหนึ่งที่ครูจะนำมาใช้และ
มีนักการศึกษาได้กำหนดจุดมุ่งหมายในการทำวิจัยในชั้นเรียนไว้หลากหลาย

ประกอบ มณีโรจน์ (2544 : 2) กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของการทำวิจัยในชั้นเรียนไว้
ดังนี้

1. เพื่อแก้ปัญหาการเรียนการสอนหรือแก้ปัญหานักเรียน
2. เพื่อปรับปรุงพัฒนาประสิทธิภาพการจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ
สูงขึ้น
3. เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการดำเนินงานบางอย่างหรือเฉพาะด้าน
4. เพื่อประเมินผลการพัฒนาการปฏิบัติงานของครูหรือหน่วยงาน
5. เพื่อพัฒนาวิชาชีพครู

พิมพันธ์ เดชะคุปต์ (2544 : 10) กล่าวถึงวิจัยในชั้นเรียนเพื่อพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนให้เกิดผลดีที่สุดด้วยตัวครูเอง

สุนันทา สุนทรประเสริฐ (2545 : 9) กล่าวว่าไว้ว่าการทำวิจัยในชั้นเรียน มีจุดมุ่งหมายที่จะพัฒนาตัวครูให้เป็นผู้ใฝ่รู้ สามารถทำงานพร้อมกับผู้อื่น ปรับปรุงการทำงานให้มีประสิทธิภาพ

จากที่มีผู้กล่าวไว้ถึงเป้าหมายของการวิจัยในชั้นเรียน พอสรุปได้ว่าการวิจัยในชั้นเรียนมีเป้าหมายเพื่อพัฒนาครูให้สามารถวางแผนการจัดการเรียนการสอนเป็นระบบส่งผลให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนาเต็มศักยภาพ

6. กระบวนการและขั้นตอนในการวิจัยในชั้นเรียน

จากกระบวนการวิจัยในชั้นเรียนครูสามารถดำเนินการได้ ดังนี้

ประวิต เอรารวรรณ์ (2545 : 5-6) ได้กล่าวถึงการวิจัยในชั้นเรียนมีกระบวนการที่ต่อเนื่องและเป็นระบบ คือ เริ่มต้นจากการสำรวจสภาพการปฏิบัติงานว่ามีอะไรบ้าง วางแผนเพื่อแก้ไขปัญหา ลงมือปฏิบัติตามแผน แล้วสะท้อนผลการปฏิบัติเพื่อการเริ่มต้นใหม่ ซึ่งแต่ละขั้นตอนมีรายละเอียดดังนี้

1. การสำรวจสภาพการปฏิบัติงาน (Reconnaissance) เป็นขั้นตอนของการสำรวจสภาพการปฏิบัติงานของครูว่ามีปัญหาอะไรบ้างแล้ววิเคราะห์ว่าปัญหาเหล่านั้นมีสาเหตุมาจากอะไร และจะสามารถปรับปรุง เปลี่ยนแปลงหรือแก้ไขสภาพการปฏิบัติงานในส่วนใดได้บ้าง ซึ่งครูสามารถสำรวจได้จากกิจกรรมการเรียนการสอน พฤติกรรมนักเรียน สภาพแวดล้อม และบริบทต่าง ๆ ของโรงเรียนการวิเคราะห์สำรวจและวิเคราะห์ปัญหาดังกล่าวจะนำไปสู่การเข้าใจปัญหาอย่างชัดเจนและสามารถจัดลำดับความสำคัญของปัญหา และกำหนดวัตถุประสงค์การวิจัยได้

2. การวางแผน (Planning) เป็นขั้นตอนสำหรับวัตถุประสงค์ กำหนดวิธีการ และวางแผนเพื่อลงมือปฏิบัติ (Action) ในค้นหาคำตอบหรือพัฒนานวัตกรรม และการแก้ไขหรือเปลี่ยนแปลงสภาพในการปฏิบัติงานที่เป็นปัญหา

3. การลงมือปฏิบัติ (Action) เป็นขั้นตอนการปฏิบัติตามแผนที่กำหนดไว้

4. การสะท้อนผลการปฏิบัติ (Reflection) หลังจากที่มีการปฏิบัติเพื่อแก้ไขปรับปรุงและพัฒนาตามแผนจนปรากฏผลแล้ว นักวิจัยต้องมีการสะท้อนผลการปฏิบัติว่ามีสิ่งใดที่เกิดขึ้นหรือเปลี่ยนแปลงหรือพัฒนาไปบ้าง เพื่อสรุปผลและวางแผนปรับปรุงใหม่หรือแก้ปัญหาลงมือต่อไป

จากกระบวนการดังกล่าวจะเห็นว่าการทำงานวิจัยในชั้นเรียนมุ่งที่จะแสวงหาคำตอบ หรือพัฒนานวัตกรรมควบคู่ไปกับการนำเอาคำตอบหรือนวัตกรรมนั้นไปใช้แก้ปัญหาที่กำลัง ประสบอยู่ ซึ่งเป็นวงจรต่อเนื่องไม่สิ้นสุดครูจึงสามารถปรับปรุงประยุกต์ให้เข้ากับการทำงานปกติ ของตนเองได้ ดังนั้นการทำงานวิจัยในชั้นเรียนของครูไม่ใช่การเริ่มต้นทำงานชิ้นใหม่ แต่เป็นการ วิเคราะห์วางแผนและจัดระบบการทำงานเดิมของครูให้เป็นกระบวนการทำงานที่เป็นการวิจัย ในชั้นเรียนไปด้วย

7. การวิจัยเชิงปฏิบัติการ

7.1 ความหมายของการวิจัยเชิงปฏิบัติการ

พันธุทิพย์ รามาสูตร (2540 : 8) การวิจัยปฏิบัติการเป็นรูปแบบของวิธีการศึกษาค้นคว้าแบบส่องสะท้อนตนเองเป็นหมู่คณะของกลุ่มปฏิบัติงานเพื่อให้ได้รูปแบบหรือแนวทางไปใช้ในการพัฒนาคุณภาพการปฏิบัติงานและขณะเดียวกันก็เป็นการพัฒนาความเข้าใจเกี่ยวกับการปฏิรูปร่างนั้น ๆ ให้สอดคล้องกับภาวะของสังคมและสถานการณ์ที่เกี่ยวข้อง

สัมมา ธรนิต (2545 : 12) กล่าวว่า การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้เกิดแนวคิดพื้นฐานคือ การบูรณาการวิธีการปฏิบัติการพัฒนาองค์ความรู้ที่เกิดจากการปฏิบัติโดยมีความสำคัญดังนี้

1. เป็นการพัฒนาหลักสูตรและวิธีปฏิบัติงานเพื่อพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนด้วยการวิจัย
2. เป็นการพัฒนาวิชาชีพครู
3. เป็นการแสดงความก้าวหน้าทางวิชาชีพด้วยการเผยแพร่ความรู้ที่ได้จากการปฏิบัติ
4. เป็นการส่งเสริมสนับสนุนความก้าวหน้าของการวิจัยทางการศึกษาดังนั้น การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้มีเป้าหมายที่สำคัญที่สุดคือ เพื่อพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนให้เกิดผลดีที่สุดด้วยตัวครูเอง

ประวิต เอรารธรรม (2545 : 5) การวิจัยเชิงปฏิบัติการหมายถึง กระบวนการ การศึกษาค้นคว้าร่วมกันอย่างเป็นระบบของกลุ่มผู้ปฏิบัติงาน เพื่อทำความเข้าใจร่วมกันต่อ ปัญหาหรือข้อสงสัยเผชิญอยู่ และให้แนวทางการปฏิบัติหรือวิธีปรับปรุงแก้ไขที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงที่ดีขึ้นต่อการปฏิบัติงาน จากความหมายที่ได้กล่าวมา พอสรุปได้ว่าการวิจัยเชิงปฏิบัติการหมายถึงกระบวนการศึกษาค้นคว้าและทำงานร่วมกันอย่างมีระบบแบบแผน ที่

ชัดเจน โดยกลุ่มบุคคลที่ปฏิบัติงานร่วมกันเพื่อหาแนวทางในการปรับปรุงแก้ไขปัญหาสภาพการที่เกิดขึ้นให้ดีขึ้นหรือเปลี่ยนแปลงไป ในทางที่ดี

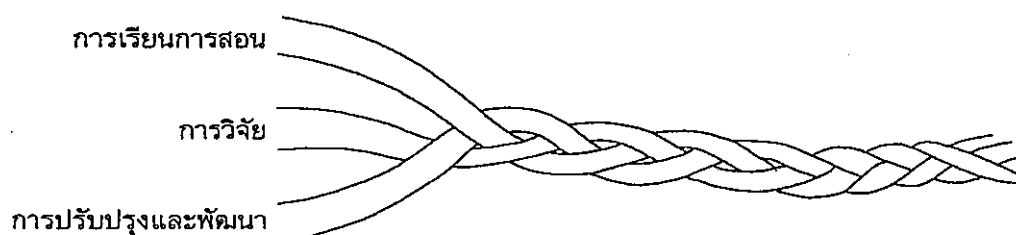
7.2 กระบวนการการวิจัยเชิงปฏิบัติการ

กระบวนการวิจัยเชิงปฏิบัติการ มีความหมายในลักษณะการปฏิบัติเช่นเดียวกันกับการทำวิจัยในชั้นเรียนมีผู้กล่าวไว้ดังนี้

อรุณญา สุชาติโนบล (2544 : 68) ได้กล่าวถึงกระบวนการวิจัยเชิงปฏิบัติการเป็นวิจัยที่มีลักษณะเป็นวงจร แต่ละวงประกอบด้วย 4 ขั้นตอนดังนี้

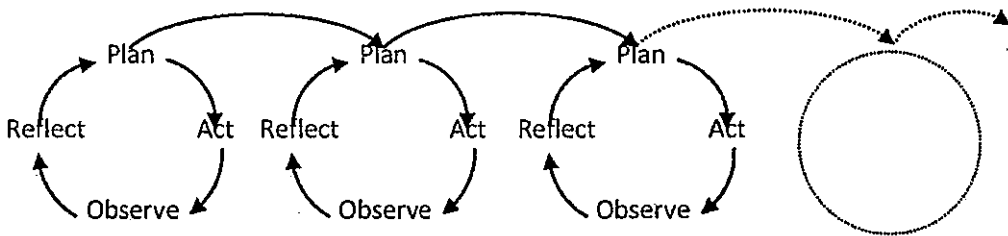
1. ขั้นวางแผน (Planning) หมายถึง เริ่มจากการวิเคราะห์ปัญหาและวางแผนแก้ไขปัญหที่เกิดขึ้น
2. ขั้นการปฏิบัติ (Action) หมายถึง การใช้กลวิธีที่ได้จากการวางแผนในการลงมือปฏิบัติเพื่อแก้ไขปัญหา
3. ขั้นการประเมินผล (Observation) หมายถึง ประเมินผลจากการกระทำหรือการปฏิบัติโดยใช้วิธีการและเทคนิคต่างๆ ที่เหมาะสม
4. ขั้นการสะท้อนผล (Reflection) หมายถึง การสะท้อนถึงผลการประเมินกระบวนการต่าง ๆ ของการวิจัยที่กล่าวมาข้างต้น เพื่อนำไปสู่ปัญหาใหม่ (อาจมีมากกว่า 1 ปัญหา)

สุวิมล ว่องวานิช (2555 : 13) ได้กล่าวถึงขั้นตอนของการวิจัยปฏิบัติการซึ่งกระบวนการดำเนินงานในลักษณะของการหมุนรอบตัวเป็นขั้นๆ แบบเกลียวสว่าน ซึ่งประกอบด้วย การวางแผน (Planning) การปฏิบัติ (Action) การสังเกต (Abserve) และการสะท้อนผล (Refect) อย่างรอบคอบเป็นระบบนำไปสู่การปรับปรุงแก้ไขปฏิบัติงานต่อไป วงรอบการวิจัยปฏิบัติการนี้เรียนย่อ ๆ ว่าวงรอบ PAOR

แผนภาพที่ 3 องค์ประกอบของการปฏิบัติการในชั้นเรียนของครู

สรุปขั้นตอนของการวิจัยเชิงปฏิบัติการที่จะนำมาใช้การวิจัยเชิงปฏิบัติการมี 4 ขั้นตอนสำคัญคือ การวางแผน (Planning) การปฏิบัติ (Action) การสังเกต (Observe) และการสะท้อนผล (Reflect) ซึ่งจะช่วยในการดำเนินการทำวิจัยต่อไป

แผนภาพที่ 4 องค์ประกอบวงจรวิจัยขดลวด Kemmis 1988 ของการปฏิบัติการในชั้นเรียน
ของครู

ตารางที่ 1 เปรียบเทียบนักวิชาการศึกษาได้กล่าวไว้ด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน ที่มีความ
สอดคล้องและคล้ายคลึงกัน

นักวิชาการศึกษา	ขั้นตอนปฏิบัติการทำวิจัยในชั้นเรียน	ขั้นตอนสอดคล้องและคล้ายคลึงกัน
สุวิมล ว่องวานิช	<ol style="list-style-type: none"> 1. การวางแผน(Plan) 2. การปฏิบัติ(Act) 3. สังเกต(Observe) 4. การสะท้อนผลและปรับปรุง (Reflect) 	<ol style="list-style-type: none"> 1. การวางแผน (P) 2. การปฏิบัติ (A) 3. สังเกต(O) 4. การสะท้อนผล (R)
ประวิต เอราวรรณ์	<ol style="list-style-type: none"> 1. การสำรวจสภาพการปฏิบัติงาน (Reconnaissance) 2. การวางแผน (Planing) 3. การลงมือปฏิบัติ (Action) 4. การสะท้อนผลการปฏิบัติ (Reflection) 	<ol style="list-style-type: none"> 1. สำรวจสภาพ (R) 2. วางแผน (P) 3. ปฏิบัติ (A) 4. การสะท้อนผล (R)

นักวิชาการศึกษา	ขั้นตอนปฏิบัติการทำวิจัยในชั้นเรียน	ขั้นตอนสอดคล้องและคล้ายคลึงกัน
สรชัย พิศาลบุตร	<ol style="list-style-type: none"> 1. ขั้นตอนการกำหนดปัญหาของการวิจัย 2. ขั้นตอนการเขียนโครงการวิจัยในชั้นเรียน 3. ขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูล 4. ขั้นตอนการประมวลผลและวิเคราะห์ข้อมูล 5. ขั้นตอนการเขียนรายงานการวิจัยในชั้นเรียน 	<ol style="list-style-type: none"> 1. กำหนดปัญหา (P) 2. ปฏิบัติ (D) 3. รวบรวมข้อมูล (A) 4. วิเคราะห์ผล (C) 5. เขียนรายงาน (R)
พิชิต ฤทธิ์จรูญ	<ol style="list-style-type: none"> 1. การวางแผนการแก้ปัญหา 2. ปฏิบัติการแก้ปัญหา 3. สังเกต หรือตรวจสอบผล 4. สะท้อนผลกลับต่อการแก้ปัญหา 5. สรุปและรายงานผลการวิจัย 	<ol style="list-style-type: none"> 1. วางแผน (P) 2. ปฏิบัติ (A) 3. สังเกต (O) 4. การสะท้อนผล (R)
รัตนะ บัวสนธ์	<ol style="list-style-type: none"> 1. การวิเคราะห์สภาพปัญหาการเรียนการสอนในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง 2. การกำหนดทางเลือกเพื่อแก้ไขปัญหานั้นๆ 3. ดำเนินการทดลองแก้ปัญหาดังกล่าวตามทางเลือกแนวทางที่กำหนดไว้ 4. ประเมินผลหรือสะท้อนกลับผลการแก้ไขปัญหานั้น ๆ ขั้นตอนดำเนินงานวิจัยในชั้นเรียนที่กล่าวนี้จะเป็นขั้นตอนต่อเนื่องหรือเป็นวัฏจักรไปเรื่อย ๆ จนกว่าจะสิ้นสุดการจัดการเรียนการสอนในเรื่องนั้น ๆ 	<ol style="list-style-type: none"> 1. กำหนดปัญหา (R) 2. วางแผน (P) 3. ทดลองหรือปฏิบัติ (A) 4. สะท้อนผล (R)

การประเมินผล (Evaluation)

1. เก็บรวบรวมผลงาน
2. ประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนตามที่กำหนดไว้ในแผนการสอน

หน่วยงานศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา (2543 : 13-16) ได้สรุปถึงบทบาทของครูในการจัดการเรียนการสอน ไว้ว่าครูผู้สอนควรดำเนินการดังนี้

1. ชั้นเตรียมการ ประกอบด้วย

1.1 เตรียมตนเอง ครูจะต้องเตรียมตนเองให้พร้อม สำหรับบทบาทของผู้ให้บริการด้านความรู้ (Resource Person) ที่จะต้องให้คำอธิบาย คำปรึกษา ให้ข้อมูลความรู้ที่ชัดเจนแก่ผู้เรียน รวมทั้งแหล่งความรู้ที่จะแนะนำให้ผู้เรียนไปศึกษาค้นคว้าข้อมูลได้ ดังนั้นครูจะต้องมีภาระหนักเตรียมตนเองด้วยการอ่าน การค้นคว้า การทดลองปฏิบัติมาก ๆ ในหัวข้อเนื้อหาที่ตนรับผิดชอบรวมทั้งข้อมูลอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องที่จะเป็นประโยชน์ต่อผู้เรียน

1.2 เตรียมแหล่งข้อมูล เมื่อบทบาทไม่ใช่ผู้บอกเล่ามวลความรู้อีกต่อไปครูจึงต้องเตรียมแหล่งข้อมูลแก่ผู้เรียนทั้งในรูปแบบของสื่อการเรียน ใบความรู้ และวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่จะใช้ประกอบกิจกรรมในห้องเรียน ศูนย์การเรียนรู้ด้วยตนเองเช่น ศูนย์วิทยบริการ ศูนย์สื่อห้องสมุด โสตทัศนศึกษา ห้องสมุดวิชา ห้องปฏิบัติการวิชาต่าง ๆ และห้องพิพิธภัณฑ์ในโรงเรียน ทั้งนี้รวมไปถึงแหล่งเรียนรู้ภายนอกโรงเรียนด้วย ซึ่งครูสามารถสำรวจบัญชีรายชื่อหนังสืออุปกรณ์ หรือสิ่งต่างๆ สำหรับผู้เรียนได้ศึกษาค้นคว้าตามที่กำหนดในกิจกรรมการเรียน หรือศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมทั้งในและนอกเวลาเรียน

1.3 จัดทำแผนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญบทบาทของครูก่อนการเรียนก่อนทุกครั้งคือการวางแผนจัดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ของการเรียนรู้ที่กำหนด ครูจะต้องวิเคราะห์จุดประสงค์การเรียนรู้ เพื่อให้ได้สาระสำคัญและเนื้อหา ข้อควรรู้อันจะนำไปสู่การออกแบบการเรียนรู้ที่จะเสริมสร้างให้ผู้เรียนมีพฤติกรรมตามที่กำหนดไว้ในการจัดทำแผนการสอนครูจะต้องเตรียมการในสิ่งต่อไปนี้

1.3.1 เตรียมกิจกรรมการเรียนรู้ ครูต้องวางแผนจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นให้ผู้เรียนมีบทบาทในการเรียนรู้ มีการค้นคว้าหาความรู้และการสร้างความรู้ โดยครูจะทำหน้าที่เป็นผู้จัดการ (Manager) ที่กำหนดบทบาทในการเรียนรู้ และความรับผิดชอบแก่ผู้เรียน ให้เขาได้ทำกิจกรรมที่สอดคล้องกับความต้องการ ความสามารถและความสนใจของแต่ละคน

1.3.2 เตรียมสื่อ และวัสดุอุปกรณ์ เมื่อออกแบบหรือกำหนดกิจกรรมการเรียนรู้แล้วครูจะต้องพิจารณาและกำหนดว่าจะใช้สื่อวัสดุอุปกรณ์ เพื่อให้กิจกรรมการเรียน

ดังกล่าวบรรลุผลแล้วจัดเตรียมให้พร้อม บทบาทของครูตรงนี้จึงเป็นผู้อำนวยความสะดวก (Facilitator) เพื่อให้การเรียนรู้บรรลุผล

1.3.3 เตรียมวัดและประเมินผล บทบาทในด้านการเตรียมการอีกประการหนึ่งคือการเตรียมวัดและประเมินผลการเรียนรู้ที่เกิดขึ้น โดยการวัดให้ตรงตามจุดประสงค์การเรียนรู้และวัดให้ครอบคลุมทั้งในส่วนของกระบวนการ (Process) และผลงาน (Product) ที่เกิดขึ้นทั้งในด้านพุทธิพิสัย (Cognitive) จิตพิสัย (Affective) และทักษะ (Skill) โดยการเตรียมวิธีการวัดและเครื่องมือวัดให้พร้อมก่อนทุกครั้ง

2. ขั้นตอนในการ ครูผู้สอนต้องดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามที่ได้กำหนดไว้ในแผนการสอน ซึ่งกิจกรรมการเรียนรู้ควรเป็นกิจกรรมที่มีลักษณะต่อไปนี้

2.1 ขั้นช่วยให้ผู้เรียนได้ค้นพบคำตอบด้วยตนเองได้ค้นหาความรู้ด้วยตนเอง ทั้งนี้เพราะการค้นพบความจริงใดๆ ด้วยตนเองนั้นผู้เรียนมักจะจดจำได้ดี มีความหมายโดยตรงต่อผู้เรียนรวมทั้งจดจำได้นาน

2.2 ช่วยให้ผู้เรียนมีโอกาสได้ปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนและกลุ่ม โดยยึดกลุ่มเป็นแหล่งการเรียนรู้ที่สำคัญ ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากกลุ่มที่ได้พูดคุยปรึกษาหารือ และแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและประสบการณ์ซึ่งกันและกัน ข้อมูลต่างๆ เหล่านี้ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมของตนเองและผู้อื่นและจะปรับตัวให้สามารถอยู่ในสังคมร่วมกับผู้อื่นได้

2.3 ช่วยให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมทั้งทางด้านร่างกาย สติปัญญา สังคมและอารมณ์ ทั้งนี้เพื่อให้ผู้เรียน ได้มีโอกาสเข้าร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอนอย่างทั่วถึงให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้การที่ผู้เรียนมีบทบาทเป็นผู้กระทำจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดความพร้อมกระตือรือร้นที่จะเรียนอย่างมีชีวิตชีวากิจกรรมที่จัดจึงควรเป็นกิจกรรมที่มีลักษณะดังนี้

2.3.1 ช่วยให้ผู้เรียนได้เคลื่อนไหวในลักษณะใดลักษณะหนึ่งเป็นระยะๆ เหมาะสมกับวัยและความสนใจของผู้เรียน

2.3.2 มีประเด็นท้าทายให้ผู้เรียนได้คิด เป็นประเด็นที่ไม่ยากหรือง่ายเกินไปเหมาะสมกับวัยและความสามารถของผู้เรียน เพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนคิดหรือลงมือทำเรื่องใดเรื่องหนึ่ง

2.3.3 ช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากบุคคลหรือสิ่งแวดลอมรอบตัว

2.3.4 ส่งผลต่ออารมณ์ความรู้สึกของผู้เรียนเกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันและความเป็นจริงของผู้เรียน

2.4 เน้นกระบวนการ (Process) ควบคู่ไปกับผลงาน (Product) โดยการส่งเสริมให้ผู้เรียน คิดวิเคราะห์ถึงกระบวนการต่าง ๆ ที่ทำให้เกิดผล มิใช่มุ่งจะพิจารณาถึงผลงานเพียงอย่างเดียว ทั้งนี้เพราะประสิทธิภาพของผลงาน ขึ้นอยู่กับประสิทธิภาพของกระบวนการ

2.5 เน้นการนำความรู้ไปประยุกต์ใช้หรือใช้ในชีวิตประจำวัน โดยให้ผู้เรียน ได้มีโอกาสคิดหาแนวทางที่จะนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวัน พยายามส่งเสริมให้เกิดการปฏิบัติจริง และพยายามติดตามผลการประเมินผลการปฏิบัติงานของผู้เรียน

3. ชั้นประเมินผล ครูผู้สอนต้องดำเนินการวัดและประเมินผลเพื่อตรวจสอบว่า สามารถจัดการเรียนการสอนให้บรรลุตามจุดประสงค์การเรียนรู้ที่กำหนดไว้หรือไม่ ทั้งนี้ควรเตรียมเครื่องมือและวิธีการให้พร้อมก่อนถึงขั้นตอนวัดและประเมินผลทุกครั้ง และในการวัดก็ควรให้ครอบคลุมทุกด้าน และประเมินตามสภาพจริง (Authentic Measurement) โดยการเน้นการวัดจากการปฏิบัติ (Performance Measurement) และจากแฟ้มสะสมผลงาน (Portfolio) ซึ่งในการวัดและประเมินผลนี้ นอกจากครูจะเป็นผู้วัดและประเมินผลเองแล้ว ผู้เรียนและสมาชิกของแต่ละกลุ่มควรมีบทบาทร่วมวัดและประเมินตนเองและกลุ่มด้วย

องค์ประกอบพฤติกรรมกรรมการสอนของครูนั้นมีหลากหลายวิธีที่ทำให้นักเรียนบรรลุจุดมุ่งหมายของการเรียนการสอน เช่น ครูจะต้องรู้จักเทคนิควิธีการสอน รู้จักการตั้งคำถามที่ทำให้ผู้เรียนเกิดการคิดอย่างมีวิจารณญาณ การอภิปรายร่วมกัน การทำงานเป็นกลุ่ม เพื่อร่วมกันแก้ปัญหาสร้างสถานการณ์จำลองเพื่อแก้ปัญห การรู้จักประเมินตนเองเพื่อให้ได้ผลสะท้อนกลับความคิดต่อสิ่งที่เรียนรู้ การใช้กิจกรรมการเคลื่อนไหวร่างกาย นักเรียนมีส่วนร่วมและปฏิสัมพันธ์ในการจัดกิจกรรม มีการเตรียมการสอนและประเมินทั้งก่อนสอน ระหว่างสอนและหลังสอนและจัดสถานการณ์เพื่อนำไปใช้ในชีวิตรจริงอย่างสร้างสรรค์ อีกทั้งครูต้องเป็นแบบอย่างที่ดี มีความรักและเมตตาลูกศิษย์ พฤติกรรมการสอนดังกล่าวจะช่วยส่งผลสำเร็จแก่ผู้เรียน ตามวัตถุประสงค์ของการเรียนช่วยให้เกิดคุณลักษณะของผู้เรียน ที่ต้องการ โดยเฉพาะเกิดทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ

การบริหารจัดการของโรงเรียนในสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคาม

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแผนการศึกษาแห่งชาติฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2552-2559 นโยบายของรัฐบาลการปฏิรูปการศึกษาในทศวรรษที่

สองพ.ศ. 2552-2561 มีบทบาทบัญญัติและนโยบายสอดคล้องกันในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีสิทธิ์เข้าไปมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาทุกระดับ หรือระดับใดระดับหนึ่งตามความพร้อม ความเหมาะสมและความต้องการของท้องถิ่น โดยการมีส่วนร่วมทั้งภาครัฐ เอกชน บุคคล องค์กรและสมาคมต่าง ๆ ในการจัดการศึกษาแห่งชาติ

กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่นกระทรวงมหาดไทยมีบทบาทหน้าที่จัดการศึกษา ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทุกระดับ จังหวัดมหาสารคามซึ่งเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่จัดการศึกษาโดยองค์การบริหารส่วนจังหวัด (อบจ.) 1 แห่ง องค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) 129 แห่ง เทศบาล 13 แห่ง รวมทั้งสิ้น 143 แห่ง

1. สภาพปัจจุบันและปัญหาการจัดการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 ได้บัญญัติเกี่ยวกับการปกครองส่วนท้องถิ่นมีสาระสำคัญว่า “รัฐจะต้องให้ความสำคัญแก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตามหลักแห่งการปกครองตนตามเจตนารมณ์ของประชาชนในท้องถิ่นเป็นหน่วยงานหลักในการจัดทำบริการสาธารณะและมีส่วนร่วมในการตัดสินใจแก้ปัญหาในพื้นที่” องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอำนาจหน้าที่ในการดูแลและจัดทำบริการสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนใน และมีอิสระในการกำหนดนโยบาย การบริหารงานบุคคล การเงินและการคลัง (ธีระ รุญเจริญ, 2544)

การส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ได้สรุปสภาพและปัญหาการจัดการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ไว้ดังนี้

1. สถานศึกษาในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นส่วนใหญ่มีมาตรฐานด้านปัจจัยในระดับดีถึงระดับดีมาก ส่วนมาตรฐานด้านผู้เรียนอยู่ในระดับต่ำ

2. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นบางหน่วยงานยังไม่มีหน่วยงานยังไม่มีหน่วยงานรับผิดชอบจัดการศึกษา โดยเฉพาะ ทำให้มาตรฐานด้านการบริหารการศึกษาอยู่ในระดับต่ำ

3. การจัดการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่สอดคล้องกับความต้องการของประชาชนในท้องถิ่น เพราะไม่เปิดโอกาสให้ประชาชนและภาคต่าง ๆ เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา

4. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหลายแห่งไม่ให้ความสำคัญ ต่อการพัฒนาความรู้ด้านการประกอบอาชีพให้แก่ประชาชน ทำให้เป็นแรงงานไร้ฝีมือ ค่าแรงงานต่ำ

5. องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นหลายแห่งไม่ตระหนักถึงความสำคัญของการปลูกฝังจิตสำนึก เอกลักษณะ และค่านิยมความเป็นไทยให้แก่เด็ก เยาวชน และประชาชน ทำให้เกิดการเลียนแบบวัฒนธรรม และค่านิยมตะวันตก

6. สรุปล้องการปกครองส่วนท้องถิ่น มีสิทธิ อำนาจ และหน้าที่ในการจัดการศึกษาตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง การดำเนินงานบริหารจัดการศึกษามีปัญหา อุปสรรค ในการดำเนินงานเนื่องจากองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นส่วนใหญ่ ยังไม่มีความเชี่ยวชาญ ยังขาดประสบการณ์ในการดำเนินงานและยังไม่ทราบบทบาทหน้าที่ในการจัดการศึกษา

2. โครงสร้างองค์การบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคาม

องค์ประกอบขององค์การบริหารส่วนจังหวัด ตาม พ.ร.บ. องค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. 2540 ประกอบด้วยฝ่ายบริหาร ฝ่ายนิติบัญญัติ ดังนี้

2.1 ฝ่ายบริหาร

นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคาม

(นายกอง โท คร.คมคาย อุดรพิมพ์)

รองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคาม คนที่ 1

(นายเดชา ปัสสาราญ)

รองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคาม คนที่ 2

(นายวิเชียร จงชูวนิชย์)

ประธานที่ปรึกษานายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคาม

(ดร.ยิ่งยศ อุดรพิมพ์)

เลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคามที่ปรึกษานายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคามปัจจุบันมี นายปรัชญา ศรีภา ตำแหน่งปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคาม และนางนงนิตย์ ภูแก้วตำแหน่งรองปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคาม เป็นบังคับบัญชาและรับผิดชอบส่วนราชการ ตามลำดับ

โครงสร้างส่วนราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคาม แบ่งได้ดังนี้

1. สำนักปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด มีนางวาสนา ศรีปัดดา หัวหน้าสำนักปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด เป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการของสำนักปลัดและกำหนดแบ่งส่วนราชการ ภายในออกเป็น 5 ฝ่าย ได้แก่

1.1 ฝ่ายบริหารงานทั่วไป

1.2 ฝ่ายบริหารงานบุคคล

- 1.3 ฝ่ายนิติการและการพาณิชย์
- 1.4 ฝ่ายกิจการขนส่งและศูนย์ประสานงานอำเภอ
- 1.5 ฝ่ายเทคโนโลยีและสารสนเทศ

2. กองกิจการสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคาม มี นายสุนทร พลเสนา ผู้อำนวยการกองกิจการสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด เป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการของกองกิจการสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด และกำหนดแบ่งส่วนราชการออกเป็น 3 ฝ่าย คือ

- 2.1 ฝ่ายการประชุม
- 2.2 ฝ่ายกิจการสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด
- 2.3 ฝ่ายส่งเสริมการมีส่วนร่วม

3. กองแผนและงบประมาณ มี นายแสวง สำราญดี ผู้อำนวยการกองช่าง รักษาราชการแทนผู้อำนวยการกองแผนและงบประมาณ เป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบในการปฏิบัติงานของกองแผนและงบประมาณและกำหนดส่วนแบ่งราชการภายในออกเป็น 3 ฝ่าย คือ

- 3.1 ฝ่ายนโยบายและแผน
- 3.2 ฝ่ายงบประมาณและโครงการ
- 3.3 ฝ่ายตรวจติดตามและประเมินผล

4. กองคลัง มีนางเพ็ญศรี แสงดารา ผู้อำนวยการกองคลังเป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการของกองคลัง และกำหนดแบ่งส่วนราชการภายในออกเป็น 4 ฝ่าย คือ

- 4.1 ฝ่ายการเงิน
- 4.2 ฝ่ายการบัญชี
- 4.3 ฝ่ายพัสดุและทรัพย์สิน
- 4.4 ฝ่ายเร่งรัดและจัดเก็บรายได้

5. ฝ่ายกองช่าง มีนายคณาวุฒิ ไชยคำภา รักษาราชการแทนผู้อำนวยการกองช่าง เป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการและกำหนดแบ่งส่วนราชการออกเป็น 5 ฝ่ายคือ

- 5.1 ฝ่ายสำรวจและออกแบบ
- 5.2 ฝ่ายก่อสร้างและซ่อมบำรุง
- 5.3 ฝ่ายเครื่องจักรกล

5.4 ฝ่ายสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม

5.5 ฝ่ายผังเมืองและวิชาการ

6. กองการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม มีนายสุรภีร์ ค่ายหนองสรวง
ผู้อำนวยการกองการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม เป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบในการ
ปฏิบัติราชการและกำหนดแบ่งส่วนราชการออกเป็น 3 ฝ่าย คือ

6.1 ฝ่ายบริหารการศึกษา

6.2 ฝ่ายส่งเสริมการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม

6.3 ฝ่ายส่งเสริมพิพิธภัณฑ์และการท่องเที่ยว

7. กองส่งเสริมคุณภาพชีวิต มีนางพิรญา อนุอิน รักษาการในตำแหน่ง
ผู้อำนวยการกองส่งเสริมคุณภาพชีวิต เป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการ
และกำหนดแบ่งส่วนราชการออกเป็น 2 ฝ่ายคือ

7.1 ฝ่ายบริหารสถานสงเคราะห์คนชรา

7.2 ฝ่ายพัฒนาสังคม

8. หน่วยงานตรวจสอบภายในมีนางพิษมัย คำทอง รักษาการในตำแหน่ง
หัวหน้าหน่วยงานตรวจสอบภายใน เป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการของ
หน่วยตรวจสอบภายในปัจจุบันองค์การบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคาม มีจำนวนข้าราชการ
องค์การบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคาม (รวมข้าราชการครูถ่ายโอนในโรงเรียนสังกัดองค์การ
บริหารส่วนจังหวัดมหาสารคาม) พนักงานจ้าง รวมทั้งสิ้น 483 คน

2.2 ฝ่ายนิติบัญญัติ

สภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคาม (นายบรรเลง อุ้นพิกุล)

รองประธานสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคาม คนที่ 1
(นายชนินทร์ มีนาสันติรักษ์)

รองประธานสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคาม คนที่ 1
(นายพิสุทธิ จันทรวง)

เลขานุการสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคาม (นางเด่นดวง สุนทรดี)
และมีสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคาม ซึ่งราษฎรเลือกตั้งขึ้นตามกฎหมาย
ว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น จำนวน 30 คน

ในการปฏิบัติหน้าที่ของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคาม จะมี
การแต่งตั้งคณะกรรมการประจำสภาเพื่อดำเนินงานในเรื่องต่าง ๆ ซึ่งจะมีคณะกรรมการขึ้นอยู่

กัมมัติของสภาโดยคณะกรรมการแต่ละคณะจะมีกรรมการไม่น้อยกว่า 3 คน แต่ไม่เกิน 7 คน
สภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคาม ได้มีมติแต่งตั้งคณะกรรมการต่าง ๆ ทั้งสิ้น
จำนวน 13 คณะดังนี้

1. คณะกรรมการสามัญประจำสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคาม
2. คณะกรรมการตรวจรายงานการประชุม
3. คณะกรรมการแปรญัตติร่างข้อบัญญัติ
4. คณะกรรมการปกครอง
5. คณะกรรมการสาธารณสุข
6. คณะกรรมการคมนาคม
7. คณะกรรมการส่งเสริมอาชีพ
8. คณะกรรมการติดตามผลการปฏิบัติตามมติของสภาองค์การบริหารส่วน

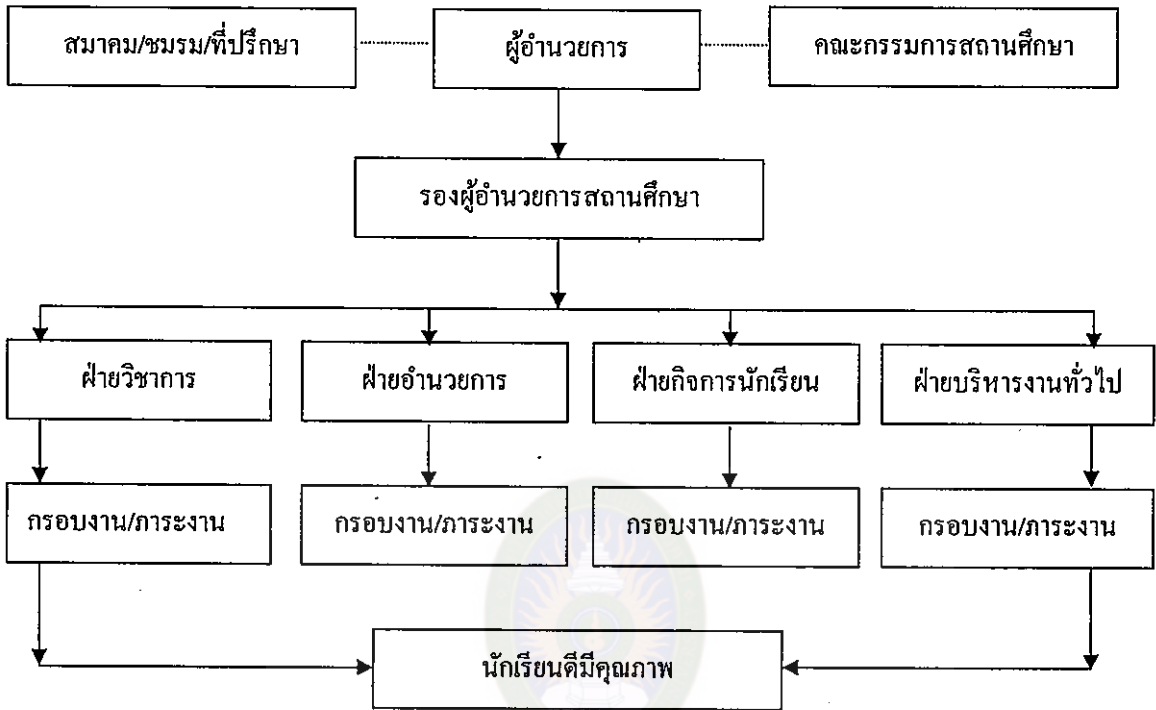
จังหวัด

9. คณะกรรมการติดตามผลงบประมาณรายจ่ายประจำปี
10. คณะกรรมการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
11. คณะกรรมการจัดการศึกษา
12. คณะกรรมการส่งเสริมการศึกษา จารีตประเพณีและวัฒนธรรมดั้งเดิมของ
13. คณะกรรมการสังคมสงเคราะห์และพัฒนาคุณภาพชีวิตเด็ก สตรี คนชรา

ท้องถิ่น

และผู้ค้ำยโอกาส

3. โครงสร้างการบริหารงานของสถานศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด
มหาสารคาม

แผนภาพที่ 5 โครงสร้างการบริหารงานของสถานศึกษาสังกัดองค์การบริหารส่วน
จังหวัดมหาสารคาม

ที่มา : แผนยุทธศาสตร์การพัฒนางานองค์การบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคาม (2554 : 9)

ขอบข่ายและและภารกิจงานการบริหาร 4 ฝ่ายมีดังนี้

1. ฝ่ายมีดังนี้ฝ่ายบริหารวิชาการ (17 ภารกิจ ตัวชี้วัด) งานวิชาการเป็นงานหลักหรือภารกิจหลักของสถานศึกษาที่พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 มุ่งให้กระจายอำนาจในการบริหารจัดการไปให้สถานศึกษามากที่สุด ด้วยเจตนารมณ์ที่จะให้สถานศึกษาดำเนินการได้โดยอิสระ คล่องตัว รวดเร็วสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน สถานศึกษา ชุมชน ท้องถิ่น และการมีส่วนร่วมจากผู้มีส่วนได้เสียทุกฝ่าย ภารกิจของงานบริหารวิชาการมีดังนี้

1.1 การวางแผนงานวิชาการ

1.2 การบริหารงานวิชาการ

1.3 งานพัฒนาหลักสูตร

1.4 งานพัฒนากระบวนการเรียนรู้

1.5 งานกิจการพัฒนาผู้เรียน

1.5.1 กิจกรรมแนะแนว

1.5.2 กิจกรรมนักเรียน

1) กิจกรรมลูกเสือ เนตรนารี ยุวกาชาด ผู้บำเพ็ญประโยชน์และ

นักศึกษาวิชาทหาร

2) กิจกรรมชุมนุม ชมรม

1.5.3 กิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณประโยชน์

1.6 งานวัดผล ประเมินผลและเทียบโอนผลการเรียน

1.7 งานสำมะโน การรับ และทะเบียนนักเรียน

1.8 งานวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพ

1.9 งานพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยี

1.10 งานพัฒนาแหล่งเรียนรู้

1.11 งานนิเทศการศึกษา

1.12 งานแนะแนวการศึกษา

1.13 งานพัฒนาระบบการประกันคุณภาพการศึกษา

1.14 งานส่งเสริมและพัฒนาความเป็นเลิศทางวิชาการ

1.15 งานส่งเสริมและประสานงานการศึกษา ในระบบนอกระบบตาม

อัยยาศัย

1.17 การประเมินผลการดำเนินงานฝ่ายวิชาการ

2. ฝ่ายอำนวยการ

งานอำนวยการเป็นงานที่เกี่ยวข้องกับการจัดระบบบริหารองค์กร การประสานงานและให้บริการ สนับสนุน ส่งเสริม ให้กลุ่มภารกิจ และงานต่าง ๆ สามารถบริหารจัดการและดำเนินงานตามบทบาทภารกิจ อำนาจ หน้าที่ ได้อย่างเรียบร้อย มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลบนพื้นฐานของความถูกต้อง และโปร่งใส ตลอดจนสนับสนุนและให้บริการข้อมูลข่าวสาร เอกสาร สื่อ อุปกรณ์ทางการศึกษาและการศึกษาและทรัพยากรที่ใช้ในการจัดการศึกษาแก่สถานศึกษาเพื่อให้สถานศึกษาบริหารจัดการได้อย่าง สะดวก คล่องตัว มีคุณภาพ ประสิทธิภาพและประสิทธิผลภารกิจฝ่ายอำนวยการ มีดังนี้

- 2.1 งานบริหารธุรการ(มีงานสารบรรณ)
- 2.2 งานบริหารการเงิน / บัญชี
- 2.3 งานบริหารพัสดุและสินทรัพย์
- 2.4 งานระบบควบคุมภายใน
- 2.5 งานจัดทำแผน งบประมาณ และสารสนเทศ
- 2.6 งานบริหารบุคคล
- 2.7 งานสมาคม ชมรม ที่ปรึกษาและคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน
- 2.8 งานจัดระบบการบริหารและพัฒนาองค์การ
- 2.9 การประเมินผลการดำเนินงานฝ่ายอำนวยการ
3. ฝ่ายบริหารกิจการนักเรียน

การบริหารกิจการนักเรียนคืองานส่งเสริม พัฒนา ควบคุม และแก้ไข ความประพฤติของนักเรียนให้อยู่ในระเบียบวินัย ก่อให้เกิดความสงบเรียบร้อยในการอยู่ร่วมกัน เพื่อสนับสนุนกิจกรรมการเรียนการสอนให้บรรลุเป้าหมายของหลักสูตร การจัดการบริหารกิจการนักเรียน มีดังนี้

- 3.1 งานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน
- 3.2 งานส่งเสริมประชาธิปไตย
- 3.3 งานส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรม
- 3.4 งานป้องกันและแก้ไขปัญหาสิ่งเสพติด
- 3.5 งานครูที่ปรึกษา
- 3.6 งานครูเวรประจำวัน
- 3.7 งานส่งเสริมกิจกรรมนักเรียน
- 3.8 การประเมินผลการดำเนินงานฝ่ายกิจการนักเรียน
4. ฝ่ายบริหารงานทั่วไป

การบริหารงานทั่วไปเป็นงานที่เกี่ยวข้องกับการจัดระบบบริหารองค์การ ให้บริการงานอื่น ๆ บรรลุผลตามมาตรฐานคุณภาพและเป้าหมายที่กำหนดไว้ โดยมีบทบาทหลักในการประสาน ส่งเสริม สนับสนุน และการอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ในการบริการ การศึกษาทุกรูปแบบมุ่งพัฒนาสถานศึกษาตามหลักการบริหารงานที่มุ่งเน้นผลสัมฤทธิ์ของงานเป็นหลัก โดยเน้นความโปร่งใส ความรับผิดชอบที่ตรวจสอบได้ ตลอดจนการมีส่วนร่วมของ

บุคคล ชุมชน และองค์กรที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้การจัดการการศึกษามีประสิทธิภาพ ภารกิจของงานบริหารทั่วไปมีดังต่อไปนี้

1. งานดูแลอาคารสถานที่และสภาพแวดล้อม
2. งานโสตทัศนูปกรณ์
3. งานบริการสาธารณะ
4. งานชุมชนสัมพันธ์
5. งานรักษาความปลอดภัย
6. งานประชาสัมพันธ์
7. งานรักษาความปลอดภัย
8. งานระดมทรัพยากรและการลงทุนเพื่อการศึกษา
9. งานห้องสมุด
10. การประเมินผลการดำเนินงานฝ่ายบริหารทั่วไป

สรุปได้ว่า การบริการงานแบ่งออกเป็น 4 ฝ่ายของโรงเรียนในสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคามตามกฎหมายกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการกระจายอำนาจการบริหารและการจัดการศึกษา พ.ศ. 2550 อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 5 และมาตรา 39 วรรคสองแห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติฉบับที่ 2 พ.ศ. 2545 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการออกกฎกระทรวงไว้ ถือเป็น การกระจายอำนาจจากผู้บริหารเพื่อมอบหมายงานผ่านระดับฝ่ายบริหารไม่ต้องลงไปสั่งการเองโดยตรง และเป็น การมอบหมายงานให้ตรงกับความสามารถของบุคลากร ให้ความสำคัญต่อบุคลากร การให้ขวัญและกำลังใจในการทำงาน การให้แรงจูงใจเพื่อให้บุคลากรมีกำลังใจสามารถปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายได้สำเร็จลุล่วงด้วยดี และให้เกิดประโยชน์สูงสุดกับองค์กร

5. บริบทของโรงเรียนในสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคาม

องค์การบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคาม เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งมีอำนาจหน้าที่จัดการศึกษาตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 ได้มีโรงเรียนที่เปิดสอนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นถึงตอนปลาย รวมทั้ง ครู ถ่ายโอนภารกิจเข้าร่วมในสังกัด ปัจจุบันมีโรงเรียนในสังกัด จำนวน 20 โรงเรียน จำนวน ครู อาจารย์ นักเรียน แยกเป็นรายโรงเรียน ดังนี้

(แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบการบริการส่วนจังหวัดมหาสารคาม. 2554 : 14)

ตารางที่ 2 ข้อมูลโรงเรียนในสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคาม

ลำดับที่	รายชื่อโรงเรียน	อำเภอ	จำนวนครู	จำนวนนักเรียน
1	โรงเรียนกิ่งวิทยานุกูล	เมือง	16	196
2	โรงเรียนโคกก่อ	เมือง	29	510
3	โรงเรียนท่าขอนยางพิทยาคม	กันทรวิชัย	51	877
4	โรงเรียนมะค่าพิทยาคม	กันทรวิชัย	24	371
5	โรงเรียนนาสีนวลพิทยาสรรพ์	กันทรวิชัย	15	158
6	โรงเรียนศรีสุขพิทยา	กันทรวิชัย	17	254
7	โรงเรียนหนองบัวปียนิมิต	โกสุมพิสัย	11	154
8	โรงเรียนหนองเหล็กศึกษา	โกสุมพิสัย	27	561
9	โรงเรียนคอนเงินพิทยาคาร	เสิงยี่	15	150
10	โรงเรียนเลิงแฝกประชาบำรุง	กุฉี	18	232
11	โรงเรียนหนองโพธิ์พิทยาคม	นาเชือก	27	415
12	โรงเรียนเสื่อไก่อภิศวรรค์	วาปีปทุม	30	552
13	โรงเรียนนาข่าวิทยา	วาปีปทุม	50	909
14	โรงเรียนหัวเรือพิทยา	วาปีปทุม	29	636
15	โรงเรียนขามป้อมพิทยา	วาปีปทุม	17	318
16	โรงเรียนจัวบาพิทยาคม	วาปีปทุม	22	374
17	โรงเรียนมัธยมดงยาง	นาโดน	16	290
18	โรงเรียนเมืองเตาวิทยา	พยัคฆภูมิพิสัย	32	642
19	โรงเรียนเวียงสะอาดพิทยา	พยัคฆภูมิพิสัย	24	531
20	โรงเรียนหนองโกวิชาประสิทธิ์ พิทยาคม	บรบือ	13	130
	รวมทั้งสิ้น		483	8,262

ที่มา : แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบการบริการส่วนจังหวัดมหาสารคาม (2554 : 14)

6. บริบทขององค์การบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคามต่อการจัดการศึกษา
องค์การบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคาม ตั้งอยู่ที่ ถนนถีนานนท์ อำเภอเมือง จังหวัด
มหาสารคาม รหัสไปรษณีย์ 40000 โทรศัพท์ 0-4323-5143

6.1 วิสัยทัศน์ (VISION) องค์การบริหารส่วนจังหวัด

สร้างสังคมแห่งการเรียนรู้และเป็นศูนย์กลางวัฒนธรรม สร้างสังคมการ
อยู่ดีมีสุขพัฒนาท้องถิ่นให้ยั่งยืนภายใต้ระบบการบริหารจัดการองค์กรที่มีธรรมาภิบาล

6.2 วิสัยทัศน์ (VISION) ด้านการจัดการศึกษา

องค์การบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคาม มุ่งมั่นจัดการศึกษาอย่างมี
คุณภาพตามมาตรฐานการศึกษา ขยายโอกาสสู่ชุมชน สร้างคนเพื่อชาติ น้อมนำหลักปรัชญา
เศรษฐกิจพอเพียง

6.3 พันธกิจ

1. ส่งเสริมและสนับสนุนให้นักเรียนเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้
2. ส่งเสริมและสนับสนุนให้นักเรียนมีทักษะในการดำเนินชีวิต
3. ส่งเสริมและสนับสนุนให้นักเรียนมีจิตสำนึกในการอนุรักษ์ประเพณี
ศิลปวัฒนธรรมไทยและประเพณีท้องถิ่น
4. ส่งเสริมและสนับสนุนกระบวนการจัดการศึกษาในสถานศึกษาให้มี
ประสิทธิภาพ
5. ส่งเสริมและสนับสนุนให้บริการทางการศึกษาแก่ชุมชนทุกชุมชนใน
พื้นที่จังหวัด
6. ส่งเสริมและสนับสนุนให้สถานศึกษาสร้างเครือข่ายทางการศึกษากับ
สถาบันอุดมศึกษาทั้งในพื้นที่และนอกพื้นที่

6.4 เป้าประสงค์

เพื่อให้ผู้เรียนเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ คิดวิเคราะห์ แสวงหาความรู้ได้
ด้วยตนเอง มีทักษะในการดำรงชีวิต มีคุณธรรม จริยธรรม มีทักษะดนตรี กีฬา เห็นคุณค่าการใช้
สื่อเทคโนโลยีศึกษาสืบสานวัฒนธรรมประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น รู้จักอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม
ดำรงชีวิตอย่างสมดุลอยู่ในสังคมอย่างมีความสุข

6.5 แนวการประเมินคุณภาพทางการศึกษา

การประเมินคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคาม ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ประกอบด้วยวิธีการประเมิน 2 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 การประเมินมาตรฐานการศึกษา

ยึดมาตรฐานและตัวบ่งชี้ ตามประกาศของกระทรวงมหาดไทยที่กำหนดให้เป็นมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา ในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวน 16 มาตรฐาน 70 ตัวบ่งชี้ แบ่งเป็นมาตรฐานด้านปัจจัย มาตรฐานด้านกระบวนการและ มาตรฐานด้านผลผลิต ดังนี้ มาตรฐานด้านปัจจัย จำนวน 3 มาตรฐาน 17 ตัวบ่งชี้ มาตรฐานด้านกระบวนการ จำนวน 5 มาตรฐาน 23 ตัวบ่งชี้ มาตรฐานด้านผลผลิต (ผู้เรียนรู้ชุมชน) จำนวน 8 มาตรฐาน 30 ตัวบ่งชี้

1. มาตรฐานการศึกษาท้องถิ่น ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน มาตรฐานด้านปัจจัย

มาตรฐานที่ 1 ครูมีคุณธรรมจริยธรรมมีความสามารถในการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

1.1 ครูมีคุณธรรม จริยธรรม ปฏิบัติตนตามมาตรฐานวิชาชีพและจรรยาบรรณของวิชาชีพ

1.2 ครูมีความรู้ ความเข้าใจปรัชญา หลักการและจุดมุ่งหมายการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน

1.3 ครูมีการวิเคราะห์ผู้เรียนเป็นรายบุคคล

1.4 ครูมีความสามารถในการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับหลักสูตรสถานศึกษาและนำไปจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

1.5 ครูบริหารจัดการชั้นเรียนที่สร้างวินัยเชิงบวก

1.6 ครูมีความสามารถในการแสวงหาสื่อและเทคโนโลยีมาใช้เพื่อพัฒนาการเรียนรู้

1.7 ครูมีการวัดและประเมินผลตามสภาพจริง และนำไปใช้ในการพัฒนาผู้เรียนให้เต็มศักยภาพ

1.8 ครูมีการศึกษาวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน

1.9 ครูจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน

1.10 ครูมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับผู้เรียน ผู้ปกครองและชุมชน
มาตรฐานที่ 2 ผู้บริหารสถานศึกษา มีคุณธรรม จริยธรรม มีภาวะ
ผู้นำ และมีความสามารถในการบริหารจัดการศึกษา

2.1 ผู้บริหารสถานศึกษามีคุณธรรม จริยธรรมและปฏิบัติตนตาม
มาตรฐานวิชาชีพและจรรยาบรรณของวิชาชีพ

2.2 ผู้บริหารสถานศึกษาเข้าใจปรัชญาและหลักการจัดการศึกษา
มีความคิดริเริ่ม มีวิสัยทัศน์ และเป็นผู้นำทางวิชาการ

2.3 ผู้บริหารสถานศึกษามีความสามารถในการบริหารงานอย่างมี
คุณภาพ

มาตรฐานที่ 3 สถานศึกษามีจำนวนผู้เรียน มีทรัพยากรและ
สภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมสนับสนุนให้เป็นสังคมแห่งการเรียนรู้

3.1 สถานศึกษามีอาคารเรียน อาคารประกอบห้องเรียนห้อง
สนับสนุนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ วัสดุ ครุภัณฑ์ เพียงพอ อยู่ในสภาพใ้ใช้การได้ดีถูก
สุขลักษณะ สะอาด สวยงาม

3.2 สถานศึกษามีการบริหารความเสี่ยงมาตรการป้องกันและ
ขาดเจ็บและสร้างเสริมความปลอดภัย

3.3 สถานศึกษามีการระดมงบประมาณและทรัพยากรเพื่อจัด
การศึกษาและพัฒนาบุคลากร

3.4 สถานศึกษามีสื่อเทคโนโลยี สารสนเทศ และนวัตกรรมที่
เหมาะสมต่อการจัดการศึกษา

2. มาตรฐานด้านกระบวนการ

มาตรฐานที่ 4 สถานศึกษาดำเนินการบริหารจัดการศึกษาขึ้น
พื้นฐาน โดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน

4.1 สถานศึกษากระจายอำนาจบริหารและจัดการศึกษา

4.2 สถานศึกษาบริหาร โดยใช้หลักการมีส่วนร่วม

4.3 คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานร่วมพัฒนาสถานศึกษา

4.4 สถานศึกษามุ่งผลสัมฤทธิ์

4.5 สถานศึกษาตรวจสอบและถ่วงดุลการปฏิบัติงาน

มาตรฐานที่ 5 สถานศึกษาจัดทำและบริหารหลักสูตรสถานศึกษา
ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

5.1 สถานศึกษาจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาและพัฒนาหลักสูตร
สถานศึกษา ให้เหมาะสมกับผู้เรียน และบริบทของท้องถิ่นประจวบคีรีขันธ์

5.2 สถานศึกษาส่งเสริม กำกับ ดูแล ให้ครูจัดทำแผนการจัดการ
เรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญและนำไปสู่การปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพ

5.3 สถานศึกษาส่งเสริมการผลิต การใช้สื่อเทคโนโลยี
สารสนเทศ และพัฒนานวัตกรรมที่เอื้อต่อการเรียนรู้

5.4 สถานศึกษาจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย

5.5 สถานศึกษาดำเนินการวัดและประเมินผลการจัดการเรียนรู้
อย่างเป็นระบบ

5.6 สถานศึกษามีการนิเทศติดตามผลการจัดการเรียนรู้อย่างเป็น
ระบบ

มาตรฐานที่ 6 สถานศึกษาสนับสนุนการใช้แหล่งเรียนรู้และภูมิ
ปัญญาท้องถิ่น

6.1 สถานศึกษาจัดทำข้อมูลแหล่งเรียนรู้ ภูมิปัญญาท้องถิ่น และ
แลกเปลี่ยนเชื่อมโยงการจัดการเรียนรู้

6.2 สถานศึกษาสนับสนุนการใช้และพัฒนาแหล่งเรียนรู้ ภูมิ
ปัญญาท้องถิ่น โดยชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรม

มาตรฐานที่ 7 สถานศึกษาจัดระบบประกันคุณภาพภายใน
สถานศึกษา

7.1 สถานศึกษาจัดทำมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา

7.2 สถานศึกษาจัดทำแผนพัฒนาการศึกษาของสถานศึกษาที่เน้น
คุณภาพตามมาตรฐานการศึกษา

7.3 สถานศึกษาจัดระบบบริหารและสารสนเทศ

7.4 สถานศึกษาดำเนินงานตามแผนพัฒนาการศึกษาของ
สถานศึกษา

7.5 สถานศึกษาจัดให้มีการติดตาม ตรวจสอบคุณภาพการศึกษา

7.6 สถานศึกษาจัดให้มีการประเมินคุณภาพภายในตามมาตรฐานการศึกษา

7.7 สถานศึกษาจัดทำรายงานประจำปีที่เป็นรายงานประเมินคุณภาพภายใน

7.8 สถานศึกษาพัฒนาคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่อง
มาตรฐานที่ 8 สถานศึกษาพัฒนาตามนโยบาย และแนวทางการปฏิรูปการศึกษาที่เป็นมาตรการเสริมเพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาให้สูงขึ้น

8.1 สถานศึกษาจัด โครงการ/กิจกรรมส่งเสริมสนับสนุนตามนโยบายเกี่ยวกับการจัดการศึกษา

8.2 สถานศึกษาดำเนินงานให้บรรลุตามเป้าหมายในการยกระดับคุณภาพ รักษามาตรฐานและพัฒนาสู่ความเป็นเลิศตามแนวทางปฏิรูปการศึกษา

3. มาตรฐานด้านผลผลิต

มาตรฐานที่ 9 ผู้เรียนมีคุณธรรมจริยธรรมและค่านิยมที่พึงประสงค์

9.1 มีวินัย มีความรับผิดชอบ และปฏิบัติตามหลักธรรมเบื้องต้นของศาสนาที่ตนนับถือ

9.2 มีความซื่อสัตย์ สุจริต

9.3 มีความกตัญญูกตเวทิต

9.4 มีเมตตา กรุณา เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ เสียสละเพื่อส่วนรวมและมีจิตสาธารณะ

9.5 ประหยัด แลรู้จักใช้ทรัพย์สินของส่วนตนและส่วนรวมอย่างคุ้มค่า

9.6 นิยมไทย เห็นคุณค่าในภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย ภูมิใจในวัฒนธรรมและความเป็นไทย

9.7 มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์และพัฒนาสิ่งแวดล้อม

9.8 เป็นพลเมืองที่ดี ภายใต้การปกครองระบอบประชาธิปไตย

อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

มาตรฐานที่ 10 ผู้เรียนมีความรู้ และสมรรถนะสำคัญตามหลักสูตรสู่ประชาคมอาเซียน

- 10.1 ผลการประเมินสมรรถนะสำคัญของผู้เรียนตามหลักสูตร
 เป็นไปตามเกณฑ์
- 10.2 ผู้เรียนมีความรู้ ความเข้าใจ ตระหนักและรับผิดชอบร่วมใน
 ฐานะพลเมืองอาเซียน
- 10.3 ผู้เรียนมีความภูมิใจในความเป็นไทย และภูมิปัญญาอาเซียน
- 10.4 ผู้เรียนมีทักษะการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศภาษาอังกฤษ
 ภาษาเพื่อนบ้าน และทักษะอาชีพ
- มาตรฐานที่ 11 ผู้เรียนมีทักษะในการทำงาน รักการทำงาน
 สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ และมีเจตคติที่ดีต่ออาชีพสุจริต
- 11.1 มีทักษะในการจัดการ และการทำงานด้วยความเพียร
 พยายาม ขยัน อดทน ละเอียดรอบคอบ จนกระทั่งงานสำเร็จ
- 11.2 ทำงานร่วมกับผู้อื่นได้
- 11.3 มีความรู้สึกที่ดีต่ออาชีพสุจริต และแสวงหาความรู้เกี่ยวกับ
 อาชีพที่ตนสนใจ
- มาตรฐานที่ 12 ผู้เรียนมีความสามารถในการคิด และอยู่ร่วมกันใน
 สังคม ได้อย่างมีความสุข
- 12.1 ผู้เรียนมีความสามารถในการคิด
- 12.2 ผู้เรียนมีความสามารถในการปรับตัวและอยู่ร่วมกันใน
 สังคม ได้อย่างมีความสุข
- มาตรฐานที่ 13 ผู้เรียนมีทักษะในการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง
 รักการเรียนรู้ และพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องตามแนวปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
- 13.1 ผู้เรียนค้นคว้าหาความได้ด้วยตนเอง
- 13.2 ผู้เรียนสามารถปฏิบัติตามแนวปรัชญาของเศรษฐกิจ
 พอเพียง
- มาตรฐานที่ 14 ผู้เรียนมีสุขนิสัย สุขภาพกาย สุขภาพจิตที่ดี และมี
 สุนทรียภาพ
- 14.1 ผู้เรียนมีสุขภาพกาย และมีน้ำหนักร่างกาย ส่วนสูง และสมรรถภาพ
 ทางกายตามเกณฑ์มาตรฐาน

14.2 ผู้เรียนป้องกันตนเองจากสิ่งเสพติดให้โทษและหลีกเลี่ยงต่อ
โรคภัยอุบัติเหตุ และปัญหาทางเพศ

14.3 ผู้เรียนเห็นคุณค่าในตนเอง มีความมั่นใจ กล้าแสดงออก
และมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี

14.4 ผู้เรียนมีความรู้ลักษณะซึ่งในศิลปะ ทัศนศิลป์ ดนตรี
นาฏศิลป์ และวรรณศิลป์

14.5 ผู้เรียนมีความสนใจเข้าร่วมกีฬาและนันทนาการ
มาตรฐานที่ 15 สถานศึกษาบรรลุผลตามเป้าหมาย ปรัชญา
วิสัยทัศน์ และจุดเน้น

15.1 สถานศึกษาพัฒนาผู้เรียนบรรลุตามเป้าหมาย ปรัชญา
วิสัยทัศน์ และวัตถุประสงค์ปรากฏเป็นอัตลักษณ์ของผู้เรียน

15.2 สถานศึกษาบรรลุผลการพัฒนาปรากฏเป็นเอกลักษณ์ของ
สถานศึกษา

มาตรฐานที่ 16 ผู้บริหารสถานศึกษา ครู ผู้เรียนมีคุณภาพเป็นที่
ยอมรับของผู้ปกครองและชุมชน

16.1 ผู้ปกครองและชุมชนมีความพึงพอใจต่อคุณภาพของผู้เรียน

16.2 ผู้ปกครองและชุมชนมีความพึงพอใจต่อครู

16.3 ผู้ปกครองและชุมชนมีความพึงพอใจต่อผู้บริหาร

สถานศึกษา

16.4 ผู้ปกครองและชุมชนมีความพึงพอใจต่อสถานศึกษา

ส่วนที่ 2 การประเมินความสามารถทางการศึกษา เป็นการประเมิน 4
กลุ่มสาระการเรียนรู้และกลุ่มเสริมสร้างศักยภาพของผู้เรียน ประกอบด้วย

2.1 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

2.2 กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์

2.3 กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์

2.4 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ)

2.5 กลุ่มสาระการเรียนรู้ศักยภาพผู้เรียน

โดยประเมินช่วงชั้นที่ 3 (ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3) และช่วงชั้นที่ 4
(มัธยมศึกษาปีที่ 6) การศึกษาขั้นพื้นฐาน ใช้เกณฑ์การประเมิน 3 และ 4 ระดับคุณภาพ ดังนี้

ระดับ 4 หมายถึง ระดับคุณภาพดีมาก

ระดับ 3 หมายถึง ระดับคุณภาพดี

ระดับ 2 หมายถึง ระดับคุณภาพพอใช้

ระดับ 1 หมายถึง ระดับคุณภาพปรับปรุง

7. อำนาจหน้าที่กองการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม

7.1 ฝ่ายบริหารการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม

7.1.1 งานการศึกษาขั้นพื้นฐาน งานวางแผนงานและวิชาการ

7.1.2 งานนิเทศและประกันคุณภาพการศึกษา

7.1.3 งานควบคุมภายใน งานส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการศึกษา

งานการศึกษาพิเศษกรณีถ่ายโอนศูนย์ หรือ โรงเรียนการศึกษาพิเศษ

7.1.4 งานจัดตั้งสถานศึกษา งานประเมินความพร้อมเพื่อจัดการศึกษา

7.1.5 งานโรงเรียนเครือข่ายการจัดการศึกษาท้องถิ่น

7.1.6 งานการศึกษานอกระบบ งานห้องสมุดประชาชน

7.1.7 งานด้านการส่งเสริมการศึกษา ศาสนาและนันทนาการ

7.1.8 งานโครงการพัฒนาคุณภาพการศึกษา โรงเรียนขนาดเล็กนำร่อง

การศึกษาเพื่อรองรับการถ่ายโอน

7.1.9 งานจัดตั้งและถ่ายโอนการศึกษาระดับอุดมศึกษา

7.1.10 งานบริหารทั่วไป

7.1.11 งานกิจกรรมทางศาสนา และส่งเสริมจริยธรรมศีลธรรม

7.1.12 งานลานวัฒนธรรม องค์การบริหารส่วนจังหวัด

7.1.13 งานศิลปวัฒนธรรมจารีตประเพณี

7.1.14 อนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมประเพณี

7.1.15 งานบำรุงรักษาสถานที่อันเป็นมรดกของ อบจ.

7.1.16 งานสภาวัฒนธรรมตำบล อำเภอ จังหวัด

7.1.17 งานรวบรวมข้อมูลศิลปวัฒนธรรมประเพณีท้องถิ่นเพื่อการ

อนุรักษ์และศึกษาค้นคว้า

7.1.18 งานฝึกอบรมศิลปวัฒนธรรมภูมิปัญญาท้องถิ่น

7.1.19 งานสืบสานวัฒนธรรมประเพณีท้องถิ่น

7.1.20 งานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องและได้รับมอบหมาย

7.2 ฝ่ายบุคลากรทางการศึกษา

7.2.1 งานบริหารงานบุคคลข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา

7.2.2 งานสรรหา บรรจุและแต่งตั้ง การ โอน การย้าย การเลื่อนระดับ

การเลื่อนขั้นเงินเดือน

7.2.3 งานประเมินผลการปฏิบัติงานข้าราชการครูและบุคลากรทางการ

ศึกษา

7.2.4 งานการดำเนินงานทางวินัย อุทธรณ์และร้องทุกข์

7.2.5 งานการขอพระราชทานเครื่องราชอิสริยาภรณ์ข้าราชการครูและ

บุคลากรทางการศึกษา

7.2.6 งานทะเบียนประวัติ บำเหน็จความชอบข้าราชการครูและบุคลากร

ทางการศึกษา

7.2.7 งานโครงสร้างแผนอัตรากำลังข้าราชการครูและบุคลากรทางการ

ศึกษา

7.2.8 งานระเบียบ กฎหมายเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล

7.2.9 งานสวัสดิการและสิทธิประโยชน์ของข้าราชการครูและบุคลากร

ทางการศึกษา

7.2.10 งานพัฒนาบุคลากรทางการศึกษา

7.2.11 งานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องและได้รับมอบหมาย

7.3 ฝ่ายกีฬาและนันทนาการ

7.3.1 งานส่งเสริมการออกกำลังกาย

7.3.2 กีฬาและนันทนาการ การจัดการแข่งขันกีฬา

7.3.3 งานกิจกรรมการสนับสนุนด้านการกีฬา

7.3.4 งานพัฒนาการกีฬา ส่งเสริมพัฒนาทักษะการเล่นกีฬา

7.3.6 งานออกกำลังกาย และปรับปรุงสถานที่เล่นกีฬา

7.3.7 งานกิจกรรมนันทนาการ เด็กและเยาวชน

7.3.8 งานกิจกรรมลูกเสือ เนตรนารี ยุวกาชาด ลูกเสือชาวบ้าน

7.3.9 งานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องและได้รับมอบหมาย

สรุปได้ว่า องค์การบริหารส่วนจังหวัดแบ่งส่วนการทำงานออกเป็น ส่วน
 อำนวยการดูแลกิจการทั่วไปขององค์การบริหารส่วนจังหวัด (อบจ.) ส่วนแผนและงบประมาณ

รับผิดชอบเรื่องแผนและงบประมาณขององค์การบริหารส่วนจังหวัด (อบจ.) ส่วนโยธา
 รับผิดชอบทางด้านงานช่างและการก่อสร้างโครงการสาธารณูปโภค ส่วนการคลังดูแลด้าน
 การเงิน การคลังและการเบิกจ่ายเงิน ส่วน กิจการสภา อบจ. รับผิดชอบส่วนงานของ สภา อบจ.
 อำนวยการที่ ซึ่งเน้นการประสานการพัฒนาระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับต่ำ
 กว่าภายในจังหวัด ตราข้อบัญญัติโดยไม่ขัดหรือแย้งต่อกฎหมาย จัดทำแผนพัฒนาสนับสนุน
 สภาตำบล ประสานงาน แบ่งสรรเงิน การกำกับดูแลองค์การบริหารส่วนจังหวัด มีทั้งระดับ
 กระทรวง และระดับจังหวัด ซึ่งองค์การบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคาม แบ่งการบริหาร
 ออกเป็น สำนักปลัด อบจ. กองกิจการสภา อบจ. กองแผนและงบประมาณ กองคลัง กองช่าง
 กองการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม และหน่วยงานตรวจสอบภายใน องค์การบริหารส่วน
 จังหวัดมหาสารคามมีนโยบายการจัดการศึกษา วิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าประสงค์ และแนวทาง
 การประเมินคุณภาพทางการศึกษา ที่ชัดเจน ครอบคลุม

ข้อมูล โรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคาม โรงเรียน
 สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคาม ครูจำนวน 483 คน นักเรียนจำนวน 8,292 คน
 (องค์การบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคาม. 2555 : 4) โรงเรียนระดับมัธยมศึกษาจาก 20
 โรงเรียน มีดังนี้

1. โรงเรียนแก้งวิทย์านุกูล
2. โรงเรียนโคกก่อ
3. โรงเรียนท่าขอนยางพิทยาคม
4. โรงเรียนมะค่าพิทยาคม
5. โรงเรียนนาสีนวนพิทยาสรรพ์
6. โรงเรียนศรีสุขพิทยา
7. โรงเรียนหนองบัวปียนิมิต
8. โรงเรียนหนองเหล็กศึกษา
9. โรงเรียนดอนเงินพิทยาคาร
10. โรงเรียนเลิงแฝกประชาบำรุง
11. โรงเรียนหนองโพธิ์พิทยาคม
12. โรงเรียนเสือโก้กพิทยาสรรค์
13. โรงเรียนนาข่าวิทยา
14. โรงเรียนหัวเรือพิทยา

15. โรงเรียนขามป้อมพิทยาคม
16. โรงเรียนจัวบาพิทยาคม
17. โรงเรียนมัธยมคงยาง
18. โรงเรียนเมืองเตาวิทยา
19. โรงเรียนเวียงสะอาดพิทยาคม
20. โรงเรียนหนองโกวิชาประสิทธิ์พิทยาคม

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. งานวิจัยในประเทศ

เกตุมะณีย์ คำจันทร์ (2552 : 167-189) ผลการวิจัยพบว่า สภาพปัญหาด้านการวิจัยในชั้นเรียน ครูมีปัญหาการวิจัยในชั้นเรียนต่าง ๆ อยู่ในระดับปานกลาง กล่าวคือครูผู้สอนในโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์สกลนครส่วนมากผ่านการอบรมทำวิจัยในชั้นเรียนและเคยทำวิจัยในชั้นเรียนมาแล้ว แต่เป็นลักษณะวิจัยหน้าเดียว หรือ 5-10 หน้า ส่วนปัญหาในการทำวิจัยในชั้นเรียนครูส่วนมากประสบปัญหา คือการทำวิจัยในชั้นเรียนเป็นเรื่องยุ่งยาก ครูไม่มีเวลาทำ เนื่องจากต้องรับผิดชอบงานในโรงเรียนหลายอย่างเพราะเป็นโรงเรียนประจำ และครูยังขาดความมั่นใจในการทำวิจัยในชั้นเรียน และขาดการนิเทศติดตามอย่างต่อเนื่อง ด้านความต้องการแนวทางในการพัฒนาศักยภาพการทำวิจัยในชั้นเรียน พบว่าครูดำเนินการพัฒนาตนเองในด้านวิจัยในชั้นเรียน เพื่อให้เกิดความรู้ ความเข้าใจ และเกิดทักษะในด้านการวิจัยในชั้นเรียน คือ การจัดอบรมเชิงปฏิบัติการ การนิเทศติดตามและมีตัวอย่างงานวิจัย และเอกสารสำหรับค้นคว้า ข้อมูลของครูเป็นแนวทางในการดำเนินการ ผลการดำเนินการพัฒนาศักยภาพการทำวิจัยในชั้นเรียน เมื่อดำเนินการเสร็จสิ้นลงสรุปได้ว่า ผู้ร่วมวิจัย จำนวน 10 คน มีความตระหนักและเห็นความสำคัญของการวิจัยในชั้นเรียน เกิดความรู้ ความเข้าใจ และเกิดทักษะในการทำวิจัยในชั้นเรียน สามารถดำเนินการวิจัยในชั้นเรียน เพื่อพัฒนาการจัดการเรียนการสอนในเรื่องที่ดำเนินการได้จนประสบความสำเร็จมีผลงานวิจัยในชั้นเรียนที่เป็นแบบวิจัย 5 บท หรือ รูปแบบทางการได้ ซึ่งพบว่า ส่วนใหญ่เป็นการวิจัยแบบทดลองเชิงพัฒนาและทำวิจัยคนเดียว เครื่องมือในการวิจัยมากที่สุด คือ แผนการจัดการเรียนรู้ และแบบประเมินความพึงพอใจ มีระยะในการเก็บรวบรวมข้อมูล 41-60 วัน วิธีการวิเคราะห์ข้อมูลที่ใช้มากที่สุด คือ การวิเคราะห์เชิงปริมาณ การเขียนรายงานที่ใช้มากที่สุด คือ แบบเป็นทางการผลงานวิจัยในชั้นเรียนมีคุณภาพปานกลาง การเผยแพร่การวิจัยจะพิมพ์เป็นรูปเล่มเฉพาะภายในโรงเรียน

นุชจรินทร์ ศรีทอง (2552 : 105-113) ผลการวิจัยพบว่า สภาพปัจจุบันในการทำวิจัยในชั้นเรียนของโรงเรียนท่าสงครามวิทยาพบว่า ผู้บริหารกำหนดให้ครูทำรายงานการทำวิจัยในชั้นเรียนส่งอย่างน้อยภาคเรียนละ 1 เรื่อง แต่ปัญหาที่พบคือ ครูส่วนใหญ่ยังขาดความรู้ความเข้าใจในการทำวิจัยในชั้นเรียน ครูร้อยละ 100 มีความสนใจเข้ารับการพัฒนาในเรื่องการทำวิจัยในชั้นเรียน เพื่อเป็นการแก้ปัญหาในชั้นเรียนอย่างเป็นระบบ และเป็นผลงานวิชาการของครู เพื่อให้มีตำแหน่งที่สูงขึ้นด้วยผลการทดสอบความรู้ความเข้าใจตามกรอบเนื้อหาการวิจัยในชั้นเรียนของกลุ่มผู้ร่วมวิจัยจำนวน 13 คน ก่อนและหลังการอบรม พบว่า ผู้วิจัยและกลุ่มผู้ร่วมวิจัยที่ได้รับการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการ มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียนมากขึ้น โดยได้คะแนนเฉลี่ยจากการทดสอบก่อนการเข้าอบรมเชิงปฏิบัติการเท่ากับ 15.46 คิดเป็นร้อยละ 51.54 และได้คะแนนเฉลี่ยหลังการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการ เท่ากับ 24.62 คิดเป็นร้อยละ 82.05 ผู้วิจัยและผู้ร่วมวิจัยมีความรู้ความเข้าใจเพิ่มขึ้น โดยเฉลี่ย 9.15 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 30.51 และหลังการเข้าร่วม โครงการอบรมเชิงปฏิบัติการวิจัยในชั้นเรียนกลุ่มผู้ร่วมวิจัย ได้มีผลรายงานการวิจัยในชั้นเรียนแบบเป็นทางการคนละ 1 เล่ม

ชัยโย โททุมพล (2553 : 121- 134) ผลการวิจัยพบว่า สภาพและปัญหาด้านการวิจัยในชั้นเรียน พบว่า ครูมีปัญหาการวิจัยในชั้นเรียนด้านต่าง ๆ อยู่ในระดับมาก กล่าวคือครูผู้สอนในโรงเรียนบ้านหนองผือ ส่วนมากผ่านการอบรมเรื่องการทำวิจัยในชั้นเรียนเคยทำวิจัยในชั้นเรียนอยู่บ้าง แต่เป็นลักษณะการวิจัย หน้าเดียว หรือ 5-10 หน้า ส่วนปัญหาในการทำวิจัยในชั้นเรียน ครูส่วนมากประสบปัญหา คือ การทำวิจัยในชั้นเรียนเป็นเรื่องยุ่งยาก ไม่มีเวลาทำ เนื่องจากต้องรับผิดชอบงานในโรงเรียนหลากหลาย และยังขาดความมั่นใจในการทำวิจัยในชั้นเรียน ด้านความต้องการพบว่าครูส่วนมากตระหนักและเห็นความสำคัญของการวิจัยในชั้นเรียน โดยต้องการให้ทุกคนมีส่วนร่วมในการดำเนินการพัฒนาตนเองในด้านวิจัย และต้องการทำวิจัย 5 บท หรือรูป แบบอย่างเป็นทางการ แนวทางในการพัฒนาศักยภาพการทำวิจัยในชั้นเรียน พบว่าครูดำเนินการพัฒนาตนเองในด้านวิจัยในชั้นเรียน เพื่อให้เกิดความรู้ ความเข้าใจ และเกิดทักษะในด้านการวิจัยในชั้นเรียน คือ การจัดอบรมเชิงปฏิบัติการ การนิเทศติดตามและมีตัวอย่างงานวิจัย และเอกสารสำหรับค้นคว้าข้อมูลของครูเป็นแนวทางในการดำเนินการ ผลการดำเนินการพัฒนาศักยภาพการทำวิจัยในชั้นเรียน เมื่อดำเนินการเสร็จสิ้นลงสรุปได้ว่า ผู้ร่วมวิจัยจำนวน 8 คน มีความตระหนักและเห็นความสำคัญของการวิจัยในชั้นเรียน เกิดความรู้ ความเข้าใจ และเกิดทักษะในการทำวิจัยในชั้นเรียน สามารถดำเนินการวิจัยในชั้นเรียน ได้จนประสบความสำเร็จมีผลงานวิจัยในชั้นเรียนที่เป็นทางการ ซึ่งพบว่า ทุกคนที่ทำงานวิจัย จะเป็นวิจัยแบบ

ทดลองเชิงพัฒนาและทำวิจัยคนเดียว เครื่องมือที่ใช้มากที่สุด คือแบบสังเกตพฤติกรรมและแบบทดสอบแลแบบสัมภาษณ์ มีระยะในการเก็บรวบรวมข้อมูล 41-60 วัน วิธีการวิเคราะห์ข้อมูลที่ใช้มากที่สุด คือ การวิเคราะห์เชิงปริมาณ การเขียนรายงานที่ใช้มากที่สุด คือ แบบเป็นทางการผลงานวิจัยในชั้นเรียนมีคุณภาพอยู่ในระดับดี ส่วนการเผยแพร่การวิจัยจัดพิมพ์เป็นรูปเล่มภายในโรงเรียน เผยแพร่ต่อคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้ปกครองนักเรียน และศูนย์เครือข่ายการศึกษาที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสกจนคร เขต 2

วารารณ์ แยมทิม สุวิมล ว่องวานิช และสิริพันธุ์ สวรรณมรรคา (2550 : 489) กล่าวว่า แนวคิดเกี่ยวกับการฝึกอบรมครู โดยใช้โรงเรียนเป็นฐานมีหลักการสำคัญ 10 ประการ คือ

1. เป็นการพัฒนาที่เกิดขึ้นตามสภาพปัญหาและความต้องการของโรงเรียนผู้เข้ารับการฝึกอบรม
2. เป็นการพัฒนาครูที่โรงเรียนหรือชุมชนของโรงเรียน โดยโรงเรียนเป็นเจ้าของโครงการ
3. เป็นการพัฒนาครู โดยครูหรือกลุ่มครูที่เป็นผู้นำการปฏิบัติการเรียนรู้ที่มีความรู้ความเข้าใจในการปฏิบัติการเรียนรู้และมีความเชี่ยวชาญหรือประสบการณ์การพัฒนาครู โดยโรงเรียนเป็นฐาน
4. เป็นการอบรมที่เกิดจากความสมัครใจของผู้เข้ารับการฝึกอบรม
5. เป็นการร่วมคิด ร่วมศึกษาปัญหา ร่วมวางแผนและร่วมกันพัฒนาระหว่างผู้ให้และผู้รับการฝึกอบรม
6. เป็นวิธีการฝึกอบรมที่เน้นการปฏิบัติจริง
7. เป็นการฝึกอบรมอย่างต่อเนื่องหลายครั้งด้วยวิธีการที่หลากหลาย
8. เป็นการอบรมที่ใช้กระบวนการ PDCA คือ มีการวางแผน นำไปปฏิบัติ ตรวจสอบหรือประเมินผลแล้ว นำไปปรับปรุง
9. เป็นการอบรมที่มีการนิเทศติดตามและประเมินผลเพื่อการพัฒนาโดยใช้กระบวนการ “กัลยาณมิตรนิเทศ” และ
10. เป็นการทำหน้าที่ตามภาระงานปกติของครูเพื่อยกระดับคุณภาพและมาตรฐานวิชาชีพครู และคุณภาพผู้เรียน

ฉวีธาดา จันทโรจน์ (2555 : 60-66) ปัญหาและแนวทางการพัฒนาการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอนในศูนย์ชายแดนโป่งน้ำร้อน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรี เขต 2 โดยจำแนกตามระดับชั้นที่สอนและประสบการณ์ในการสอน และเพื่อศึกษา

แนวทางการพัฒนาการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอนในกลุ่มศูนย์ชายแดนโป่งน้ำร้อน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรีเขต 2 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยเป็นครูในโรงเรียนศูนย์ชายแดนโป่งน้ำร้อน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรีเขต 2 จำนวน 92 คน โดยใช้แบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ เป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูล สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล ประกอบด้วย ค่าร้อยละ คะแนนเฉลี่ยความเบี่ยงเบนมาตรฐานและการหาค่าขนาดของความแตกต่าง ผลการวิจัยพบว่า ปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูในศูนย์ชายแดนโป่งน้ำร้อน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรีเขต 2 โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าทุกด้านมีปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียนอยู่ในระดับปานกลาง โดยที่มีปัญหามากที่สุดคือ ด้านการพัฒนาวิธีการหรือนวัตกรรม รองลงมาคือ ด้านการสรุปผล ด้านการกำหนดวิธีการในการแก้ปัญหา ด้านการนำวิธีการหรือนวัตกรรมไปใช้ และด้านการสำรวจและวิเคราะห์ปัญหาตามลำดับ โดยอันดับสุดท้ายคือการเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้โดยสรุป ปัญหาและแนวทางการพัฒนาบุคลากรเกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน ระหว่างครูผู้สอนที่สอนในระดับชั้นประถมศึกษากับครูที่สอนในระดับมัธยมศึกษา แตกต่างกันในระดับต่ำ เมื่อศึกษาโดยรวมจึง ไม่มีความแตกต่างกัน ส่วนการจำแนกระหว่างครูผู้สอนที่มีประสบการณ์ในการสอนน้อย กับครูผู้สอนที่มีประสบการณ์ในการสอนมาก แตกต่างกันในระดับต่ำ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอนในกลุ่มชายแดนโป่งน้ำร้อน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจันทบุรีเขต 2 ด้านการสำรวจและวิเคราะห์ปัญหาการกำหนดวิธีการในการแก้ปัญหา และการนำวิธีการหรือนวัตกรรมไปใช้ระหว่างครูผู้สอนที่มีประสบการณ์ในการสอนน้อย กับครูผู้สอนที่มีประสบการณ์ในการสอนมาก แตกต่างกันในระดับต่ำ ส่วนปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียนด้านการพัฒนาวิธีการหรือนวัตกรรมและการสรุปผล ไม่พบความแตกต่างระหว่างครูผู้สอนที่มีประสบการณ์ในการสอนน้อย กับครูผู้สอนที่มีประสบการณ์ในการสอนมาก และเป็น การแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นกับผู้เรียนในชั้นเรียนตามสภาพจริงและสอดคล้องกับปัญหาของการจัดการเรียนการสอน

2. งานวิจัยต่างประเทศ

Fulcher (2001 : 1397-A) ได้ศึกษาโครงการวิจัยเชิงปฏิบัติการในชั้นเรียน โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อการปรับปรุง ปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้วิจัย กับนักศึกษาชาวสเปนเป็นงานวิจัยเชิงคุณภาพ เก็บรวบรวมข้อมูลที่ยาวนาน เป็นการวิจัยแบบร่วมมือกันปฏิบัติ ซึ่งผลการศึกษาพบว่าการรวมเอาการอภิปรายอย่างเปิดเผยเกี่ยวกับ ความอ่อนไหวทางวัฒนธรรมเข้ากับการ

มอบหมายงาน ให้ทำการสัมภาษณ์นั้น กระทำสำเร็จได้ในชุมชนชาวสเปน ในท้องถิ่นนับว่ามีคุณค่าหลายระดับ ซึ่งการมอบหมายงานดังกล่าวเป็นแบบฝึกหัดการสื่อสารข้ามวัฒนธรรมทำให้นักเรียนได้ใช้ภาษาในสภาพที่เป็นจริงในภาษาเป้าหมายและงานที่รับมอบหมายเพิ่มแรงจูงใจให้นักศึกษาขึ้นอย่างรวดเร็ว

Brooks (2002 : 3744-A) ได้ศึกษาปฏิสัมพันธ์ของความเชื่อของครูกับการปฏิบัติจริงในชั้นเรียน ในวิชาการศึกษาคณิตศาสตร์ เพื่อวินิจฉัยความไม่ลงรอยกันระหว่างระเบียบวิธีการสอนเกี่ยวกับการใช้ด้านกระบวนการผลิต ในปัจจุบันกับการปฏิบัติการสอน ที่สังเกตจากรายงานการวิจัยในชั้นเรียนผลการศึกษาพบว่า ความเชื่อมีอิทธิพลต่อลักษณะที่ครูแต่ละคนสอนอย่างไร ซึ่งมีปัจจัยอื่น ๆ เช่น การฝึกอบรม วิธีการสอนอย่างเป็นรูปแบบประสบการณ์ และข้อบังคับเกี่ยวกับงานอาจจะมีอิทธิพลต่อการปฏิบัติในชั้นเรียน

Hernandez – Tutop (2001 : 1379-A) ได้ศึกษาผลกระทบกระบวนการวิจัยเชิงปฏิบัติการที่มีต่อครู และได้ศึกษาความสัมพันธ์ ครู- ผู้วิจัย กับการปฏิบัติการสอนที่ได้รับการปรับปรุงแล้ว กลุ่มตัวอย่างประกอบด้วยครู จำนวน 9 คน ในระดับที่แตกต่างกัน จากรัฐต่าง ๆ ในสหรัฐ วิธีการศึกษา ครู 2 คน เรียนรู้การดำเนินโครงการวิจัยเชิงปฏิบัติการ ผู้วิจัยทำหน้าที่เป็นผู้วิจัยร่วมและผู้อำนวยการอำนวยความสะดวก ผู้ร่วมวิจัย อีก 7 คน ได้ทำการศึกษาเชิงปฏิบัติการมาแล้วก่อนการศึกษาครั้งนี้ และได้ตอบคำถามเกี่ยวกับประสบการณ์ และผลการศึกษาของตน การสัมภาษณ์ครูทั้ง 9 คน ผลการศึกษาพบว่าทั้ง 9 คน ได้ปรับปรุงผลการสอนที่ดีขึ้น และมีผู้เป็นส่วนสำคัญในการดำเนินการตลอดกระบวนการวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ผู้บริหาร เพื่อนร่วมงานนักเรียนและแรงจูงใจในสถานการณ์นั้น ๆ ครู 8 คน กล่าวถึงความยุ่งยากที่เป็นอุปสรรค ของการวิจัยเล็กน้อยครูทุกคนระบุตรงกันว่า ไม่มีเวลา ไม่มีแรงสนับสนุนจากเพื่อนร่วมงาน หรือผู้บริหารรู้สึกว่าคุณครอบงำจากหน่วยงานเหนือ ขาดสถานที่ซึ่งเป็นปัจจัยทางสิ่งแวดล้อม ซึ่งส่งผลกระทบต่อปฏิบัติการวิจัยของตน นอกจากนี้ปัจจัยที่มีผลการเรียนการสอนในห้องเรียนมี 3 ปัจจัย คือความตระหนักเกี่ยวกับวิธีการสอน ความเป็นเพื่อนร่วมงาน และความรู้สึกว่าตนเองเป็นผู้มีความสามารถด้านนักเรียนพบว่ามีส่วนร่วมในการปฏิบัติกิจกรรมมากขึ้น เนื่องจากการปรับปรุงวิธีการสอนของครูมีนวัตกรรมที่เกี่ยวข้องกับการปฏิรูปโรงเรียนมากขึ้น โดยการนำเสนอผลการวิจัยเชิงปฏิบัติการ ซึ่งเป็นการพัฒนาวิชาชีพ และเสริมสร้างการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพในชั้นเรียนที่ดียิ่งขึ้น

Martin (2003 : 781-A) ได้ศึกษาประสบการณ์และทัศนของครูในขณะที่ครูพัฒนาทักษะการวิจัยปฏิบัติการ และการเรียนรู้เพื่อใช้วิจัยเชิงปฏิบัติการในโรงเรียนประถมศึกษาผล

การศึกษาโดยรวมพบว่า 1. การรู้และการเรียนรู้หลายอย่างต่างกัน ซึ่งเชื่อว่าทุกสิ่งทุกอย่างมีความสัมพันธ์กันตามธรรมชาติ ได้แก่การรู้ทางวิชาการและการรู้โดยปริยาย 2. มีภาวะแวดล้อมที่การวิจัยเชิงปฏิบัติการ สามารถนำไปสู่ความเข้าใจที่ลึกซึ้ง เกิดประโยชน์แก่ครูผู้สนใจการพัฒนาความรู้ของตนเอง ซึ่งเชื่อว่าทุกอย่างมีความสัมพันธ์กันตามธรรมชาติ 3. ปัจจัยภายนอกและปัจจัยภายในต่าง ๆ เช่น เสถียรภาพทางเศรษฐกิจของโรงเรียน ความสัมพันธ์ของครูผู้ร่วมวิจัยผู้ศึกษาได้พัฒนาคำอธิบายต่าง ๆ เพื่อให้ครูคนอื่นให้ความสำคัญของการวิจัยเชิงปฏิบัติการสำหรับโรงเรียน ที่มีความเชื่อว่าทุกสิ่งมีความสัมพันธ์กันตามธรรมชาติ

Loucks-Horsley et al (2003 : 111-225) กล่าวว่าได้นำยุทธวิธีการพัฒนาครู กล่าวคือ ควรมีการสนับสนุนให้ ครูมีความรู้ความเข้าใจ ถึงกระบวนการนำหลักสูตรแห่งชาติไปประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมตามบริบทของโรงเรียน ส่งเสริมความร่วมมือระหว่างองค์กร และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องส่งเสริมการนำการวิจัยเชิงปฏิบัติการไปพัฒนา กระบวนการจัดการเรียนรู้อการใช้กรณีศึกษามาวิเคราะห์ตรวจสอบคุณภาพการจัดการเรียนรู้ของครู การจัดประสบการณ์ ปัญหาให้ครูได้ ฝึกแก้ปัญหาการให้คำแนะนำ/ชี้แนะ รวมทั้ง การส่งเสริมให้มีการจัดกิจกรรมการอบรมครู และการให้เทคโนโลยีเพื่อช่วยให้ครูสามารถพัฒนาวิชาชีพของตนได้อย่างสม่ำเสมอ

Rahman (2011 : 150-160) กล่าวว่า ได้ทำการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง การฝึกอบรมครู และประสิทธิภาพการสอน พบว่า วิธีการที่ครูได้รับการฝึกอบรม ที่เกี่ยวข้องกับ ประสิทธิภาพการเรียนการสอนเกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ของนักเรียน สรุปว่าการฝึกอบรมครูผู้สอนได้รับความสัมพันธ์ร่วมกันอย่างมีนัยสำคัญระหว่าง การฝึกอบรมครูผู้สอน และผลการทดสอบนักเรียนพบว่า โปรแกรมการฝึกอบรมที่มีคุณภาพสำหรับครูผู้สอนจะนำไปสู่ความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับประสิทธิภาพของนักเรียน

สรุปจากที่นักวิชาการและนักวิจัยได้กล่าวไว้ และจากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในประเทศ และต่างประเทศแสดงให้เห็นว่าการวิจัยในชั้นเรียนเป็นการปฏิบัติให้มีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล ต้องพัฒนาครูให้มีความรู้ความเข้าใจและส่งเสริมและการพัฒนาครูเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียนวิจัยในชั้นเรียนที่ผ่านมา เช่น การฝึกอบรม การสังเกต การมีส่วนร่วมในกระบวนการพัฒนา การศึกษาเป็นกลุ่มคณะครูทั้ง โรงเรียน การวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน การเรียนรู้ด้วยตนเอง การมีระบบพี่เลี้ยง การศึกษาต่อ จากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องผู้วิจัยได้ทำการศึกษาค้นคว้างานวิจัยที่ผ่านมาพบว่าครูส่วนมากมีความรู้ความเข้าใจด้านการวิจัยในชั้นเรียน แต่พบข้อสังเกตที่เป็นปัจจัยเชิงสาเหตุปัญหาเกี่ยวข้องกับครูที่ปฏิบัติการสอนสามารถ

ทำวิจัยในชั้นเรียนควบคู่ไปพร้อม ๆ กับการปฏิบัติการสอน การวิจัยในชั้นเรียนเป็นวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน ที่เกิดขึ้นพร้อมกับการแก้ไขปัญหาในชั้นเรียนของครู จึงเป็นสิ่งสำคัญ และเป็นเครื่องมือที่จะช่วยครูแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในการจัดการเรียนการสอน ทำให้ครูมีองค์ความรู้ความสามารถในการทำวิจัยในชั้นเรียน สร้างวิธี ค้นหา แสวงหากระบวนการหรือวิธีการ เพื่อนำสิ่งที่ได้ไปแก้ปัญหที่เกิดขึ้นในห้องเรียนที่รับผิดชอบจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับสภาพปัญหาจริงจะเกิดผลกับนักเรียนที่ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพและคุณภาพด้านผู้เรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ ซึ่งจะเป็นการช่วยให้ครูสามารถเก็บหลักฐานในการทำวิจัยในชั้นเรียนอย่างมีระบบ มีการจัดเก็บข้อมูลเป็นหลักฐานตรวจสอบได้ เพื่อนำไปพัฒนาผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพได้มาตรฐานในระดับสูงขึ้นไปตามแนวทางของการปฏิรูปการศึกษาอย่างยั่งยืน

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้วิธีการวิจัยสำรวจ (Survey Research) เพื่อศึกษาระดับและเปรียบเทียบความสามารถด้านการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู โรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคาม จำแนกตามระดับการศึกษาและประสบการณ์สอน และข้อเสนอแนะในการส่งเสริมด้านการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู โรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคามผู้วิจัยได้กำหนดการวิจัยเป็น 2 ระยะ ดังนี้

ระยะที่ 1 ศึกษาระดับความสามารถด้านการทำวิจัยครูโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคาม

1. วัตถุประสงค์การวิจัย

1.1 เพื่อศึกษาระดับความสามารถด้านการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู โรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคาม

1.2 เพื่อเปรียบเทียบระดับความสามารถด้านการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคาม จำแนกตามระดับการศึกษาและประสบการณ์สอน

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

2.1 ประชากร ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ ครูในโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคาม ประจำปีการศึกษา 2557 จากโรงเรียน 20 แห่ง จำนวน 483 คน

2.2 กลุ่มตัวอย่าง เป็นครูในโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคาม ได้มาโดยวิธีการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้ตาราง (Krejcie and Morgan) (บุญชม ศรีสะอาด. 2556 : 42-43) วิธีสุ่มอย่างง่าย (Sample Random Sampling) โดยการจับฉลากจากบัญชีรายชื่อ ได้กลุ่มตัวอย่างเป็นครูจำนวน 215 คน

ตารางที่ 3 แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย จำแนกตาม โรงเรียน

ลำดับ	โรงเรียน	ประชากร (คน)	กลุ่มตัวอย่าง (คน)
1	โรงเรียนแก่งวิทยานุกูล	16	7
2	โรงเรียนโคกก่อ	29	13
3	โรงเรียนมะค่าพิทยาคม	24	11
4	โรงเรียนนาสีนวนพิทยาสรรพ์	15	7
5	โรงเรียนศรีสุขพิทยา	17	8
6	โรงเรียนหนองบัวปียนิมิต	11	5
7	โรงเรียนหนองเหล็กศึกษา	27	13
8	โรงเรียนดอนเงินพิทยาคาร	15	6
9	โรงเรียนเลิงแฝกประชาชารัง	18	7
10	โรงเรียนหนองโพธิ์พิทยาคม	27	13
11	โรงเรียนเสื่อไถ้กวีพิทยาสรรค์	30	14
12	โรงเรียนนาข่าวิทยา	50	23
13	โรงเรียนหัวเรือพิทยา	29	13
14	โรงเรียนขามป้อมพิทยาคม	17	8
15	โรงเรียนงัวบาพิทยาคม	22	10
16	โรงเรียนมัธยมดงยาง	16	7
17	โรงเรียนเมืองเตาวิทยา	32	15
18	โรงเรียนเวียงสะอาดพิทยาคม	24	11
19	โรงเรียนหนองโกวิชาประสิทธิ์พิทยาคม	13	6
	รวม	483	215

3. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

3.1 ลักษณะของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการศึกษาครั้งนี้มีเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถาม (Questionnaire) ซึ่งสร้างตามวัตถุประสงค์และกรอบแนวคิดที่กำหนดขึ้น โดยแบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ครูโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคามคุณลักษณะของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย ระดับการศึกษา และประสบการณ์สอนมีลักษณะเป็นแบบสำรวจรายการ (Check List)

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับระดับความสามารถด้านการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด ตามแนวคิดกระบวนการทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน 4 ขั้นตอน (ประวิต เอราวรรณ์, 2545 : 5) มีลักษณะคำถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) จำนวน 40 ข้อดังนี้

- 2.1 การสำรวจสภาพการปฏิบัติงาน (Reconnaissance) ข้อที่ 1-10
- 2.2 การวางแผน (Planning) ข้อที่ 11 – 20
- 2.3 การลงมือปฏิบัติ (Action) ข้อที่ 21 – 30
- 2.4 การสะท้อนผลการปฏิบัติ (Reflection) ข้อที่ 31-40

3.2 วิธีการสร้างเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นเอง โดยมีขั้นตอนในการดำเนินการดังนี้

1. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู โดยรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ จากเอกสาร หนังสือวิทยานิพนธ์ รวมทั้งเว็บไซต์ต่าง ๆ หนังสือที่เกี่ยวข้องประกอบด้วย ประวิต เอราวรรณ์, (2545 :5-23) : ชนาธิป พรกุล, (2557 : 142-147) ชำรงค์ดี คงสาสวัสดิ์, (2551 : 51) นคร เสรีรักษณ์ ภรณ์ และคณะ (2555 : 16-39) เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม
2. รวบรวมข้อมูลต่าง ๆ ที่ค้นพบจากการศึกษามาวិเคราะห์ สังเคราะห์ และกำหนดกรอบคำถาม แนวคิด หรือประเด็นหลักในการสร้างแบบสอบถามให้ตรงกับวัตถุประสงค์ในการวิจัย

3. นำข้อมูลที่ได้จากการศึกษามาประมวลผล และกำหนดโครงสร้างของเครื่องมือ โดยขอคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษา

4. สร้างแบบสอบถามฉบับร่าง ตามขอบข่ายและเนื้อหาที่กำหนด โดยครอบคลุม กรอบแนวคิดและขอบข่ายของความสามารถการวิจัยในชั้นเรียนของครู โรงเรียนสังกัดองค์การบริหารจังหวัดมหาสารคาม จำนวน 40 ข้อ

5. นำแบบสอบถามที่สร้างเสร็จแล้วเสนออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อตรวจสอบแนะนำ ให้ข้อเสนอแนะ แล้วนำมาปรับปรุง แก้ไข

6. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุง แก้ไขแล้ว เสนอผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน คือ

6.1 ผศ.ดร.ประสพสุข อุทธิเดช การศึกษา ปร.ด. (ไทยคดีศึกษา) เป็นผู้เชี่ยวชาญด้าน โครงสร้าง เนื้อหา ภาษา

6.2 คร.นิตยา บรรเทา การศึกษา ปร.ด. (สถิติประยุกต์) เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านสถิติการวิจัย

6.3 นายสุรภีร์ ค่ายหนองสรวง การศึกษา กศ.ม. (การศึกษาและการสอนมัธยมศึกษา) เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผล

เพื่อตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา (Content Validity) และความเหมาะสม และความชัดเจนของภาษาที่ใช้ โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับคำจำกัดความที่ใช้ในการศึกษา โดยใช้วิธีหาค่า Index Of Item Objective Congruency (IOC) โดยกำหนดคะแนนความคิดเห็นดังนี้

- +1 แน่ใจว่าข้อคำถามข้อนั้นวัดได้ตรงกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย
- 0 ไม่แน่ใจว่าข้อคำถามข้อนั้นวัดได้ตรงกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย
- 1 แน่ใจว่าข้อคำถามข้อนั้นวัดได้ไม่ตรงกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย

นำผลการพิจารณาลงความเห็นของผู้เชี่ยวชาญในแต่ละข้อ ไปหาค่าดัชนีความเที่ยงตรงตามเนื้อหา และดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์จากการประเมินของผู้เชี่ยวชาญ ข้อคำถามมีค่าความสอดคล้องรายข้อเข้าเกณฑ์จำนวน 40 ข้อ มีค่า 1.00 หมายความว่า ข้อคำถามนั้นสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย

7. นำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try out) กับครูโรงเรียนทำนองโดยวิธีสุ่มอย่างง่ายด้วยการจับสลากจากบัญชีรายชื่อ ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน แล้วนำข้อมูลที่ได้รับมาปรับปรุงและแก้ไขเพื่อให้ได้แบบสอบถามที่สมบูรณ์

8. วิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม ด้วยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficients) ตามวิธีของ (Cronbach's Alpha) (นรินทร์ สังขรัชชา. 2556 : 270-272) มีค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ 0.94

9. นำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา

4. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

4.1 ผู้วิจัยขอหนังสือแนะนำตัวจากมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม เพื่อความอนุเคราะห์ไปยัง โรงเรียนในสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคาม เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล

4.2 ผู้วิจัยจัดทำหนังสือขอความอนุเคราะห์ถึงกลุ่มตัวอย่างตามจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ระบุไว้ในของแบบสอบถามความคิดเห็น โดยนำไปมอบให้และเก็บด้วยตนเอง และกำหนดระยะเวลาขอรับแบบสอบถามและแบบทดสอบคืน

4.3 ผู้วิจัยเก็บแบบสอบถามคืนมาภายในเวลาที่กำหนดไว้ในหนังสือ ด้วยตนเองในกรณีที่แบบสอบถามและแบบทดสอบที่ส่งไปสูญหาย จะมอบแบบสอบถามและแบบทดสอบใหม่ เพื่อให้ได้กลับคืนมาครบตามจำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

5.1 สถิติที่ใช้ในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

การทดสอบหาความเที่ยงตรง (Validity) โดยใช้สูตรดัชนีความสอดคล้อง IOC ดังนี้ (นรินทร์ สังขรัชชา. 2556 : 262-264)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC แทน ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับคำจำกัดความที่ใช้ในการศึกษา

R แทน ผลรวมของคะแนนจากผู้ทรงคุณวุฒิ

N แทน จำนวนผู้ทรงคุณวุฒิ

หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามทั้งฉบับ โดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficients) ตามวิธีของ (Cronbach's alpha) (บุญชม ศรีสะอาด 2556 : 116-119) จากสูตรต่อไปนี้

$$\alpha = \frac{k}{k-1} \left[1 - \frac{\sum S_i^2}{S^2} \right]$$

เมื่อ	α	แทน	สัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่น
	K	แทน	จำนวนข้อของเครื่องมือที่วัด
	$\sum S_i^2$	แทน	ผลรวมของความแปรปรวนแต่ละข้อ
	S^2	แทน	ความแปรปรวนของคะแนนรวม

5.2 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล วิเคราะห์ โดยใช้สูตรดังนี้

5.2.1 ค่าร้อยละ (Percentage) (บุญชม ศรีสะอาด. 2556 : 122-123)

ใช้สูตรการคำนวณ คือ

$$\frac{\text{จำนวนของผู้ตอบแบบสอบถาม} \times 100}{\text{จำนวนของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งสิ้น}}$$

5.2.2 ค่าเฉลี่ย (Mean) (บุญชม ศรีสะอาด. 2545 : 123-124) ใช้สูตรดังนี้

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{n}$$

เมื่อ	\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ย
	$\sum X$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมดในกลุ่ม
	n	แทน	ขนาดตัวอย่าง (จำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม)

5.2.3 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) (บุญชม ศรีสะอาด. 2556 : 126-127) ใช้สูตรดังนี้

$$S.D. = \sqrt{\frac{n \sum X^2 - (\sum X)^2}{n(n-1)}}$$

เมื่อ	S.D.	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
	X	แทน	คะแนนแต่ละตัว
	n	แทน	จำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม
	Σ	แทน	ผลรวม

5.2.4 สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน (t-test) ใช้ทดสอบความแตกต่างด้านปัจจัยคุณลักษณะบุคคลที่มีตัวแปรแบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ 1. ระดับการศึกษา 2. ประสบการณ์ (บุญชม ศรีสะอาด. 2556 : 133)

$$t = \frac{\Sigma D}{\sqrt{\frac{n \Sigma D^2 - (\Sigma D)^2}{n-1}}}$$

เมื่อ	t	แทน	ค่าสถิติที่จะใช้เปรียบเทียบกับค่าวิกฤติ เพื่อทราบความ มีนัยสำคัญ
	D	แทน	ความแตกต่างของคะแนนแต่ละคู่
	N	แทน	จำนวนนักเรียนทั้งหมด

5.2.5 วิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA) หรือ (F-test) ใช้ทดสอบ (บุญชม ศรีสะอาด. 2556 : 142-143) ในกรณีที่พบความแตกต่างใช้การทดสอบเปรียบเทียบรายคู่ต่อ โดยผู้ศึกษาใช้วิธีของ เซฟเฟ้

$$F = \frac{MS_b}{MS_w}$$

เมื่อ	F	แทน	อัตราส่วนของความแปรปรวน
	MS_b	แทน	ความแตกต่างของคะแนนแต่ละคู่
	MS_w	แทน	ค่าความแปรปรวนภายในกลุ่ม

6. การจัดทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลที่รวบรวมได้จากแบบสอบถามและแบบทดสอบด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป ดังนี้

6.1 วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม

6.1.1 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของกลุ่มตัวอย่าง นำข้อมูลจากแบบสอบถามตอนที่ 1 โดยใช้หลักสถิติ การหาค่าความถี่ (Frequency) แล้วสรุปผลออกมาเป็นค่าร้อยละ (Percentage)

6.1.2 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระดับความสามารถด้านการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคาม โดยใช้สถิติ ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) โดยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

เกณฑ์แปลความหมายค่าเฉลี่ยของกลุ่ม (บุญชม ศรีสะอาด. 2556 : 121)

คะแนนเฉลี่ย	ระดับความสามารถ
4.51 – 5.00	มีความสามารถอยู่ในระดับมากที่สุด
3.51 – 4.50	มีความสามารถอยู่ในระดับมาก
2.51 – 3.50	มีความสามารถอยู่ในระดับปานกลาง
1.51 – 2.50	มีความสามารถอยู่ในระดับน้อย
1.00 – 1.50	มีความสามารถอยู่ในระดับน้อยที่สุด

6.1.3 ทดสอบสมมติฐาน จำแนกตามระดับการศึกษาและประสบการณ์การสอน กรณีมีตัวแปรอิสระตัวเดียวไม่เป็นอิสระจากกัน (t- test dependent) วิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA) หรือ (F-test) ในกรณีที่พบความแตกต่างใช้การทดสอบรายคู่ โดยผู้ศึกษาใช้วิธีของเซฟเฟ่ เปรียบเทียบรายคู่ นำมาวิเคราะห์สรุปเรียงเรียงเป็นประเด็นแล้วนำมาเรียบเรียงภาษาพรรณารูปแบบที่เป็นทางการง่ายต่อความเข้าใจ

6.2. วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์ด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน

นำข้อมูลผลการสัมภาษณ์ด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน จากกลุ่มเป้าหมายมาทำการรวบรวมโดยการสังเคราะห์จากประเด็นการให้สัมภาษณ์แล้วสรุปในลักษณะความเรียงเป็นรูปแบบที่เป็นภาษาทางราชการ

ระยะที่ 2 ศึกษาข้อเสนอแนะในการส่งเสริมด้านการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู
โรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคาม

1. วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะในการส่งเสริมด้านการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูโรงเรียน
สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคาม

2. กลุ่มเป้าหมาย

เป็นผู้ทรงคุณวุฒิในองค์การบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคาม หัวหน้าศึกษานิเทศก์
และผู้อำนวยการโรงเรียน รองผู้อำนวยการ และครูสายปฏิบัติการสอน จำนวน 6 คน ได้มาโดย
การเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) (บุญชม ศรีสะอาด. 2556 : 45) ผู้วิจัยกำหนดเกณฑ์
ไว้คือ

2.1 ตำแหน่งปฏิบัติงานเป็นผู้บริหารในหน่วยงานสังกัดองค์การบริหารส่วน
จังหวัดมหาสารคาม

2.2 ประสบการณ์ด้านการบริหารงานด้านการจัดการเรียนการสอน

2.3 ตำแหน่งในการปฏิบัติงานด้านการจัดการเรียนการสอน

2.4 ตำแหน่งในการประเมินผลการจัดการเรียนการสอน

ผู้ทรงคุณวุฒิ 6 คน คือ

2.4.1 นางนงเยาว์ แคนสุข ตำแหน่ง ศึกษานิเทศก์ สังกัดองค์การบริหารส่วน
จังหวัดมหาสารคาม

2.4.2 นายวิทยา แสงคำไพ ตำแหน่ง ผู้อำนวยการ โรงเรียนมัธยมดงยาง สังกัด
องค์การบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคาม

2.4.3 นายจุฬา ชาวดอน ตำแหน่งรองผู้อำนวยการ โรงเรียนท่าขอนยางพิทยาคม
องค์การบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคาม

2.4.4 นางเพ็ญวไล กาหลง ตำแหน่งรองผู้อำนวยการ โรงเรียนหนองเหล็กศึกษา
สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคาม

2.4.5 นางเบญจวรรณ พลคำ ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนมัธยมดงยาง สังกัด
องค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น

2.4.6 นางสาวศิริพร เพื่อกี๊สุก ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนหัวเรือพิทยาคม
สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคาม

3. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

3.1 ลักษณะของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสัมภาษณ์แบบโครงสร้าง (Structure Interview) เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะในการส่งเสริมด้านการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคาม แบบเป็น 3 ด้าน จำนวน 6 ข้อ

3.1.1 ด้านแหล่งข้อมูลและระเบียบวิธีวิจัยในชั้นเรียน

3.1.2 ด้านกระบวนการวิจัย (RPOR) 4 ด้าน

- 1) ด้านการสำรวจสภาพการปฏิบัติงาน (Reconnaissance)
- 2) ด้านการวางแผน (Planning)
- 3) ด้านการลงมือปฏิบัติ (Planning)
- 4) ด้านการสะท้อนผลการปฏิบัติ (Reflection)

3.1.3 ด้านงบประมาณและแหล่งเงินทุนสนับสนุนด้านการวิจัยในชั้นเรียนในการพัฒนาวิชาชีพให้ก้าวหน้า

3.2 วิธีการสร้างเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสัมภาษณ์ (Interview) เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะในการส่งเสริมด้านการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคาม สำหรับผู้ทรงคุณวุฒิ 6 ท่าน จำนวน 3 ด้าน

3.2.1 สร้างแบบสัมภาษณ์เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะในการส่งเสริมด้านการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคาม มากำหนดเป็นกรอบในการสร้างเครื่องมือเป็นแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structured Interview) จำนวน 3 ข้อ 6 ด้าน

3.2.2 สร้างประเด็นคำถามในการสัมภาษณ์เกี่ยวกับข้อเสนอแนะในการส่งเสริมด้านการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคามรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ ที่ค้นพบจากการศึกษาในระยะที่ 1 นำมาวิเคราะห์ สังเคราะห์ และกำหนดกรอบคำถาม แนวคิด หรือประเด็นหลักในการสร้างแบบสัมภาษณ์ให้ตรงตาม

ขอบข่ายและเนื้อหาที่กำหนดให้ครอบคลุม กรอบแนวคิดและขอบข่ายของวัตถุประสงค์ในการวิจัย

3.2.3 นำร่างแบบสัมภาษณ์ที่สร้างขึ้น นำเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจ สอบความเหมาะสมของเนื้อหา และให้ข้อเสนอแนะครอบคลุมตามเนื้อหา เสนอคณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง ความตรงของเนื้อหา ความสอดคล้องของแบบสัมภาษณ์และความเหมาะสมในการใช้ภาษาและการสื่อความหมาย ปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะและจัดพิมพ์เพื่อนำไปเก็บรวบรวมข้อมูล

3.2.4 นำแบบสัมภาษณ์ที่สร้างเสร็จแล้วเสนออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อตรวจสอบ และนำ ให้ข้อเสนอแนะ แล้วนำมาปรับปรุง แก้ไข

3.2.5 นำแบบสัมภาษณ์ที่ปรับปรุง แก้ไขแล้ว แบบสัมภาษณ์ เสนอผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน คือ

1) ผศ.ดร.ประสพสุข ฤทธิเดช การศึกษา ปร.ด. (ไทยคดีศึกษา) เป็น ผู้เชี่ยวชาญด้านโครงสร้าง เนื้อหา ภาษา

2) ดร.นิตยา บรรเทา การศึกษา ปร.ด. (สถิติประยุกต์) เป็นผู้เชี่ยวชาญด้าน สถิติการวิจัย

3) นายสุรภีร์ ค่ายหนองสง การศึกษา กศ.ม. (การศึกษาและการสอน มัธยมศึกษา) เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผล

เพื่อตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา (Content Validity) และความเหมาะสม และความชัดเจนของภาษาที่ใช้ โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับคำจำกัดความที่ใช้ในการศึกษา โดยใช้วิธีหาค่า Index Of Item Objective Congruency (IOC) โดยกำหนด คะแนนความคิดเห็นดังนี้

+1 แน่ใจว่าข้อคำถามข้อนั้นวัดได้ตรงกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย

0 ไม่แน่ใจว่าข้อคำถามข้อนั้นวัดได้ตรงกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย

-1 แน่ใจว่าข้อคำถามข้อนั้นวัดได้ไม่ตรงกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย

3.2.6 นำผลการพิจารณาลงความเห็นของผู้เชี่ยวชาญในแต่ละข้อ ไปหาค่าดัชนี ความเที่ยงตรงตามเนื้อหา และดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์จา การประเมินของผู้เชี่ยวชาญ พบว่าข้อคำถามมีค่าความสอดคล้องรายข้อเข้าเกณฑ์จำนวน 3 ด้าน 6 ข้อ มีค่า 1.00 หมายความว่า สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย

3.2.7 นำแบบสัมภาษณ์ฉบับสมบูรณ์ไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูล

4. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

4.1 ผู้วิจัยขอหนังสือแนะนำตัวจากมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม เพื่อความอนุเคราะห์ไปยังโรงเรียนในสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคาม เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล

4.2 ผู้วิจัยเตรียมความพร้อมในการสัมภาษณ์ ตามกำหนดที่ได้นัดหมายผู้ทรงคุณวุฒิทางโทรศัพท์ด้วยตนเองเมื่อได้วัน เวลา สถานที่ ที่ผู้ทรงคุณวุฒิกำหนดแล้ว ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บข้อมูลในระยะที่ 2 ระหว่างวันที่ เพื่อให้ได้ข้อมูลในการสัมภาษณ์กลุ่มเป้าหมายที่กำหนด จัดเตรียมเอกสารในการบันทึกข้อมูล กล้องบันทึกภาพขณะสัมภาษณ์

4.3 ผู้วิจัยสัมภาษณ์กลุ่มเป้าหมาย จำนวน 6 ท่าน ประกอบด้วยศึกษานิเทศก์ ผู้อำนวยการโรงเรียน รองผู้อำนวยการโรงเรียน และครูปฏิบัติการสอน ผู้ทรงคุณวุฒิ 6 คน

5. การดำเนินการสัมภาษณ์

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเตรียมความพร้อมในกลุ่มเป้าหมายโดยวิธีการติดต่อกับผู้ทรงคุณวุฒิจนครบทั้ง 6 โดยอธิบายถึงจุดมุ่งหมายขั้นตอนต่าง ๆ ของการวิจัยเวลาที่ต้องใช้ในการสัมภาษณ์โดยประมาณ เมื่อผู้ทรงคุณวุฒิตอบตกลงจึงทำหนังสือจากมหาวิทยาลัยเพื่อขอความอนุเคราะห์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการสัมภาษณ์ โดยผู้วิจัยได้กำหนดการสัมภาษณ์ระหว่างวันที่ 4-27 ธันวาคม 2558 ตามขั้นตอนของการสัมภาษณ์ (นรินทร์ สังข์รักษา, 2556 : 216-217) ดังนี้

การสัมภาษณ์ ผู้วิจัยแนะนำตัวเอง บอกจุดมุ่งหมายของการสัมภาษณ์ โดยได้นำแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structured Interview) จำนวน 3 ข้อ 6 ด้าน เรื่องที่วิจัย สัมภาษณ์กลุ่มเป้าหมาย จำนวน 6 ท่าน ประกอบด้วยศึกษานิเทศก์ ผู้อำนวยการโรงเรียน รองผู้อำนวยการโรงเรียน และครูปฏิบัติการสอน ผู้ทรงคุณวุฒิ 6 คน ดังนี้

1. นางนงเยาว์ แคนสุข ตำแหน่งศึกษานิเทศก์ สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคาม

2. นายวิทยา แสงคำไพ ผู้อำนวยการโรงเรียนมัธยมดงยาง สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคาม

3. นายจุฬา ชาวดอน รองผู้อำนวยการ โรงเรียนท่าขอนยางพิทยาคม สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคาม

4. นางเพ็ญไฉไล กาหลง รองผู้อำนวยการ โรงเรียนท่าขอนยางพิทยาคม สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคาม

5. นางเบญจวรรณ พลคำ ครูชำนาญการพิเศษ สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคาม

6. นางสาวศิริพร เผือกสีสุข ครูชำนาญการพิเศษ สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคาม

ผู้วิจัยได้นำเอกสารเครื่องมือสัมภาษณ์ ในการขออนุญาตเก็บข้อมูลในการวิจัยในครั้งนี้ โดยการแนะนำผู้ทรงคุณวุฒิที่จะสัมภาษณ์ก่อน จากนั้นก็สัมภาษณ์ ตามประเด็นในเครื่องมือที่สร้างขึ้นทีละข้อ จากนั้นให้ผู้ทรงคุณวุฒิตอบตามประเด็นในเครื่องมือแบบสัมภาษณ์ โดยผู้วิจัยได้จับบันทึกตามประเด็นต่าง ๆ ที่ผู้ทรงคุณวุฒิให้ข้อมูลไว้ ตามประเด็น เพื่อให้ผู้ถูกสัมภาษณ์ตอบได้อย่างอิสระตามความคิดเห็นที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย เก็บบันทึกภาพในขณะที่สัมภาษณ์ตามสภาพแวดล้อมจริงในขณะที่สัมภาษณ์ เมื่อได้ข้อมูลครบแล้ว ผู้สัมภาษณ์กล่าวขอบคุณผู้ทรงคุณวุฒิที่ได้ให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์อย่างยิ่งกับงานวิจัยในครั้งนี้

6. การจัดทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะในการส่งเสริมด้านการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู โรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคาม ในการสร้างเครื่องมือเป็นแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structured Interview) จำนวน 3 ข้อ 6 ด้าน จากการเก็บข้อมูลในการสัมภาษณ์ ผู้ทรงคุณวุฒิตำแหน่งศึกษานิเทศก์ ผู้อำนวยการ โรงเรียน รองผู้อำนวยการโรงเรียน และครูปฏิบัติการสอน จำนวน 6 ท่านเรียบร้อยแล้ว นำข้อมูลที่ได้จากผลการสัมภาษณ์ โดยเก็บข้อมูลจากร่างบันทึกในขณะที่ดำเนินการสัมภาษณ์ รวบรวมจากกลุ่มเป้าหมายในแต่ละประเด็นในการสัมภาษณ์แล้วสรุปเรียงเรียงตามลักษณะโครงสร้างของเครื่องมือในการเก็บข้อมูล และนำข้อมูลที่ได้นำบันทึกไว้จากการสัมภาษณ์ ผู้ทรงคุณวุฒิในแต่ละด้านเป็นลักษณะความเรียงเป็นรูปแบบที่เป็นภาษาทางราชการมาทำการรวบรวมโดยการสังเคราะห์จากประเด็นการให้สัมภาษณ์แล้วสรุปในลักษณะความเรียงเป็นรูปแบบที่เป็น

ภาษาทางราชการ ทั้งนี้ผู้วิจัยพยายามไม่ให้คำสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิเปลี่ยนแปลงไปจากที่ได้
สัมภาษณ์ไว้ โดยจัดกลุ่มแต่ละประเด็นตามที่ผู้ทรงคุณวุฒิได้ให้ข้อมูล

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อเสนอผลการวิจัย เรื่อง ความสามารถด้านการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคามผู้วิจัยได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

2.1 ระยะที่ 1 ศึกษาระดับความสามารถด้านการทำวิจัยครู โรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคาม

2.2 ระยะที่ 2 ศึกษาข้อเสนอแนะในการส่งเสริมด้านการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคามผลการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ จำแนกตามตำแหน่งหน้าที่ในการปฏิบัติงาน

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อให้มีความเข้าใจตรงกันในการแปลความหมาย ผู้วิจัยจึงกำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ย
S.D.	แทน	ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
n	แทน	กลุ่มตัวอย่าง
t	แทน	ค่าสถิติทดสอบ (t-test)
F	แทน	ค่าสถิติทดสอบ (F-test)
SS	แทน	ผลรวมของคะแนนเบี่ยงเบนยกกำลังสอง
MS	แทน	ค่าความแปรปรวน
df	แทน	ค่าระดับชั้นแห่งความอิสระ
p	แทน	ค่าความน่าจะเป็น

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ระยะที่ 1 ศึกษาระดับความสามารถด้านการทำวิจัยครูโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคาม

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของครู การหาค่าความถี่ (Frequency) แล้วสรุปผลออกมาเป็นค่าร้อยละ (Percentage) ปรากฏดังตาราง

ตารางที่ 4 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
ระดับปริญญาตรี	103	48.0
สูงกว่าระดับปริญญาตรี	112	52.0
รวม	215	100

จากตาราง 4 พบว่า ครูผู้ตอบแบบสอบถามส่วนมากมีระดับการศึกษาสูงกว่าระดับปริญญาตรี จำนวน 112 คน คิดเป็นร้อยละ 52.0

ตารางที่ 5 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามประสบการณ์สอน

ประสบการณ์สอน	จำนวน	ร้อยละ
น้อยกว่าหรือเท่ากับ 10 ปี	70	32.56
11-20 ปี	105	48.84
21 ปีขึ้นไป	40	16.60
รวม	215	100

จากตาราง 5 พบว่า ครูผู้ตอบแบบสอบถามส่วนมากมีประสบการณ์สอนมากกว่า 11-20 ปี จำนวน 105 คน คิดเป็นร้อยละ 48.84

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูล ระดับความสามารถด้านการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู
โรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคาม โดยใช้สถิติ ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วน
เบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ปรากฏดังตาราง

ตารางที่ 6 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความสามารถด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน
ของครูโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคาม โดยรวมและรายด้าน

ความสามารถด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน	\bar{X}	S.D.	ระดับ ความสามารถ
1. การสำรวจสภาพการปฏิบัติงาน	3.45	.19	ปานกลาง
2. การวางแผน	3.42	.22	ปานกลาง
3. การลงมือปฏิบัติ	3.39	.24	ปานกลาง
4. การสะท้อนผลการปฏิบัติ	3.49	.33	ปานกลาง
รวม	3.44	.21	ปานกลาง

จากตารางที่ 6 พบว่าครูโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคาม มี
ระดับความสามารถด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับปานกลาง (\bar{X}
=3.44) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านโดยเรียงลำดับมากไปหาน้อย พบว่า การสะท้อนผลการปฏิบัติ
อยู่ในระดับปานกลาง (\bar{X} =3.49) รองลงมาคือ ด้านการสำรวจสภาพการปฏิบัติงาน (\bar{X} =
3.45) ด้านการวางแผน (\bar{X} =3.42) และอันดับสุดท้ายคือด้านการลงมือปฏิบัติ (\bar{X} =3.39)

ตารางที่ 7 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความสามารถด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน
ของครูโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคาม ด้านการสำรวจสภาพ
การปฏิบัติงาน

ความสามารถด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน ด้านการสำรวจสภาพการปฏิบัติงาน	\bar{X}	S.D.	ระดับ ความสามารถ
1. ท่านมีความรู้ความเข้าใจ การสำรวจวิเคราะห์ ปัญหา	3.17	.69	ปานกลาง
2. มีความรู้ความเข้าใจปัญหาที่นำมาวิจัยได้มาจาก การจัดการเรียนการสอนในห้องเรียน	3.67	.69	มาก
3. มีความรู้ความเข้าใจการกำหนดวิธีการแก้ปัญหาใน ชั้นเรียนที่หลากหลาย	3.38	.48	ปานกลาง
4. มีความรู้ความเข้าใจกระบวนการแก้ปัญหาในชั้น เรียน	3.64	.66	มาก
5. มีความรู้ความเข้าใจการพัฒนาวิธีการหรือ นวัตกรรมในการแก้ปัญหา	3.64	.59	มาก
6. มีความรู้ความเข้าใจการสำรวจกิจกรรมการเรียน ในระดับใด	3.38	.78	ปานกลาง
7. มีความรู้ความเข้าใจพฤติกรรมนักเรียนของผู้เรียน ในระดับใด	3.67	.69	มาก
8. มีความรู้ความเข้าใจการสำรวจสื่อ อุปกรณ์ เครื่องมือสำหรับการเรียนการสอน	3.38	.48	ปานกลาง
9. สามารถจัดลำดับปัญหาความสำคัญได้	3.53	.49	มาก
10. มีความรู้ความเข้าใจขั้นตอนกระบวนการวิจัยใน ชั้นเรียน	3.08	.66	ปานกลาง
รวม	3.45	.19	ปานกลาง

จากตารางที่ 7 พบว่า ระดับความสามารถด้านการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคาม ด้านการสำรวจสภาพการปฏิบัติงาน โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.45$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดจากมากไปหาน้อยสามลำดับคือข้อที่ 2 มีความรู้ความเข้าใจปัญหาที่นำมาวิจัยได้มาจากการจัดการเรียนการสอนในห้องเรียน ($\bar{X}=3.67$) รองลงมาคือข้อที่ 7 มีความรู้ความเข้าใจพฤติกรรมการณ์การเรียนของผู้เรียนเพียงใด ($\bar{X}=3.67$) และอันดับสุดท้ายคือข้อที่ 5 มีความรู้ความเข้าใจการพัฒนาวิธีการหรือนวัตกรรมในการแก้ปัญหาในระดับใด ($\bar{X}=3.64$)

ตารางที่ 8 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความสามารถด้านการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคาม ด้านการวางแผน

ความสามารถด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน ด้านการวางแผน	\bar{X}	S.D.	ระดับ ความสามารถ
1. สามารถระบุความสำคัญของการวิจัยในชั้นเรียนเพียงใด	3.67	.69	มาก
2. สามารถตั้งปัญหาในการวิจัยได้	3.38	.48	ปานกลาง
3. สามารถตั้งข้อหวัเรื่องในการวิจัยในชั้นเรียนได้	3.53	.49	มาก
4. สามารถกำหนดวัตถุประสงค์ของการวิจัยได้	3.08	.66	ปานกลาง
5. สามารถตั้งสมมุติฐานของการทำวิจัยได้	3.66	.85	มาก
6. สามารถกำหนดตัวแปรในการวิจัยได้	3.08	.66	ปานกลาง
7. สามารถนิยามศัพท์เฉพาะ	3.50	.75	มาก
8. สามารถบอกถึงประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	3.67	.69	มาก
9. สามารถเขียนเค้าโครงในการทำวิจัยในชั้นเรียนได้	3.38	.48	ปานกลาง
10. สามารถเขียนรายงานการวิจัยในชั้นเรียนได้	3.31	.71	ปานกลาง
รวม	3.42	.22	ปานกลาง

จากตารางที่ 8 พบว่า ความสามารถด้านการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู โรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคาม ด้านการวางแผน โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.42$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดจากมากไปหาน้อยสามลำดับ คือ ข้อที่ 1 สามารถระบุความสำคัญของการวิจัยในชั้นเรียนเพียงใด ($\bar{X} = 3.67$) รองลงมาคือ ข้อที่ 8 สามารถบอกถึงประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ ($\bar{X} = 3.67$) และอันดับสุดท้ายคือข้อที่ 5 สามารถตั้งสมมติฐานของการทำวิจัยได้ ($\bar{X} = 3.66$)

ตารางที่ 9 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความสามารถด้านการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู โรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคาม ด้านการลงมือปฏิบัติ

ความสามารถด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน ด้านการลงมือปฏิบัติ	\bar{X}	S.D.	ระดับ ความสามารถ
1. สามารถกำหนดกลุ่มเป้าหมาย/กลุ่มตัวอย่างได้ ถูกต้อง	3.53	.49	มาก
2. ทักษะในการใช้เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในชั้น เรียน	3.08	.66	ปานกลาง
3. การอธิบายลำดับขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ	3.50	.75	มาก
4. การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการ วิจัย	3.67	.69	มาก
5. การหาค่าความเที่ยงตรงของเครื่องมือ	3.38	.48	ปานกลาง
6. การหาค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือ	3.53	.49	มาก
7. ความสามารถในการใช้เทคนิคและวิธีการจัดเก็บ ข้อมูลวิจัย	3.08	.66	ปานกลาง
8. ความสามารถในการเก็บข้อมูลได้อย่างครบถ้วน	3.67	.69	มาก
9. การเลือกใช้เทคนิคการวิเคราะห์ทางสถิติพื้นฐาน ได้อย่างถูกต้อง	3.84	.48	มาก
10. การใช้โปรแกรมทางสถิติได้อย่างถูกต้อง	3.08	.66	ปานกลาง
รวม	3.39	.24	ปานกลาง

จากตารางที่ 9 พบว่า ระดับความสามารถด้านการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคาม ด้านการลงมือปฏิบัติ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.39$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดสามอันดับแรกคือข้อที่ 9 การเลือกใช้เทคนิคการวิเคราะห์ทางสถิติพื้นฐานได้อย่างถูกต้อง ($\bar{X}=3.84$) รองลงมาคือข้อที่ 4 การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ($\bar{X}=3.67$) และอันดับสุดท้ายคือข้อที่ 8 ความสามารถในการเก็บข้อมูลได้อย่างครบถ้วน ($\bar{X}=3.67$)

ตารางที่ 10 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความสามารถด้านการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคาม ด้านการสะท้อนผลการปฏิบัติ

ความสามารถด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน ด้านการสะท้อนผลการปฏิบัติ	\bar{X}	S.D.	ระดับ ความสามารถ
1. การทบทวนงานวิจัยที่จะนำเสนออย่างเข้าใจ	3.67	.69	มาก
2. การสรุปผลการศึกษาวิจัยในชั้นเรียน	3.80	.77	มาก
3. การอภิปรายผลการศึกษาวิจัยในชั้นเรียน	3.38	.48	ปานกลาง
4. การเสนอผลการศึกษาวิจัยนำไปสู่การแก้ปัญหา การเรียน	3.53	.49	มาก
5. การเสนอผลการศึกษาวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการ สอน	3.51	.49	มาก
6. การเสนอผลการศึกษาวิจัยเพื่อปรับเปลี่ยน พฤติกรรมผู้เรียน	3.08	.66	ปานกลาง
7. การเสนอแนะผลการวิจัยค้นคว้าได้ครบถ้วน	3.53	.49	มาก
8. การวางแผนปรับปรุงใหม่หรือแก้ปัญหาใหม่ใน ครั้งต่อไป	3.53	.49	มาก
9. การเสนอแนะทั่วไปจากผลการศึกษาวิจัย	3.38	.48	ปานกลาง
10. การเสนอแนะเพื่อการศึกษาวิจัยในครั้งต่อไป	3.53	.49	มาก
รวม	3.49	.33	ปานกลาง

จากตารางที่ 10 พบว่า ระดับความสามารถด้านการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคาม ด้านการสะท้อนผลการปฏิบัติ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.49$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดจากมากไปหาน้อยสามอันดับคือข้อที่ 2 การสรุปผลการศึกษาวิจัยในชั้นเรียน ($\bar{X} = 3.80$) รองลงมาคือข้อที่ 1 การทบทวนงานวิจัยที่จะนำเสนออย่างเข้าใจ ($\bar{X} = 3.67$) และอันดับสุดท้ายคือข้อที่ 4 การเสนอผลการศึกษาวิจัยนำไปสู่การแก้ปัญหาการเรียน ($\bar{X} = 3.53$)

ตอนที่ 3 การทดสอบสมมติฐานความสามารถด้านการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคาม จำแนกตามวุฒิการศึกษาและประสบการณ์สอน

ตารางที่ 11 การเปรียบเทียบความสามารถด้านการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคาม จำแนกตามระดับการศึกษา

ความสามารถ การทำวิจัยในชั้นเรียน	ระดับการศึกษา				t	p
	ปริญญาตรี		สูงกว่าปริญญาตรี			
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
1 การสำรวจสภาพการปฏิบัติงาน	3.43	.22	3.47	.16	2.17	.034*
2 การวางแผน	3.37	.23	3.47	.21	4.43	.000*
3 การลงมือปฏิบัติ	3.38	.26	3.39	.23	.33	.738
4 การสะท้อนผลการปฏิบัติ	3.56	.33	3.43	.32	3.87	.000*
รวม	3.44	.22	3.44	.20	.237	.813

* $p < .05$

จากตารางที่ 11 พบว่า ครูโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคาม มีระดับความสามารถด้านการทำวิจัยในชั้นเรียนจำแนกตามวุฒิการศึกษา โดยรวมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ยกเว้นด้าน การสำรวจสภาพการปฏิบัติงาน ด้านการวางแผน และด้านการสะท้อนผลการปฏิบัติ แตกต่างกัน

ตารางที่ 12 การเปรียบเทียบความสามารถด้านการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูโรงเรียนสังกัด
องค์การบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคาม จำแนกตามประสบการณ์สอน

แหล่งความแปรปรวน		<i>df</i>	<i>SS</i>	<i>MS</i>	<i>F</i>	<i>p</i>
1. การสำรวจสภาพการ ปฏิบัติงาน	ระหว่าง กลุ่ม	2	8.32	4.16	8.34	.000*
	ภายในกลุ่ม	212	91.29	.50		
	รวม	214	99.61			
2. การวางแผน	ระหว่าง กลุ่ม	2	.07	.03	.07	.032*
	ภายในกลุ่ม	212	89.77	.49		
	รวม	214	89.84			
3. การลงมือปฏิบัติ	ระหว่าง กลุ่ม	2	2.07	1.04	1.94	.047*
	ภายในกลุ่ม	212	97.82	.53		
	รวม	214	99.89			
4. การสะท้อนผลการปฏิบัติ	ระหว่าง กลุ่ม	2	5.69	2.84	5.10	.077
	ภายในกลุ่ม	212	102.08	.56		
	รวม	214	107.76			
โดยรวม	ระหว่าง กลุ่ม	2	3.94	1.97	5.31	.005*
	ภายในกลุ่ม	212	67.76	.37		
	รวม	214	71.70			

* $p < .05$

จากตารางที่ 12 พบว่า ครูโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคาม มีความสามารถด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน จำแนกตามประสบการณ์สอน โดยรวมแตกต่างกัน ยกเว้นด้านการสะท้อนผลการปฏิบัติ ไม่แตกต่างกัน

เมื่อพบความแตกต่างจึงต้องเปรียบเทียบรายคู่ต่อ โดยผู้ศึกษาใช้วิธีของ เซฟเฟ่ ดังตารางที่ 13-15

ตารางที่ 13 การเปรียบเทียบรายคู่ความสามารถด้านการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูโรงเรียน สังกัดองค์การบริหาร ส่วนจังหวัดมหาสารคาม ด้านการสำรวจสภาพการ ปฏิบัติงาน

รายการ	\bar{X}	การสำรวจ สภาพการ ปฏิบัติงาน	การวางแผน	การลงมือ ปฏิบัติ	การสะท้อน ผลการ ปฏิบัติ
		3.45	3.42	3.39	3.49
การสำรวจสภาพ การปฏิบัติงาน	3.45	-	.99*	1.15*	1.46
การวางแผน	3.42	-	-	.15	.46
การลงมือปฏิบัติ	3.39	-	-	-	.31
การสะท้อนผล การปฏิบัติ	3.49	-	-	-	-

* $p < .05$

จากตารางที่ 13 พบว่า ความสามารถด้านการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูโรงเรียนสังกัด องค์การบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคาม ด้านการสำรวจสภาพการปฏิบัติงานแตกต่างกัน 2 คู่ ได้แก่ การสำรวจสภาพการปฏิบัติงานกับการวางแผน และ การสำรวจการปฏิบัติงานกับการลงมือปฏิบัติ

ตารางที่ 14 การเปรียบเทียบรายคู่ความสามารถด้านการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูโรงเรียน
สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคาม ด้านการวางแผน

รายการ	\bar{X}	การสำรวจ สภาพการ ปฏิบัติงาน 3.45	การวางแผน 3.42	การลงมือ ปฏิบัติ 3.39	การสะท้อน ผลการ ปฏิบัติ 3.49
การสำรวจสภาพ การปฏิบัติงาน	3.45	-	1.24*	1.35	1.46*
การวางแผน	3.42	-	-	.17	.44
การลงมือปฏิบัติ	3.39	-	-	-	.61
การสะท้อนผล การปฏิบัติ	3.49	-	-	-	-

* $p < .05$

จากตารางที่ 14 พบว่า ความสามารถด้านการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูโรงเรียนสังกัด
องค์การบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคาม ด้านการวางแผนแตกต่างกัน 2 คู่ ได้แก่ การสำรวจ
สภาพการปฏิบัติงานกับการวางแผน และ การสำรวจการปฏิบัติงานกับการสะท้อนผลการ
ปฏิบัติ

ตารางที่ 15 การเปรียบเทียบรายคู่ความสามารถด้านการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูโรงเรียน
สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคาม ด้านการลงมือปฏิบัติ

รายการ	\bar{X}	การสำรวจ สภาพการ ปฏิบัติงาน 3.45	การวางแผน 3.42	การลงมือ ปฏิบัติ 3.39	การสะท้อน ผลการ ปฏิบัติ 3.49
การสำรวจสภาพ การปฏิบัติงาน	3.45	-	.49	1.14	1.46
การวางแผน	3.42	-	-	1.15*	.76
การลงมือปฏิบัติ	3.39	-	-	-	.34*
การสะท้อนผล การปฏิบัติ	3.49	-	-	-	-

* $p < .05$

จากตารางที่ 15 พบว่า ความสามารถด้านการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูโรงเรียนสังกัด
องค์การบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคาม ด้านการลงมือปฏิบัติ แตกต่างกัน 2 คู่ ได้แก่ การ
วางแผนกับการลงมือปฏิบัติ และ การลงมือปฏิบัติงานกับการสะท้อนผลการปฏิบัติ

ระยะที่ 2 ศึกษาข้อเสนอแนะในการส่งเสริมด้านการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคามผลการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ จำแนกตามตำแหน่งหน้าที่ในการปฏิบัติงาน

ผู้วิจัยได้นำผลการวิจัยจากระยะที่ 1 มากำหนดกรอบในการสร้างแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structure Interview) ดำเนินการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิในองค์การบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคาม หัวหน้าศึกษานิเทศก์ ผู้อำนวยการ โรงเรียน รองผู้อำนวยการ และครูสายปฏิบัติการสอน จำนวน 6 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) (บุญชม ศรีสะอาด. 2556 : 45) ผู้วิจัยกำหนดเกณฑ์ไว้ คือ

1. ตำแหน่งปฏิบัติงานเป็นผู้บริหารในหน่วยงานสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคาม

2. ประสบการณ์ด้านการบริหารงานด้านการจัดการเรียนการสอน

3. ตำแหน่งในการปฏิบัติงานด้านการจัดการเรียนการสอน

4. ตำแหน่งในการประเมินผลการจัดการเรียนการสอน

ผู้ทรงคุณวุฒิ 6 คน คือ

4.1 นางนงเยาว์ แคนสุข ตำแหน่ง ศึกษานิเทศก์ สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคาม

4.2 นายวิทยา แสงคำไพตำแหน่ง ผู้อำนวยการ โรงเรียนมัธยมดงยาง สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคาม

4.3 นายจุฬา ชาวดอน ตำแหน่งรองผู้อำนวยการ โรงเรียนท่าขอนยางพิทยาคมองค์การบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคาม

4.4 นางเพ็ญวไล กาหลง ตำแหน่งรองผู้อำนวยการ โรงเรียนหนองเหล็กศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคาม

4.5 นางเบญจวรรณ พลคำ ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนมัธยมดงยาง สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น

4.6 นางสาวศิริพร เผือกสีสุก ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนหัวเรือพิทยาคม สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคาม

2.1 ผลการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู โรงเรียนสังกัด
องค์การบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคาม

โดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง ตำแหน่งการปฏิบัติงานที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการ
ปฏิบัติงาน

- 1.ศึกษานิเทศก์
2. ผู้อำนวยการ โรงเรียน
3. รองผู้อำนวยการ โรงเรียน
4. ครูปฏิบัติการสอน

ผู้วิจัยดำเนินการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิที่มีส่วนเกี่ยวข้อง ได้แก่ หัวหน้าหน่วย
ศึกษานิเทศก์ ผู้อำนวยการ โรงเรียน และรองผู้อำนวยการ โรงเรียน และครูสายปฏิบัติการสอน
เพื่อหาข้อเสนอแนะในการส่งเสริมด้านการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูสังกัดองค์การบริหารส่วน
จังหวัดมหาสารคามในแต่ละด้าน ผลปรากฏดังนี้

1. ข้อเสนอแนะด้านแหล่งแหล่งข้อมูลและระเบียบวิธีวิจัยในชั้นเรียน

- 1.1 สัมภาษณ์ศึกษานิเทศก์

“...องค์การบริหารส่วนจังหวัดมีแหล่งข้อมูล มีการจัดหา และจัดซื้อที่จะ
ส่งเสริมให้ครูทำวิจัยในชั้นเรียนและเทคโนโลยีเพียงพอ ควรมีการจัดอบรมให้ความรู้เชิง
ปฏิบัติการด้านการวิจัยในชั้นเรียนแก่ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนใน
สถานศึกษา ในทุกระดับได้แก่ผู้บริหาร โรงเรียน รองผู้อำนวยการ โรงเรียนและครูสังกัด
องค์การบริหารส่วนจังหวัดทุกคน เพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจด้าน และข้อเสนอแนะเพิ่มเติมใน
ด้านขององค์ความรู้ในการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูเนื่องจากบัณฑิตที่จบในระดับอุดมศึกษา
แล้ว ยังขาดทักษะประสบการณ์จัดการเรียนการสอนให้เด็กในชั้นเรียน ซึ่งต้องอาศัยความ
ชำนาญในศาสตร์การสอน และให้ปรับวิธีและกระบวนการเรียนการสอนให้เข้มข้นมากขึ้น
ปรับปรุงวิธีการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับสภาพจริงเพื่อจะสะท้อนปัญหาที่เกิดขึ้นให้
ชัดเจน ...”

(นางเยาว์แคนสุข. 2558)

1.2 สัมภาษณ์ผู้อำนวยการโรงเรียน

“...ผู้บริหารสถานศึกษาและครูรวมทั้งบุคลากรทางการศึกษา ควรได้รับการฝึกอบรม สัมมนาเกี่ยวกับระเบียบวิธีวิจัยในชั้นเรียนเป็นประจำ สม่ำเสมอ เพื่อเพิ่มพูนองค์ความรู้ใหม่ ๆ องค์การบริหารส่วนจังหวัดควรจัดอบรมให้ทุกโรงเรียนในสังกัดมีการพัฒนาครูในด้านการวิจัยในชั้นเรียนกับครูและผู้บริหารสถานศึกษา มีนโยบายที่ชัดเจนกับทุกโรงเรียน...”

(วิทยาแสงคำไพ. 2558)

1.3 สัมภาษณ์รองผู้อำนวยการโรงเรียน

“...ผู้บริหารสถานศึกษา ครู รวมทั้งบุคลากรทางการศึกษา ควรได้รับการฝึกอบรม สัมมนาเกี่ยวกับระเบียบวิธีวิจัยในชั้นเรียนอยู่เป็นประจำ ให้สอดคล้องในด้านนโยบายการปฏิรูปการศึกษาที่ปรับปรุงเหมาะกับสภาพปัจจุบัน เพื่อเพิ่มพูนองค์ความรู้ใหม่ ๆ...”

(จุฬาราชวงศ์. 2558)

“...หน่วยงานสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดควรจัดให้มีการอบรม สัมมนาด้านระเบียบวิธีวิจัย ผู้บริหารสถานศึกษา ครูรวมทั้งบุคลากรทางการศึกษา เสริมสร้างความร่วมมือระหว่างบุคลากรในองค์กร และพัฒนาบุคลากรในสังกัดเป็นการกระตุ้นบทบาทและส่งเสริมให้บุคลากรในสังกัดสร้างองค์ความรู้ทางการศึกษา สร้างสื่อ และนวัตกรรมใหม่เป็นประจำ สม่ำเสมอ...”

(เพ็ญวไล กาหลง. 2558)

1.4 สัมภาษณ์ครูปฏิบัติการสอน

“...องค์การบริหารส่วนจังหวัดควรจัดให้มีโครงการอบรมเชิงปฏิบัติการ ให้ความรู้ด้านแหล่งข้อมูลระเบียบวิธีวิจัยในชั้นเรียน สนับสนุนให้ครูเข้าร่วมโครงการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการ จากผู้เชี่ยวชาญทั้งในองค์กรและภายนอก การสร้างสื่อ และนวัตกรรมใหม่จากแหล่งเรียนรู้ในท้องถิ่นของตน เพื่อสร้างองค์ความรู้และนำมาประยุกต์กับการเรียนการสอนของครูเหมาะสมกับสภาพปัจจุบัน ให้แก่ครูและบุคลากรในสังกัดเป็นประจำทุก ๆ ปี การศึกษา...”

(เบญจวรรณ พลคำ. 2558)

“...ผู้บริหารองค์การบริหารส่วนจังหวัดควรส่งเสริม ให้ความร่วมมือในการ จัดหาแหล่งข้อมูลระเบียบวิธีวิจัยในชั้นเรียน แหล่งสืบค้นฐานข้อมูลที่จำเป็นด้าน สารสนเทศขององค์กรเพื่อเชื่อมโยงข้อมูลให้รวดเร็วยิ่งขึ้น เผยแพร่และให้ความสำคัญกับ ผลงานวิชาการของครูในสังกัดที่สร้างผลงานดีเด่นเป็นประจำทุกๆ ปีการศึกษา...”

(ศิริพร เผือกสีสุข. 2558)

สรุปผลข้อเสนอแนะด้านแหล่งข้อมูลและระเบียบวิธีวิจัย ดังนี้

1. ควรมีการจัดอบรม และสนับสนุนให้ครูและบุคลากรเข้ารับการฝึกอบรมเชิง ปฏิบัติการ จากผู้เชี่ยวชาญทั้งในและนอกองค์กร

2. ผู้บริหารท้องถิ่นควรให้ความร่วมมือในการจัดหาแหล่งส่งเสริม ให้ครูควรร ศึกษาค้นคว้าความรู้ในวิชาที่ตนเองสอนอย่างสม่ำเสมอให้ทันต่อความก้าวหน้าของวิทยาการ สมัยใหม่

3. เสริมสร้างความร่วมมือระหว่างบุคลากรในองค์กร และพัฒนาบุคลากรใน สังกัดเป็นการกระตุ้นบทบาทและส่งเสริมให้บุคลากรในสังกัดสร้างองค์ความรู้ทางการศึกษา สร้างสื่อ และนวัตกรรมใหม่เป็นประจำ สม่ำเสมอ

2. ข้อเสนอแนะด้านกระบวนการวิจัยในชั้นเรียน ตามกรอบแนวคิด ประวัต เอรารวรรณ์ 4 ขั้นตอนดังนี้

2.1 สัมภาษณ์ศึกษานิเทศก์

1) ด้านการสำรวจสภาพปัญหา (Reconnaissance)

ทุกโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดควรประสานความร่วมมือ จากผู้เกี่ยวข้องในการสำรวจสภาพการปฏิบัติงานเพื่อเตรียมความพร้อมทุกๆ ด้าน

2) ด้านการวางแผน (Planning)

ครูและผู้บริหารมีส่วนร่วมในการวางแผนในการดำเนินการวิจัยในชั้น เรียนให้เป็นไปตามระเบียบวิธีวิจัยในชั้นเรียน

3) ด้านการลงมือปฏิบัติ (Action)

ผู้บริหารกำกับดูแล ติดตาม อำนวยความสะดวกให้ครูและนักเรียน ดำเนินการวิจัยให้เป็นไปตามสภาพจริงตามกระบวนการวิจัยที่ถูกต้อง

4) ด้านการสะท้อนผล (Reflection)

ควรสะท้อนผลการวิจัยให้โรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดได้
ทราบผลการวิจัยด้วย

(นงเยาว์เคนสุข. 2558)

2.2 สัมภาษณ์ผู้อำนวยการโรงเรียน

1) ด้านการสำรวจสภาพปัญหา (Reconnaissance)

“...ผู้บริหารสถานศึกษาควรกำกับดูแลครูที่ทำการวิจัยในชั้นเรียนให้
สำรวจสภาพการปฏิบัติงานให้สอดคล้องกับสภาพจริงของปัญหาที่จะทำวิจัยในชั้นเรียน...”

2) ด้านการวางแผน (Planning)

“...ผู้บริหารควรแนะนำนโยบายขององค์การบริหารส่วนจังหวัดมาบูรณา
การวางแผนการดำเนินการวิจัยในชั้นเรียนของครู ให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ผู้เรียน...”

3) ด้านการลงมือปฏิบัติ (Action)

“...ผู้บริหารควรกำกับ ติดตาม ตรวจสอบการดำเนินการวิจัยในชั้นเรียน
ให้เป็นไปตามการวางแผนที่วางไว้...”

4) ด้านการสะท้อนผล (Reflection)

“...ผู้บริหารควรร่วมกันสะท้อนผลกับผู้วิจัยที่ทำวิจัยในชั้นเรียนและ
รายงานผลให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดทราบ เพื่อนำไปวางแผนในการพัฒนาการศึกษา...”

(วิทยา แสงคำไพ. 2558)

2.3 สัมภาษณ์รองผู้อำนวยการโรงเรียน

1) ด้านการสำรวจสภาพปัญหา (Reconnaissance)

“...ผู้บริหารสถานศึกษาควรกำกับดูแลครูที่ทำการวิจัยในชั้นเรียนให้
สำรวจสภาพการปฏิบัติงานให้สอดคล้องกับสภาพจริงของปัญหาที่จะทำวิจัยในชั้นเรียน...”

2) ด้านการวางแผน (Planning)

“...ผู้บริหารควรแนะนำนโยบายขององค์การบริหารส่วนจังหวัดมาบูรณา
การวางแผนการดำเนินการวิจัยในชั้นเรียนของครู ให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ผู้เรียน...”

3) ด้านการลงมือปฏิบัติ (Action)

“...ผู้บริหารควรกำกับ ติดตาม ตรวจสอบการดำเนินการวิจัยในชั้นเรียน
ให้เป็นไปตามการวางแผนที่วางไว้...”

4) ด้านการสะท้อนผล (Reflection)

“...ผู้บริหารควรร่วมกันสะท้อนผลกับผู้วิจัยที่ทำวิจัยในชั้นเรียนและรายงานผลให้ห้องการบริหารส่วนจังหวัดทราบ เพื่อนำไปวางแผนในการพัฒนาการศึกษา...”

(จุฬา ชาวดอน. 2558)

1) ด้านการสำรวจสภาพปัญหา (Reconnaissance)

“...ผู้บริหารสถานศึกษาควรกำกับดูแลครูที่ทำการวิจัยในชั้นเรียนให้สำรวจสภาพการปฏิบัติงานให้สอดคล้องกับสภาพจริงของปัญหาที่จะทำวิจัยในชั้นเรียน...”

2) ด้านการวางแผน (Planning)

“...ผู้บริหารควรแนะนำนโยบายขององค์การบริหารส่วนจังหวัดมาบูรณาการวางแผนการดำเนินการวิจัยในชั้นเรียนของครู ให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ผู้เรียน...”

3) ด้านการลงมือปฏิบัติ (Action)

“...ผู้บริหารควรกำกับ ติดตาม ตรวจสอบการดำเนินการวิจัยในชั้นเรียนให้เป็นไปตามการวางแผนที่วางไว้...”

4) ด้านการสะท้อนผล (Reflection)

“...ผู้บริหารควรร่วมกันสะท้อนผลกับผู้วิจัยที่ทำวิจัยในชั้นเรียนและรายงานผลให้ห้องการบริหารส่วนจังหวัดทราบ เพื่อนำไปวางแผนในการพัฒนาการศึกษา...”

(เพ็ญวไล กาหลง. 2558)

1) ด้านการสำรวจสภาพปัญหา (Reconnaissance)

“...ควรมีทีมวิทยากรช่วยให้คำแนะนำครูและบุคลากรทางการศึกษาในการลงพื้นที่การวิจัย สำรวจสภาพการปฏิบัติงานในแต่ละโรงเรียนหรือครูโรงเรียนเดียวกันอาจมีสภาพปัญหาด้านเดียวกันทำให้มีแนวทางดำเนินการวิจัยหรือผู้ร่วมวิจัยในสภาพปัญหาเดียวกัน...”

2) ด้านการวางแผน (Planning)

“...กระบวนการวิจัยต้องร่วมมือกันวางแผนทั้งองค์กรเพื่อให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัยของครู...”

3) ด้านการลงมือปฏิบัติ (Action)

“...การลงมือปฏิบัติการวิจัยในชั้นเรียน ควรประสานความร่วมมือจากองค์การบริหารส่วนจังหวัดผู้วิจัยและกลุ่มตัวอย่าง...”

4) ด้านการสะท้อนผล (Reflection)

“...เมื่อดำเนินการวิจัยในชั้นเรียนแล้วทราบผลการวิจัย ครูและและบุคลากรทางการศึกษาควรสะท้อนผลให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดและทุกส่วนที่เกี่ยวข้องได้ทราบ...”

(เบญจวรรณ พลคำ. 2558)

1) ด้านการสำรวจสภาพปัญหา (Reconnaissance)

“...ควรมีทีมวิทยากรช่วยให้คำแนะนำครูและบุคลากรทางการศึกษาในการลงพื้นที่การวิจัย สำรวจสภาพการปฏิบัติงานในแต่ละโรงเรียนหรือครูโรงเรียนเดียวกันอาจมีสภาพปัญหาด้านเดียวกันทำให้มีแนวทางดำเนินการวิจัยหรือผู้ร่วมวิจัยในสภาพปัญหาเดียวกัน...”

2) ด้านการวางแผน (Planning)

“...กระบวนการวิจัยต้องร่วมมือกันวางแผนทั้งองค์กรเพื่อให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัยของครู...”

3) ด้านการลงมือปฏิบัติ (Action)

“...การลงมือปฏิบัติการวิจัยในชั้นเรียน ควรประสานความร่วมมือจากองค์การบริหารส่วนจังหวัดผู้วิจัยและกลุ่มตัวอย่างที่มีสภาพปัญหาเดียวกัน...”

4) ด้านการสะท้อนผล (Reflection)

“...เมื่อดำเนินการวิจัยในชั้นเรียนแล้วทราบผลการวิจัย ครูและและบุคลากรทางการศึกษาควรสะท้อนผลให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดและทุกส่วนที่เกี่ยวข้องได้ทราบ...”

(ศิริพร เผือกสีสุข. 2558)

สรุปผลข้อเสนอแนะด้านกระบวนการวิจัยในชั้นเรียน ตามกรอบแนวคิด ประวิต
 เอรารวรรณ์ 4 ขั้นตอนดังนี้

1. ควรจัดตั้งงบประมาณสำหรับสนับสนุนงานวิจัยในชั้นเรียนให้สำหรับทุก
 โรงเรียนในสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด

2. เมื่อดำเนินการวิจัยในชั้นเรียนแล้วทราบผลการวิจัย ครูและและบุคลากร
 ทางการศึกษาควรสะท้อนผลให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดและทุกส่วนที่เกี่ยวข้องได้ทราบ

3. กระบวนการวิจัยต้องร่วมมือกันวางแผนทั้งองค์กรเพื่อให้สอดคล้องกับ
 วัตถุประสงค์ของการวิจัยของครูที่มีสภาพปัญหาเดียวกัน

4. ควรจัดกิจกรรมที่เน้นการมีส่วนร่วมรับฟังความคิดเห็นในการวิจารณ์ผลที่
 ได้เพื่อสะท้อนผลวิจัยนำมาแก้ไขปัญหาและขอความร่วมมือภายในองค์กร

3. ข้อเสนอแนะด้านงบประมาณและแหล่งเงินทุนสนับสนุนด้านการวิจัยในชั้น
 เรียนในการพัฒนาวิชาชีพให้ก้าวหน้า

3.1 สัมภาษณ์ศึกษานิเทศก์

“...องค์การบริหารส่วนจังหวัดมีงบประมาณหรือแหล่งทุนวิจัยอื่น เพื่อ
 สนับสนุนการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูใน โรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด...”

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม (นางเยาว์ แคนสุข. 2558)

RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

3.2 สัมภาษณ์ผู้อำนวยการโรงเรียน

“...องค์การบริหารส่วนจังหวัดควรจัดสรรงบประมาณสนับสนุนการวิจัยให้
 เพียงพอกับทุกโรงเรียนในสังกัด...”

(วิทยา แสงคำไพ. 2558)

3.3 สัมภาษณ์รองผู้อำนวยการโรงเรียน

“...องค์การบริหารส่วนจังหวัดควรจัดสรรงบประมาณสนับสนุนการวิจัยให้
 เพียงพอกับทุกโรงเรียนในสังกัด...”

(จุฬา ชาวดอน. 2558)

“...องค์การบริหารส่วนจังหวัดควรจัดสรรงบประมาณสนับสนุนการวิจัยให้เพียงพอกับทุกโรงเรียนในสังกัด มีการส่งเสริมการสร้างสื่อ และนวัตกรรมใหม่ พร้อมอำนวยความสะดวกในการเผยแพร่ให้กับโรงเรียนอื่นเป็นข้อเสนอแนะในการพัฒนางานจัดการเรียนการสอนต่อไป...”

(เพ็ญวไล กาหลง, 2558)

3.4 สัมภาษณ์ครูสายปฏิบัติการสอน

“...องค์การบริหารส่วนจังหวัดควรจัดตั้งงบประมาณสำหรับสนับสนุนงานวิจัยในชั้นเรียนให้สำหรับทุกโรงเรียนในสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด...”

(เบญจวรรณ พลคำ, 2558)

“...องค์การบริหารส่วนจังหวัดควรจัดตั้งงบประมาณสำหรับสนับสนุนงานวิจัยในชั้นเรียนให้สำหรับทุกโรงเรียนในสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด...”

(ศิริพร เพ็อกสีสุข, 2558)

4. สรุปผลการสัมภาษณ์

การสัมภาษณ์กลุ่มเป้าหมายเพื่อศึกษาข้อเสนอแนะในการส่งเสริมด้านการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู โรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคาม

1. ด้านแหล่งข้อมูลและระเบียบวิธีวิจัยในชั้นเรียนพบว่า โรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด ยังขาดความเชื่อมโยงและข่าวสารด้านการประสานงานในแหล่งข้อมูลด้านการวิจัย ดังนั้นครูควรแสวงหาและพัฒนาตนเองให้มีองค์ความรู้และสร้างเครือข่ายแหล่งข้อมูลสารสนเทศ ด้านเทคโนโลยี แหล่งข่าวสารด้านการทำวิจัยในชั้นเรียนหาแหล่งพัฒนาความรู้และพัฒนาศักยภาพด้านการวิจัยในชั้นเรียนเพื่อนำมาพัฒนาการจัดการเรียนการสอนในห้องเรียนที่รับผิดชอบ

2. ด้านกระบวนการวิจัยในชั้นเรียน พบว่าผู้บริหารควรให้การส่งเสริมสนับสนุนครูผู้สอน ได้รับการพัฒนาทักษะความสามารถด้านการทำวิจัยในชั้นเรียนเพื่อใช้วิจัยในชั้นเรียนแก้ปัญหาด้านการเรียนการสอนของครูในโรงเรียนให้สอดคล้องกับสภาพจริง ในการส่งเสริมการสร้างสื่อและการสร้างนวัตกรรมเพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียน โดยใช้กลยุทธ์ในการจัดอบรมเชิงปฏิบัติการที่หลากหลาย การนิเทศติดตามแบบกัลยาณมิตร เพื่อแก้ปัญหาในห้องเรียนที่รับผิดชอบการเรียนการสอน

3. ด้านงบประมาณและแหล่งเงินทุนสนับสนุนด้านการวิจัยในชั้นเรียนพบว่า โรงเรียนและผู้บริหารควรส่งเสริมในการหาแหล่งทุนสนับสนุนการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูในสังกัดเพื่อให้ครูได้พัฒนาองค์ความรู้และสามารถทำการวิจัยในชั้นเรียนได้ ในการพัฒนาวิชาชีพให้ก้าวหน้า หน่วยงานควรมีผู้รับผิดชอบที่สามารถประสานงานระหว่างหน่วยงานในองค์กร โดยตรงหรือในโรงเรียนเครือข่าย เพื่อส่งเสริมและพัฒนายกระดับมาตรฐานวิชาชีพให้ก้าวหน้าต่อไป

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยในครั้งนี้ เรื่องความสามารถด้านการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคามผู้วิจัยได้สรุปผล อภิปรายผล และมีข้อเสนอแนะตามลำดับดังนี้

ระยะที่ 1 ศึกษาระดับความสามารถด้านการทำวิจัยครูโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคาม

1.1 สรุปผลการวิจัย

ระยะที่ 2 ศึกษาข้อเสนอแนะในการส่งเสริมด้านการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคาม

2.1 สรุปผลการวิจัย

3. อภิปรายผลการวิจัย

4. ข้อเสนอแนะ

ระยะที่ 1 ศึกษาระดับความสามารถด้านการทำวิจัยครูโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคาม

1. สรุปผลการวิจัย

1.1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามส่วนมากมีระดับการศึกษาปริญญาตรี จำนวน 103 คน คิดเป็นร้อยละ 48.0 สูงกว่าระดับปริญญาตรี จำนวน 112 คน คิดเป็นร้อยละ 52.0 มีประสบการณ์การสอนระหว่าง 11-20 ปี มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 48.84 รองลงมาคือ น้อยกว่าหรือเท่ากับ 10 ปี คิดเป็นร้อยละ 32.56 ระหว่าง และ 21 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 16.60 ตามลำดับ

1.2 การวิเคราะห์ระดับความสามารถด้านการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู โรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคาม ปรากฏผลดังนี้

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัยระดับความสามารถด้านการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคาม สามารถสรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลได้ดังนี้

1. ครูโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคาม มีระดับความสามารถด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าทุกด้านอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาด้านพบว่ามีค่าเฉลี่ยสูงสุดจากมากไปหาน้อย คือ ด้านการสะท้อนผลการปฏิบัติ อยู่ในระดับปานกลาง รองลงมาคือ ด้านการสำรวจสภาพการปฏิบัติงาน ด้านการวางแผน และอันดับสุดท้ายคือด้านการลงมือปฏิบัติ สรุปผลการวิจัยแต่ละด้านดังนี้

1.1 ด้านการสำรวจสภาพการปฏิบัติงาน พบว่า ความสามารถด้านการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคาม โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดจากมากไปหาน้อยสามลำดับคือข้อที่ 2 มีความรู้ความเข้าใจปัญหาที่นำมาวิจัยได้มาจากการจัดการเรียนการสอนในห้องเรียนรองลงมาคือข้อที่ 7 มีความรู้ความเข้าใจพฤติกรรมการณ์การเรียนรู้ของผู้เรียนเพียงใดและอันดับสุดท้ายคือข้อที่ 5 มีความรู้ความเข้าใจการพัฒนาวิธีการหรือนวัตกรรมในการแก้ปัญหา

1.2 ด้านการวางแผน พบว่า ความสามารถด้านการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคาม โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดจากมากไปหาน้อยสามลำดับ คือข้อที่ 1 สามารถระบุความสำคัญของการวิจัยในชั้นเรียนเพียงใด รองลงมาคือ ข้อที่ 8 สามารถบอกถึงประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ และอันดับสุดท้ายคือข้อที่ 5 สามารถตั้งสมมุติฐานของการทำวิจัยได้

1.3 ด้านการลงมือปฏิบัติ พบว่า ความสามารถด้านการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคาม โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดสามอันดับแรกคือข้อที่ 9 การเลือกใช้เทคนิคการวิเคราะห์ทางสถิติพื้นฐานได้อย่างถูกต้อง รองลงมาคือข้อที่ 4 การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย และอันดับสุดท้ายคือข้อที่ 8 ความสามารถในการเก็บข้อมูลได้อย่างครบถ้วน

1.4 ด้านการสะท้อนผลการปฏิบัติ พบว่า ความสามารถด้านการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคาม โดยรวมอยู่ในระดับ

ปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดจากมากไปหาน้อยสามอันดับคือข้อที่ 2 การสรุปผลการศึกษาวิจัยในชั้นเรียน รองลงมาคือข้อที่ 1 การทบทวนงานวิจัยที่จะนำเสนออย่างเข้าใจและอันดับสุดท้ายคือข้อที่ 4 การเสนอผลการศึกษาวิจัยนำไปสู่การแก้ปัญหาการเรียน

2. ครูโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคาม มีความสามารถด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน จำแนกตามระดับการศึกษา โดยรวม ไม่แตกต่างกัน ยกเว้นด้าน การสำรวจสภาพการปฏิบัติงาน ด้านการวางแผน และด้านการสะท้อนผลการปฏิบัติ แตกต่างกัน

3. ครูโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคาม มีระดับความสามารถด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน จำแนกตามประสบการณ์สอน โดยรวมแตกต่างกัน ยกเว้นด้านการสะท้อนผลการปฏิบัติ ไม่แตกต่างกัน

ระยะที่ 2 ศึกษาข้อเสนอแนะในการส่งเสริมด้านการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคาม

1. สรุปผลการวิจัย

ผู้ทรงคุณวุฒิในองค์การบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคาม หัวหน้าศึกษานิเทศก์ และผู้อำนวยการโรงเรียน รองผู้อำนวยการ และครูสายปฏิบัติการสอน จำนวน 6 คน เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะในการส่งเสริมด้านการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคามด้านการวิจัยในชั้นเรียน 3 ด้าน 6 ข้อสรุปผลดังนี้

1.1 ด้านแหล่งข้อมูลและระเบียบวิธีการวิจัยในชั้นเรียน

องค์การบริหารส่วนจังหวัดมีแหล่งข้อมูล มีการจัดหา จัดซื้อที่จะส่งเสริมให้ครูทำวิจัยในชั้นเรียนและเทคโนโลยีเพียงพอ ควรมีการจัดอบรมให้ความรู้เชิงปฏิบัติการด้านการวิจัยในชั้นเรียนแก่ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา ในทุกระดับ ได้แก่ผู้บริหารโรงเรียน รองผู้อำนวยการ โรงเรียนและครูสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดทุกคน เพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจด้าน และข้อเสนอแนะเพิ่มเติมในด้านขององค์ความรู้ในการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู ครูที่ยังมีประสบการณ์สอนน้อย ยังขาดทักษะในการจัดการเรียนการสอนให้เด็กและให้ปรับวิธีและกระบวนการเรียนการสอนให้เข้มข้นมากขึ้น ปรับปรุงวิธีการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับสภาพจริงเพื่อจะสะท้อนปัญหาที่เกิดขึ้นให้ชัดเจน

ผู้บริหารสถานศึกษาและครูรวมทั้งบุคลากรทางการศึกษา ควรได้รับการฝึกอบรม สัมมนาเกี่ยวกับระเบียบวิธีวิจัยในชั้นเรียนเป็นประจำ สม่ำเสมอ เพื่อเพิ่มพูนองค์ความรู้ใหม่ ๆ องค์การบริหารส่วนจังหวัดควรจัดอบรมให้ทุกโรงเรียนในสังกัดการพัฒนาครูในด้านการวิจัยในชั้นเรียนกับครูและผู้บริหารสถานศึกษา มีการกำหนดนโยบายชัดเจนให้ทุกโรงเรียนได้รับการฝึกอบรม สัมมนาเกี่ยวกับระเบียบวิธีวิจัยในชั้นเรียนอยู่เป็นประจำ ให้สอดคล้องในด้านนโยบายการปฏิรูปการศึกษาที่ปรับปรุงเหมาะกับสภาพปัจจุบัน ผู้บริหารสถานศึกษา ครูรวมทั้งบุคลากรทางการศึกษา เสริมสร้างความร่วมมือระหว่างบุคลากรในองค์กร และพัฒนาบุคลากรในสังกัดเป็นการกระตุ้นบทบาทและส่งเสริมให้บุคลากรในสังกัดสร้างองค์ความรู้ทางการศึกษา สร้างสื่อ และนวัตกรรมใหม่เป็นประจำ สม่ำเสมอองค์การบริหารส่วนจังหวัดควรจัดให้มีโครงการอบรมเชิงปฏิบัติการ ให้ความรู้ด้านแหล่งข้อมูลระเบียบวิธีวิจัยในชั้นเรียน สนับสนุนให้ครูเข้าร่วมโครงการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการ จากผู้เชี่ยวชาญทั้งในองค์กรและภายนอก การสร้างสื่อ และนวัตกรรมใหม่สร้างสื่อและนวัตกรรมใหม่ ๆ จากแหล่งเรียนรู้ในท้องถิ่นของตน เพื่อสร้างองค์ความรู้และนำมาประยุกต์กับการเรียนการสอนของครูเหมาะสมกับสภาพปัจจุบัน ให้แก่ครูและบุคลากรในสังกัดเป็นประจำทุก ๆ ปี การศึกษาผู้บริหารองค์การบริหารส่วนจังหวัดควรส่งเสริม ให้ความร่วมมือในการจัดหาแหล่งข้อมูลระเบียบวิธีวิจัยในชั้นเรียน แหล่งสืบค้นฐานข้อมูลที่เป็นด้านสารสนเทศขององค์กรเพื่อเชื่อมโยงข้อมูลให้รวดเร็วยิ่งขึ้น เผยแพร่และให้ความสำคัญกับผลงานวิชาการของครูในสังกัดที่สร้างผลงานดีเด่นเป็นประจำทุก ๆ ปีการศึกษา

1.2 ด้านกระบวนการวิจัยในชั้นเรียนตามกรอบแนวคิดประวัติ เอรารวรรณ์ 4 ขั้นตอน ดังนี้

1.2.1 ด้านการสำรวจสภาพการปฏิบัติงาน (Reconnaissance)

ทุกโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดควรประสานความร่วมมือจากผู้เกี่ยวข้องในการสำรวจสภาพการปฏิบัติงานเพื่อเตรียมความพร้อมทุก ๆ ด้านผู้บริหารสถานศึกษาควรกำกับดูแลครูที่ทำการวิจัยในชั้นเรียนให้สำรวจสภาพการปฏิบัติงานให้สอดคล้องกับสภาพจริงของปัญหาที่จะทำวิจัยในชั้นเรียนควรมีทีมวิทยากรช่วยให้คำแนะนำครูและบุคลากรทางการศึกษาในการลงพื้นที่การวิจัย สำรวจสภาพการปฏิบัติงานในแต่ละโรงเรียนหรือครู โรงเรียนเดียวกันอาจมีสภาพปัญหาด้านเดียวกันเสนอแนะแนวทางดำเนินการ

วิจัยหรือผู้ร่วมวิจัยในสภาพปัญหาเดียวกันควรมีทีมวิทยากรช่วยให้คำแนะนำครูและบุคลากรทางการศึกษาในการลงพื้นที่การวิจัย

1.2.2 ด้านการวางแผน (Planning)

ครูและผู้บริหารมีส่วนร่วมในการวางแผนในการดำเนินการวิจัยในชั้นเรียนให้เป็นที่ไปตามระเบียบวิธีวิจัยในชั้นเรียนผู้บริหารควรแนะนำนโยบายขององค์การบริหารส่วนจังหวัดมาบูรณาการวางแผนการดำเนินการวิจัยในชั้นเรียนของครู ให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ผู้เรียนกระบวนการวิจัยต้องร่วมมือกันวางแผนทั้งองค์กรเพื่อให้สอดคล้องกับนโยบายการพัฒนาครูด้านการวิจัยของครูในสังกัดทุกโรงเรียน

1.2.3 ด้านการลงมือปฏิบัติ (Action)

ผู้บริหารกำกับดูแล ติดตาม อำนวยความสะดวกให้ครูและนักเรียนดำเนินการวิจัยให้เป็นที่ไปตามสภาพจริงตามกระบวนการวิจัยที่ถูกต้อง ตรวจสอบการดำเนินการวิจัยในชั้นเรียนให้เป็นที่ไปตามการวางแผนที่วางไว้การลงมือปฏิบัติการวิจัยในชั้นเรียน ควรมีการประสานขอความร่วมมือจากองค์การบริหารส่วนจังหวัดผู้วิจัย

1.2.4 ด้านการสะท้อนผลการปฏิบัติงาน (Reflection)

ควรสะท้อนผลการวิจัยให้โรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดได้ทราบผลการวิจัยด้วยผู้บริหารควรร่วมกันสะท้อนผลงานวิจัยของครูให้กับเพื่อนครูได้เข้าถึงงานวิจัยที่ได้นำเสนอผลงานแล้วและรายงานผลให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดทราบ เพื่อนำไปวางแผนในการพัฒนาการศึกษาผู้บริหารควรประชุมวางแผนกำหนดนโยบายในการพัฒนาการศึกษาผู้บริหารควรร่วมกัน การพัฒนาการศึกษาการลงมือปฏิบัติการวิจัยในชั้นเรียน ให้ครูในสังกัดมีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็นในวิจารณ์ผลงานวิจัยจากครูในองค์การบริหารส่วนจังหวัดผู้วิจัยเมื่อดำเนินการวิจัยในชั้นเรียนแล้วควรรายงานผลการวิจัย ให้ครูและบุคลากรทางการศึกษาควรสะท้อนผลให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดและทุกส่วนที่เกี่ยวข้องได้ทราบ

1.3 ด้านงบประมาณและแหล่งเงินทุนสนับสนุนด้านการวิจัยในชั้นเรียนในการพัฒนาวิชาชีพให้ก้าวหน้า

องค์การบริหารส่วนจังหวัดมีงบประมาณหรือแหล่งทุนวิจัยอื่น สนับสนุนการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูในโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดควรจัดสรรงบประมาณสนับสนุนการวิจัยให้เพียงพอกับทุกโรงเรียนในสังกัด มีการส่งเสริมการสร้างสื่อ และนวัตกรรมใหม่ พร้อมอำนวยความสะดวกในการเผยแพร่ให้กับ

โรงเรียนอื่นเป็นข้อเสนอแนะในการพัฒนางานจัดการเรียนการสอนต่อไปองค์การบริหารส่วนจังหวัดควรจัดตั้งงบประมาณสำหรับสนับสนุนงานวิจัยในชั้นเรียนให้สำหรับทุกโรงเรียนในสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดควรจัดตั้งงบประมาณสำหรับสนับสนุนงานวิจัยในชั้นเรียนให้สำหรับทุกโรงเรียนในสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด

สรุปผลได้ดังนี้

1. ด้านแหล่งข้อมูลและระเบียบวิธีวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด ยังขาดแหล่งข้อมูลด้านระเบียบวิธีการวิจัยในท้องถิ่นที่อยู่ใกล้ที่เป็นโรงเรียนขนาดเล็ก ดังนั้นครูควรแสวงหาแหล่งพัฒนาความรู้และพัฒนาศักยภาพด้านการวิจัยในชั้นเรียนเพื่อนำมาพัฒนาการจัดการเรียนการสอนในห้องเรียนที่รับผิดชอบ
2. ด้านกระบวนการวิจัยในชั้นเรียนผู้บริหารควรให้การส่งเสริมสนับสนุนครูผู้สอนได้รับการอบรมเชิงปฏิบัติการเพื่อพัฒนาทักษะความสามารถด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน
3. ด้านงบประมาณและแหล่งเงินทุนสนับสนุนด้านการวิจัยในชั้นเรียนในการพัฒนาวิชาชีพให้ก้าวหน้า โรงเรียนและผู้บริหารควรส่งเสริมในการหาแหล่งทุนสนับสนุนการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูในสังกัดประเมิน และติดตามผลเป็นระยะ เพื่อให้ครูได้พัฒนาองค์ความรู้ใหม่ๆ ด้านการทำวิจัยในชั้นเรียนและสามารถนำไปปฏิบัติได้จริงกับสภาพบริบทห้องเรียนที่รับผิดชอบ

อภิปรายผลการวิจัย

1. ผลจากการวิจัยในครั้งนี้เมื่อพิจารณาตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ 2 ข้อคือ
 - 1.1 ครูโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคามมีการทำวิจัยในชั้นเรียนอยู่ในระดับมาก
 - 1.2 ครูโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคามที่มีระดับการศึกษาและประสบการณ์สอนแตกต่างกันมีความสามารถด้านการทำวิจัยในชั้นเรียนแตกต่างกัน
2. สรุปผลของการวิจัยไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1 ครูโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคามมีการทำวิจัยในชั้นเรียนอยู่ในระดับมาก จากผลการศึกษาระดับความสามารถด้านการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคามสามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

2.1 ครูสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคาม มีความสามารถด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าทุกด้านอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดจากมากไปหาน้อย คือ ด้านการสะท้อนผลการปฏิบัติ อยู่ในระดับปานกลาง รองลงมาคือ ด้านการสำรวจสภาพการปฏิบัติงาน ด้านการวางแผน และอันดับสุดท้ายคือด้านการลงมือปฏิบัติ ทั้งนี้เป็นเพราะครูโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคาม ยังขาดทักษะในเรื่องการลงมือปฏิบัติการแก้ไขปัญหาการเรียนการสอนด้วยการทำวิจัยในชั้นเรียน ซึ่งสอดคล้องกับ ขวัญตา จันทโรจน์ (2555 : 92 - 93) ปัญหาและแนวทางการพัฒนาการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอนในศูนย์ชายแดน ไปงน้ำร้อน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรี เขต 2 โดยจำแนกตามระดับชั้นที่สอนและประสบการณ์ในการสอน โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง สอดคล้องกับ สำรวย ทิมาชัย (2549 : 66-70) การส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู โรงเรียนบ้านหนองตาไก่หนองเม็ก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต 1 พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้เพราะครูยังขาดความรู้ความเข้าใจกระบวนการทำวิจัยในชั้นเรียนและเห็นว่าเป็นเรื่องที่ยุ่งยาก ทำให้ไม่สามารถพัฒนาการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพได้และชัยโย โททุมพล (2553 : 121-134) การพัฒนาศักยภาพการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู โรงเรียนบ้านหนองผือ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาศกนครเขต 2พบว่าครูมีสภาพปัญหาด้านการทำวิจัยในชั้นเรียนอยู่ในระดับมาก และนุชรินทร์ ศรีทอง (2552 : 105-113) ผลการวิจัยพบว่าสภาพปัจจุบันและในโรงเรียนท่าสงคราวิทยา ครูส่วนใหญ่ยังขาดความรู้ความเข้าใจในการทำวิจัยในชั้นเรียน และเกตุมะณีย์ คำจันทร์ (2552 : 167-189) ผลวิจัยพบว่า ครูมีปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียนด้านต่าง ๆ อยู่ในระดับปานกลาง

3. อภิปรายผลรายด้าน สรุปได้ ดังนี้

3.1 ด้านการสำรวจสภาพการปฏิบัติงาน พบว่า ความสามารถด้านการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู โรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคาม โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดจากมากไปหาน้อยสามลำดับคือข้อที่ 2 มีความรู้ความเข้าใจปัญหาที่นำมาวิจัยได้มาจากการจัดการเรียนการสอนในห้องเรียนรองลงมาคือข้อที่ 7 มีความรู้ความเข้าใจพฤติกรรมการณ์เรียนของผู้เรียนเพียงใดและอันดับสุดท้ายคือ ข้อที่ 5 มีความรู้ความเข้าใจการพัฒนาวิธีการหรือนวัตกรรมในการแก้ปัญหาในระดับใดทั้งนี้เป็นเพราะครูโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคาม ยังขาดความรู้ความเข้าใจเมื่อพบ

ปัญหาที่เกิดขึ้นกับผู้เรียนสามารถนำมาแก้ปัญหาด้วยการวิจัยในชั้นเรียน เนื่องจากการจัดการเรียน การสอนในห้องเรียน และการพัฒนาวิธีการหรือนวัตกรรมในการแก้ไขปัญหา รวมถึงความ เข้าใจพฤติกรรมการณ์การเรียนรู้ของผู้เรียนซึ่งสอดคล้องกับ ชั่วญดา จันทโรจน์ (2555 : 61-66) ปัญหา และแนวทางการพัฒนาการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอนในศูนย์ชายแดน โป่งน้ำร้อน สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรีเขต 2 ผลศึกษาพบว่าด้านการสำรวจและ วิเคราะห์ปัญหาอยู่ในระดับปานกลางและสอดคล้องกับ เกตุมะณีย์ คำจันทร์ (2552 : 167-189) การพัฒนาศักยภาพการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์สกลนคร สังกัด สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษผลวิจัยพบว่า ครูมีปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียนด้านต่าง ๆ อยู่ใน ระดับปานกลาง สอดคล้องกับชัยโย โททุมพล (2553 : 121-134) เรื่องการพัฒนาศักยภาพการทำ วิจัยในชั้นเรียนของครู พบว่าสภาพและปัญหาด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน พบว่า ครูมีปัญหาการทำ วิจัยในชั้นเรียนด้านต่าง ๆ อยู่ในระดับมาก

3.2 ด้านการวางแผน พบว่า ความสามารถด้านการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู โรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคาม โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อ พิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดจากมากไปหาน้อยสามลำดับ คือข้อที่ 1 สามารถ ระบุความสำคัญของการวิจัยในชั้นเรียนเพียงใด รองลงมาคือ ข้อที่ 8 สามารถบอกถึงประโยชน์ ที่คาดว่าจะได้รับ และอันดับสุดท้ายคือข้อที่ 5 สามารถตั้งสมมติฐานของการทำวิจัยได้ ทั้งนี้ เป็นเพราะครู โรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคามยังไม่เห็นความสำคัญใน การวางแผนการทำวิจัยในชั้นเรียนเพื่อแก้ปัญหาคือการเรียนการสอนที่กำหนดตัวแปรสำหรับทำ การวิจัยในชั้นเรียนและเขียนเค้าโครงในการทำวิจัยในชั้นเรียนช่วยให้ครูทำการวิจัยดีขึ้น เช่น ความสำคัญของการวิจัย สมมติฐานหรือเป้าหมายของการวิจัยในชั้นเรียน ซึ่งสอดคล้องกับ เกตุมะณีย์ คำจันทร์ (2552 : 167-189) การพัฒนาศักยภาพการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์สกลนคร สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษผลวิจัยพบว่า ครูมี ปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียนด้านต่าง ๆ อยู่ในระดับปานกลางและสอดคล้องกับ ชั่วญดา จันท โรจน์ (2555 : 61-66) ปัญหาและแนวทางการพัฒนาการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอนในศูนย์ ชายแดน โป่งน้ำร้อน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรีเขต 2 ผลศึกษา พบว่าด้านการสำรวจและวิเคราะห์ปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง

3.3 ด้านการลงมือปฏิบัติ พบว่า ความสามารถด้านการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู โรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคาม โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อ

พิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดสามอันดับแรกคือข้อที่ 9 การเลือกใช้เทคนิคการวิเคราะห์ทางสถิติพื้นฐานได้อย่างถูกต้อง รองลงมาคือข้อที่ 4 การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย และอันดับสุดท้ายคือข้อที่ 8 ความสามารถในการเก็บข้อมูลได้อย่างครบถ้วน ทั้งนี้เป็นเพราะครูโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคามอาจมีด้านปัจจัยที่ครูมีภาระงานมาก และมีเวลาจำกัดในการแก้ปัญหาการที่ในการลงมือปฏิบัติการแก้ไขปัญหาการเรียนการสอนด้วยการทำวิจัยในชั้นเรียน การเลือกใช้เทคนิคการวิเคราะห์ทางสถิติ การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ซึ่งสอดคล้องกับ ขวัญตา จันทโรจน์ (2555 : 92 - 93) ปัญหาและแนวทางการพัฒนาการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอนในศูนย์ชายแดนโป่งน้ำร้อน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรี เขต 2 การทำวิจัยในชั้นเรียนของครู โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง สාරวย ทิมาชัย (2549 : 66-70) การส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนของครู โรงเรียนบ้านหนองตาไก่หนองเม็กสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต 1 พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยสรุปการพัฒนาบุคลากรเกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียนโดยใช้กลยุทธ์ในการพัฒนาคือการฝึกอบรมการนิเทศและการนิเทศภายในมีความเหมาะสมช่วยให้การพัฒนาครูผู้ร่วมศึกษาค้นคว้ามีความรู้ความเข้าใจและสามารถปฏิบัติการวิจัยในชั้นเรียนได้และนำผลการวิจัยไปใช้ปรับปรุงการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้มีคุณภาพ

3.4 ด้านการสะท้อนผลการปฏิบัติ พบว่า ความสามารถด้านการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู โรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคาม โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดจากมากไปหาน้อยสามอันดับคือ ข้อที่ 2 การสรุปผลการศึกษาวิจัยในชั้นเรียน รองลงมาคือข้อที่ 1 การทบทวนงานวิจัยที่จะนำเสนออย่างเข้าใจและอันดับสุดท้ายคือข้อที่ 4 การเสนอผลการศึกษาวิจัยนำไปสู่การแก้ปัญหาการเรียน ทั้งนี้เป็นเพราะครูโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคาม ยังขาดความรู้ความเข้าใจในการสะท้อนผลการปฏิบัติ การรายงานผล รวมถึงการนำผลที่ได้ไปใช้แก้ไขปัญหาในการจัดการเรียนการสอนครูอาจแก้ปัญหาไปและไม่ให้ความสำคัญในการนำผลที่ได้จากการทำวิจัยมาวางแผนปรับปรุงใหม่เพื่อทดลองแก้ปัญหาซ้ำๆ แล้วนำผลที่ได้ปรับปรุงอยู่ตลอดเวลา ครูมีภาระงานมากมีเวลาจำกัดในการแก้ปัญหาในชั้นเรียน ไม่มากพอการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นกับผู้เรียนในชั้นเรียนตามสภาพจริงและสอดคล้องกับ ขวัญตา จันทโรจน์ (2555 : 92 - 93) ปัญหาและแนวทางการพัฒนาการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอนในศูนย์ชายแดนโป่งน้ำ

รื้อน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรี เขต 2 พบความแตกต่าง ปัญหา การทำวิจัยในชั้นเรียน โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าทุกด้านมี ปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียนอยู่ในระดับปานกลางข้อเสนอแนะในการนำไปใช้ครั้งต่อไปควรมีการพัฒนาบุคลากรเกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียนในเรื่องอื่นๆ ให้กลยุทธ์ที่หลากหลายที่มีความสำคัญและเป็นประโยชน์ต่อ

4. การเปรียบเทียบระดับความสามารถด้านการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูโรงเรียน สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคาม จำแนกตามระดับการศึกษาและประสบการณ์ สอน

4.1 ผลจากการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 2 ครู โรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วน จังหวัดมหาสารคามที่มีระดับการศึกษาและประสบการณ์สอนแตกต่างกันมีความสามารถด้าน การทำวิจัยในชั้นเรียนแตกต่างกัน ผลวิจัยพบว่า ครู โรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด มหาสารคามมีความสามารถด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน จำแนกตามระดับการศึกษาโดยรวมไม่ แตกต่างกัน ยกเว้นด้าน การสำรวจสภาพการปฏิบัติงาน ด้านการวางแผน และด้านการสะท้อน ผลการปฏิบัติ แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ได้กำหนดไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะระดับ การศึกษาของครูไม่ใช่ตัวแปรที่สำคัญในเรื่องความรู้ความสามารถการทำวิจัย อาจขึ้นอยู่กับ สถานการณ์ ในการจัดการเรียนการสอน การแก้ปัญหาทั้งในเรื่องกระบวนการเรียน พฤติกรรม ของผู้เรียน ซึ่งปัญหาเหล่านี้ต้องได้รับการแก้ไขโดยการทำวิจัยในชั้นเรียน สอดคล้องกับสภาพ จริงของห้องเรียนที่ครูนักวิจัย (Teacher as a Researcher) พบปัญหาและสามารถแก้ไขปัญหาใน ชั้นเรียน โดยใช้กระบวนการวิจัยในชั้นเรียน

4.2 ผลจากการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 2 ครู โรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วน จังหวัดมหาสารคามที่มีระดับการศึกษาและประสบการณ์สอนแตกต่างกันมีระดับความสามารถ ด้านการทำวิจัยในชั้นเรียนแตกต่างกัน ผลวิจัยพบว่าการวิจัยเปรียบเทียบระหว่างประสบการณ์ สอนแตกต่างกันมีความสามารถด้านการทำวิจัยในชั้นเรียนแตกต่างกันจำแนกตาม ประสบการณ์สอน โดยรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ยกเว้นด้านการ สะท้อนผลการปฏิบัติ ไม่แตกต่างกัน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ได้กำหนดไว้ ทั้งนี้เป็นเพราะ ครูที่มีประสบการณ์สอนมากกว่าย่อมมีประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องมากกว่าโดยเฉพาะการ แก้ปัญหาต่าง ๆ ในชั้นเรียนรวมถึงความรู้ความเข้าใจในการทำวิจัยในชั้นเรียนซึ่งแตกต่างจาก ครูที่มีประสบการณ์สอนน้อยอาจจะยังไม่เจอสภาพปัญหาในการจัดการเรียนการสอนและครู

ยังขาดทักษะความในการบริหารองค์ความรู้และการถ่ายทอดความรู้สู่กระบวนการจัดการเรียน การสอนในห้องเรียน และยังขาดความมั่นใจในการใช้การวิจัยในชั้นเรียนนำไปแก้ปัญห การจัดการเรียนการสอน และยังไม่มีประสบการณ์มากพอในการแก้ปัญหาด้านการทำวิจัยในชั้น เรียนมาใช้สอดคล้องกับ แผนบุญ พรหมวง (2552 : 110-123) การพัฒนาการทำวิจัยในชั้นเรียน ของครู โรงเรียนหนองไผ่พิทยาคมสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต 5 ผลการ พัฒนาการทำวิจัยในชั้นเรียนทำให้ครูมีความรู้ในการจัดทำวิจัยในชั้นเรียนและพบว่าสามารถ แก้ปัญหาในชั้นเรียนทั้งทางด้านผลสัมฤทธิ์และด้านพฤติกรรมของนักเรียน ได้ดีขึ้น

ครู โรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคาม มีระดับความสามารถ ด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน จำแนกตามประสบการณ์สอน โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ 0.05 ยกเว้นด้านการสะท้อนผลการปฏิบัติ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ได้กำหนดไว้ ทั้งนี้เป็นเพราะครูที่มีประสบการณ์ สอนมากกว่าย่อมมีประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องมากกว่าโดยเฉพาะการแก้ปัญหาต่าง ๆ ในชั้นเรียน รวมถึงความรู้ความเข้าใจในการทำวิจัยในชั้นเรียนซึ่งแตกต่างจากครูที่มีประสบการณ์สอนน้อย อาจจะยังไม่เจอสภาพปัญหาในการจัดการเรียนการสอนและยังขาดความมั่นใจในการนำวิจัย แก้ปัญหาในการจัดการเรียนการสอน และยังขาดประสบการณ์ในการทำวิจัยในชั้นเรียน สอดคล้องกับ เกตุมณีย์ คำจันทร์ (2552 : 117-183) การพัฒนาศักยภาพการทำวิจัยในชั้นเรียนของ ครูโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ สกลนคร สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษพบว่า สภาพ ปัญหาครูมีปัญหการทำวิจัยในชั้นเรียนด้านต่าง ๆ อยู่ในระดับปานกลาง

5. เปรียบเทียบความสามารถด้านการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู โรงเรียนสังกัดองค์การ บริหารส่วนจังหวัดมหาสารคาม

เมื่อพบความแตกต่าง จึงได้ทำการเปรียบเทียบรายคู่ โดยผู้ศึกษาใช้วิธีของ เชฟเฟ่ ครูที่มีประสบการณ์การสอนแตกต่างกันจากการวิจัยปรากฏผล ครูที่มีประสบการณ์การสอน แตกต่างกัน 2 คู่ ได้แก่การสำรวจสภาพการปฏิบัติงานกับการวางแผน และการสำรวจการ ปฏิบัติงานกับการลงมือปฏิบัติงาน ความสามารถด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน จำแนกตาม ประสบการณ์สอน โดยรวมแตกต่างกัน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ได้กำหนดไว้

ครู โรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคาม มีระดับความสามารถ ด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน เมื่อเปรียบเทียบระหว่างคู่ตามประสบการณ์สอน ผลปรากฏรายคู่ที่ พบความแตกต่างได้แก่ การสำรวจสภาพการปฏิบัติงานกับการวางแผน และการสำรวจการ

ปฏิบัติงานกับการลงมือปฏิบัติงาน ครูมีระดับความสามารถด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน สอดคล้องกับ แผนบุญ พรหมวง (2552 : 110-123) การพัฒนาการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู โรงเรียนหนองไผ่พิทยาคมสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต 5 ผลการพัฒนาการทำวิจัยในชั้นเรียนทำให้ครูมีความรู้ในการจัดทำวิจัยในชั้นเรียนและพบว่าสามารถแก้ปัญหาในชั้นเรียนทั้งทางด้านผลสัมฤทธิ์และด้านพฤติกรรมของนักเรียน ได้ดีขึ้น

6. การวิจัยครั้งนี้ จากการศึกษาข้อเสนอแนะในการส่งเสริมด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน ของครู โรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคาม

6.1 ด้านแหล่งข้อมูลและระเบียบวิธีวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด ยังขาดความเชื่อมโยงและข่าวสารด้านการประสานงานในแหล่งข้อมูลด้านการวิจัย ดังนั้นครูควรแสวงหาและพัฒนาตนเองให้มีองค์ความรู้และสร้างเครือข่ายแหล่งข้อมูลสารสนเทศ ด้านเทคโนโลยี แหล่งข่าวสารด้านการวิจัยในชั้นเรียนด้านแหล่งพัฒนาความรู้และพัฒนาศักยภาพด้านการวิจัยในชั้นเรียนเพื่อนำมาพัฒนาการจัดการเรียนการสอนในห้องเรียนที่รับผิดชอบ

6.2 ด้านกระบวนการวิจัยในชั้นเรียน ผู้บริหารควรให้การส่งเสริมสนับสนุน ครูผู้สอนได้รับการพัฒนาทักษะความสามารถด้านการทำวิจัยในชั้นเรียนเพื่อใช้วิจัยในชั้นเรียนแก้ปัญหาด้านการเรียนการสอนของครูในโรงเรียนให้สอดคล้องกับสภาพจริง ในด้านบริบท สื่อ หรือการสร้างนวัตกรรม คุณภาพผู้เรียน โดยใช้กลยุทธ์ในการจัดอบรมเชิงปฏิบัติการที่หลากหลาย การนิเทศติดตามแบบกัลยาณมิตร เพื่อแก้ปัญหาในห้องเรียนที่รับผิดชอบการเรียนการสอน

6.3 ด้านงบประมาณและแหล่งเงินทุนสนับสนุนด้านการวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนและผู้บริหารควรส่งเสริมในการหาแหล่งทุนสนับสนุนการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูในสังกัด เพื่อให้ครูได้พัฒนาองค์ความรู้และสามารถทำการวิจัยในชั้นเรียนได้ ในการพัฒนาวิชาชีพให้ก้าวหน้า หน่วยงานควรมีผู้รับผิดชอบในการเป็นเจ้าภาพงานในฝ่ายที่สามารถประสานงานระหว่างหน่วยงานในองค์กร โดยตรงหรือใน โรงเรียนเครือข่าย เพื่อส่งเสริมและพัฒนายกระดับมาตรฐานวิชาชีพให้ก้าวหน้าต่อไป

ข้อเสนอแนะ

จากผลการศึกษาค้นคว้าข้อเสนอแนะในด้านการส่งเสริมและสนับสนุนด้านการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู โรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคาม โดยเก็บข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์โครงสร้าง (Structure Interview) ผู้ทรงคุณวุฒิเชิงโครงสร้างดังนี้

1. ด้านแหล่งแหล่งข้อมูลและระเบียบวิธีวิจัยในชั้นเรียน

องค์การบริหารส่วนจังหวัดมีแหล่งข้อมูล มีการจัดหา และจัดซื้อ เพื่ออำนวยความสะดวกที่จะส่งเสริมให้ครูทำวิจัยในชั้นเรียนและเทคโนโลยีเพียงพอ ควรมีการจัดอบรมให้ความรู้เชิงปฏิบัติการด้านการวิจัยในชั้นเรียนแก่ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา ในทุกระดับได้แก่ผู้บริหาร โรงเรียน รองผู้อำนวยการ โรงเรียนและครูสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดทุกคน เพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจด้าน ยังขาดความเชื่อมโยงและข่าวสารด้านการประสานงานในแหล่งข้อมูลด้านการวิจัย ดังนั้นครูควรแสวงหาและพัฒนาตนเองให้มีองค์ความรู้สร้างแหล่งเครือข่ายแหล่งพัฒนาความรู้และพัฒนาศักยภาพด้านการวิจัยในชั้นเรียนเพื่อนำมาพัฒนาการจัดการเรียนการสอนในห้องเรียนที่รับผิดชอบ

1. ด้านกระบวนการวิจัยในชั้นเรียน ผู้บริหารควรให้การส่งเสริมสนับสนุนครูผู้สอนได้รับการพัฒนาทักษะความสามารถด้านการทำวิจัยในชั้นเรียนเพื่อใช้วิจัยในชั้นเรียนแก้ปัญหาการเรียนการสอนของครูในโรงเรียนให้สอดคล้องกับสภาพจริง ในด้านบริบทสื่อ หรือการสร้างนวัตกรรม คุณภาพผู้เรียน เพื่อแก้ปัญหาในห้องเรียนที่รับผิดชอบการเรียนการสอน ประเด็นปัญหาที่สำรวจแล้วเป็นปัญหาในลักษณะเดียวกันเพื่อเป็นการลดภาระการทำงานของครูในการแก้ปัญหาอาจนำมาวิจัยร่วมกันเป็นกลุ่มเพื่อแก้ปัญหาในโรงเรียนเดียวกันได้

2. ด้านงบประมาณและแหล่งเงินทุนสนับสนุนด้านการวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนและผู้บริหารควรส่งเสริมในการหาแหล่งทุนสนับสนุนการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูในสังกัดเพื่อให้ครูได้พัฒนาองค์ความรู้และสามารถทำการวิจัยในชั้นเรียนได้ ในการพัฒนาวิชาชีพให้ก้าวหน้า หน่วยงานควรมีผู้รับผิดชอบในการเป็นเจ้าหน้าที่ในฝ่ายที่สามารถประสานงานระหว่างหน่วยงานในองค์กร โดยตรงหรือในโรงเรียนเครือข่าย เพื่อส่งเสริมและพัฒนายกระดับมาตรฐานวิชาชีพให้ก้าวหน้าต่อไป

2. ด้านกระบวนการวิจัยในชั้นเรียน ตามกรอบแนวคิดประวัตินิเวศน์ 4 ขั้นตอน ดังนี้ (RPOR)

ทุกโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดควรประสานความร่วมมือจาก ผู้เกี่ยวข้องในการสำรวจสภาพการปฏิบัติงานเพื่อเตรียมความพร้อมทุก ๆ ด้านครูและผู้บริหารมีส่วนร่วมในการวางแผนในการดำเนินการวิจัยในชั้นเรียนให้เป็นไปตามระเบียบวิธีวิจัยในชั้นเรียนผู้บริหารกำกับดูแล ติดตาม อำนวยความสะดวกให้ครูและนักเรียนดำเนินการวิจัยให้เป็นไปตามสภาพจริงตามกระบวนการวิจัยที่ถูกต้องควรสะท้อนผลการวิจัยให้โรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดได้ทราบผลการวิจัยด้วย

3. ด้านงบประมาณและแหล่งเงินทุนสนับสนุนด้านการวิจัยในชั้นเรียนในการพัฒนาวิชาชีพให้ก้าวหน้า

องค์การบริหารส่วนจังหวัดมีงบประมาณหรือแหล่งทุนวิจัยอื่น เพื่อสนับสนุนการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูในโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด และข้อเสนอแนะเพิ่มเติมในด้านขององค์ความรู้ในการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู ขณะติดตามนิเทศและประเมินผลของผู้เชี่ยวชาญ ในระดับผู้บริหาร พบครูที่ยังขาดทักษะในการจัดการเรียนการสอนให้เด็กในชั้นเรียน จึงควรจัดกระบวนการจัดการเรียนการสอนให้เข้มข้นมากขึ้น ปรับวิธีการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับสภาพจริงเพื่อจะสะท้อนปัญหาที่เกิดขึ้นให้ชัดเจน

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. สถานศึกษาในสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคาม โดยเฉพาะผู้บริหาร ควรให้การส่งเสริมสนับสนุนครูผู้สอน ได้รับการพัฒนาทักษะความสามารถด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน

2. ครูในสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคาม ควรแสวงหาแหล่งพัฒนาความรู้ และพัฒนาศักยภาพด้านการทำวิจัยในชั้นเรียนเพื่อนำมาพัฒนาการจัดการเรียนการสอนในห้องเรียนที่รับผิดชอบ

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัย

1. ควรศึกษาผลแรงจูงใจในการทำวิจัยในชั้นเรียนเพื่อแก้ปัญหาการจัดการเรียนการสอนของครูสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคาม
2. ควรศึกษาผลการแก้ปัญหาการจัดการเรียนการสอนจากการทำวิจัยในชั้นเรียนเพื่อส่งเสริมให้ครูใช้วิจัยแก้ปัญหาการจัดการเรียนการสอนของครูสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคาม

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

บรรณานุกรม

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

บรรณานุกรม

- กิติมา ปรีดีดลก. (2532). การพัฒนาบุคลากร. กรุงเทพฯ : (ม.ป.พ.).
- เกตุมะณีย์ คำจันทร์. (2552). การพัฒนาศักยภาพการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ สกลนคร สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- กัญญา มาศ สุดจริง. (2556). การพัฒนาบุคลากรด้านการทำวิจัยในชั้นเรียนของสถานศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลบรบือ อำเภอบรบือ จังหวัดมหาสารคาม. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- กรมการปกครอง. (2515). มติการบริหารงานแนวใหม่. กรุงเทพฯ : อาสารักษาดินแดง.
- กุลธน ธนาพงศ์ธร. (2540). การบริหารบุคคล. พิมพ์ครั้งที่ 22. นนทบุรี : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- กองวิจัยการศึกษา. (2542). การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์การศาสนา.
- ขวัญตา จันทโรจน์. (2555). ปัญหาและแนวทางการพัฒนาการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอนในศูนย์ชายแดนป้องกันร่องน้ำร้อน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรี เขต 2. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยบูรพา.
- คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, สำนักงาน. (2552). แนวทางการบริหารจัดการหลักสูตรตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- ครุรักษ์ ภิรมย์รักษ์. (2543). เรียนรู้และฝึกปฏิบัติการวิจัยในชั้นเรียน. พิมพ์ครั้งที่ 2. ฉะเชิงเทรา : สำนักงานประถมศึกษาจังหวัดฉะเชิงเทรา.
- คงศักดิ์ ชาติทอง. (2542). “การประยุกต์ใช้การวิจัยเชิงปฏิบัติการใช้ชั้นเรียน”. วารสารวิชาการ. 2(10) : 45-46 ; ตุลาคม.
- จันทร์ธานี สงวนนาม. (2544). “การพัฒนาองค์กร”. ในเอกสารประกอบการสอนหลักสูตรศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. (2540). “การพัฒนาองค์กร”. แบบแผนและเครื่องมือการวิจัยทางการศึกษา. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- จีระ ปะवालพฤกษ์. (2541). การพัฒนาบุคลากรในการฝึกอบรม. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ศาสนา.

- จิระ หงส์ถาวรภัก. (2537). การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในองค์กร. พิมพ์ครั้งที่ 6. นนทบุรี : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- จินดา ทับจิ้น. (2546). พฤติกรรมการสอนของครูเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาสังกัดกรุงเทพมหานคร. ปรินญาณิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต กรุงเทพฯ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- จำเนียร พลหาญ. (2553). เอกสารประกอบการสอน รายวิชา หลักทฤษฎีและการปฏิบัติการบริหารการศึกษา. ปรับปรุงครั้งที่ 2 คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- ชนาธิป พรกุล. (2551). การออกแบบการสอน การบูรณาการการอ่าน การคิดวิเคราะห์และการเขียน. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชยกานต์ เรืองสุวรรณ. (2553). เอกสารประกอบการสอน รายวิชา การวิจัยเพื่อการพัฒนาการบริหารการศึกษา สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- ชัยพจน์ รังงาม. (2542). “การวิจัยในชั้นเรียน” ข่าวสารวิจัยทางการศึกษา. 2(7) : 5-7 กุมภาพันธ์.
- ชัยโย โททุมพล. (2533). การพัฒนาศักยภาพการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูโรงเรียนบ้านหนองผือ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสกลนคร เขต 2. วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- ทัศนาศ แสงศักดิ์. (2543). “การวิจัยในชั้นเรียน” วิชาการ. 3(5) : 74 ; พฤษภาคม.
- ทศนา แคมมณี. (2540). การจัดการเรียนการสอนที่ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง. กรุงเทพฯ : ไอเดียเนสโตร์.
- _____. (2556). ศาสตร์การสอน. กรุงเทพฯ : ไอเดียเนสโตร์.
- ธีระ รุณเจริญ. (2548). ผู้ความเป็นผู้บริหารสถานศึกษามีอาชีพ. กรุงเทพฯ : ข้าวฟ่าง.
- ธีระวุฒิ เจริญราษฎร์ และคณะ. (2536). คู่มือปฏิบัติการเจ้าหน้าที่นครพนม. กรุงเทพฯ : ไทยสากลเซ็นเตอร์กรุ๊ป.
- นันทภัศ พลเดมา. (2550). รูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุขององค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อความสามารถในการสื่อสารทางคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เขตพื้นที่การศึกษาเขต 3 กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

- นลินี วารี. (2545). ความต้องการสมรรถภาพวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอนในโรงเรียน
ประถมศึกษาสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดบุรีรัมย์. วิทยานิพนธ์การศึกษา
มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- บุษจรินทร์ ศรีทอง. (2553). การพัฒนาศักยภาพการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูโรงเรียนท่า
สงครามวิทยาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาศงขลา เขต 3. วิทยานิพนธ์
ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2556). การวิจัยเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 9. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- บัญชา อึ้งสกุล. (2544). การวิจัยกับจุดเริ่มต้นของการเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมในการ
ปฏิบัติการสอนในชั้นเรียน”. วิชาการ. 4(5) : 45 ; พฤษภาคม.
- บรรยงค์ โตจินดา. (2543). การบริหารงานบุคคล. กรุงเทพฯ : อมรการพิมพ์.
- ประกอบ มณีโรจน์. (2544). เรียนรู้สู่การปฏิบัติการวิจัยในชั้นเรียน. กรุงเทพฯ :
จรัสสนิทวงศ์-การพิมพ์.
- ประพันธ์ สุริหาญ. (2537). ศัพท์ทางการบริหาร. ขอนแก่น : ภาควิชาการบริหารการศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ประเทือง ภิรมย์รักษ์. (2545). ปัญหาและความต้องการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูแกนนำใน
โรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษาจังหวัดมหาสารคาม. วิทยานิพนธ์การศึกษา
มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ประวีต เอราวรรณ. (2545). การวิจัยในชั้นเรียน. กรุงเทพฯ : ดอกหญ้าวิชาการ.
- ปริญญา มีสุข. (2557). [ออนไลน์]. ผลการออกแบบโปรแกรมการพัฒนาทางวิชาการแบบมี
ส่วนร่วมของครู. [สืบค้นเมื่อวันที่ 11 พฤศจิกายน 2557]. จาก
<http://www.thiedresearch.org/result>.
- พ่องพรรณ ตรียมงคลกุล. (2543). การวิจัยในชั้นเรียน. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- “พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติพุทธศักราช 2542”. (2542). ราชกิจจานุเบกษา. เล่มที่
116. ตอนที่ 74 หน้า 9-25. 12 สิงหาคม.
- พนัส หันนาคินทร์. (2526). การบริหารงานบุคลากรในโรงเรียน. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ :
เนติกุลการพิมพ์.
- พัฒนา สุขประเสริฐ. (2541). กลยุทธ์ในการฝึกอบรม. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ :
ภาควิชาส่งเสริมและนิเทศเกษตรศาสตร์ คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

- พิชิต ฤทธิจรูญ. (2556). ปฏิบัติการวิจัยในชั้นเรียนครูทุกคนทำได้ไม่ยาก. พิมพ์ครั้งที่ 10.
กรุงเทพฯ : บริษัท เฮ้าส์ ออฟ เคอร์มิสท์ จำกัด.
- พิมล วิเศษสังข์. (2545). การพัฒนาบุคลากรเกี่ยวกับวิจัยระดับชั้นเรียนสำนักงานการ
ประถมศึกษาจังหวัดศรีสะเกษ. กรุงเทพฯ : สำนักงานการประถมศึกษา
จังหวัดศรีสะเกษ.
- พิมพันธ์ เดชคุปต์. (2545). วิจัยในชั้นเรียนหลักการสู่การปฏิบัติ. กรุงเทพฯ : เฮอร์มาสเตอร์
กรุ๊ปแมนเนจเม้นท์.
- _____. (2555). สอนเขียนแผนบูรณาการบนฐานเด็กเป็นสำคัญ. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์แห่ง
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พิมพันธ์ เดชคุปต์และคณะ. (2544). วิจัยในชั้นเรียน : หลักการสู่การปฏิบัติ. กรุงเทพฯ : เฮอร์
มาสเตอร์กรุ๊ปแมนเนจเม้นท์.
- พันธุ์ทิพย์ รามาสูตร. (2540). การวิจัยปฏิบัติการอย่างมีส่วนร่วม. กรุงเทพฯ : สถาบัน
พัฒนาการสาธารณสุขอาเซียน มหาวิทยาลัยมหิดล.
- พฤทธิ ศิริบรรณพิทักษ์ และคณะ. (ม.ป.ป.). “กลยุทธ์การยกระดับคุณภาพการศึกษาโดย
เครือข่ายการวิจัย”. วารสารวิทยาการวิจัย. 21(3), 385-394.
- พิมวล คันติศิลป์. (2552). การพัฒนาครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนดงน้อยวิทยา
อำเภอสหพันธ์สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาฬสินธุ์ เขต 1. วิทยานิพนธ์
ครุศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2530). การสร้างและการพัฒนาแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์.
กรุงเทพฯ : สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร.
- ไพศาล วรคำ. (2556). การวิจัยทางการศึกษา. ครั้งที่ 7 ปีที่ 8 มหาสารคาม : ดัชนีการพิมพ์.
- ภณิดา เจริญวัน. (2551). การพัฒนาครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียนโรงเรียนเทศบาล
วัดสระทอง สังกัดกองการศึกษา เทศบาลเมืองร้อยเอ็ด จังหวัดร้อยเอ็ด. วิทยานิพนธ์
ครุศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- ภาวดี ธาราศรีสุทธิ. (2542). หลักและทฤษฎีการบริหารการศึกษา. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์
มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- “รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย”. (2550). ราชกิจจานุเบกษา. เล่ม 124 ตอนที่ 47 หน้า 1
-127 24 สิงหาคม.

- ราชบัณฑิตยสถาน. (2546). พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542. กรุงเทพฯ :
นามีนุกพับลิชิ่งส์.
- รุ่ง แก้วแดง และชัยณรงค์ สุวรรณสาร. (2536). “แนวคิดเกี่ยวกับประสิทธิผลและ
ประสิทธิภาพองค์กร”. ในประมวลสารชุดวิชาทฤษฎีและแนวปฏิบัติในการบริหาร
การศึกษา หน่วยที่ 9-12. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมชราษ.
- รัตนะ บัวสนธ์. (2556). ปรัชญาวิจัย. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ยุพิน พิพิธกุล. (2527). การนิเทศการสอน. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วิเชียร ชิวพิมาย. (2532). การฝึกอบรมและกระบวนการเรียนการสอน. กรุงเทพฯ.
- วิจารณ์ พานิช. (2555). วิธีสร้างการเรียนรู้เพื่อศิษย์ในศตวรรษที่ 21. กรุงเทพฯ :
มูลนิธิศตวรรษที่ 21.
- วิชชุดา หุ่นวิไล. (2542). กลยุทธ์ในการฝึกอบรม. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : ภาควิชาส่งเสริม
และนิเทศเกษตรศาสตร์ คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- วิจัย ประสิทธิ์วิฑูรเวชช์. (2542). การพัฒนาหลักสูตรสถานต่อที่ท้องถิ่น. กรุงเทพฯ : เลิฟแฮนด์
ลิฟเฟิลส.
- วราภรณ์ แยมทิม สุวิมล ว่องวาณิช และสิริพันธ์ สุวรรณมรรคา. (ม.ป.ป.). “ผลของการ
ฝึกอบรมครูโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานที่มีต่อปัจจัยเชิงสาเหตุและผลที่ตามมาของ
พัฒนาการการมีส่วนร่วมของพ่อแม่ : โมเดลโค้งพัฒนาการที่มีตัวแปรแฝงลำดับขั้นที่
สอง”. วารสารวิจัยวิทยาการวิจัย. 20(3) 485-508.
- วาโร เฝิงสวัสดิ์. (2543). การสร้างชุดพัฒนาตนเองด้านการวิจัย. สกลนคร : สถาบันราชภัฏ
สกลนคร.
- วัฒนาพร ระงับทุกข์. (2541). การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง. กรุงเทพฯ :
เลิฟแฮนด์ลิฟเฟิลส.
- ศิริกาญจน์ โกสุม. (2545). การนิเทศเพื่อการพัฒนาการวิจัยในสถานศึกษา. กรุงเทพฯ :
โรงพิมพ์การศาสนา.
- ศิริชัย กาญจนวาสิ ทวีวัฒน์ ปิยะตานนท์ และดิเรก ศรีสุขโข. (2555). การเลือกใช้สถิติที่เหมาะสม
กับการวิจัย. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศึกษาธิการ, กระทรวง. (2551). คำสั่งกระทรวงศึกษาธิการ เรื่องให้ใช้หลักสูตรแกนกลาง
การศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ : กระทรวงศึกษาธิการ.
(11 กรกฎาคม).

- ศึกษาธิการ, กระทรวง. (2546). กฎหมายปฏิรูปการศึกษา. กรุงเทพฯ : กระทรวงศึกษาธิการ.
- _____. (2546). แนวทางการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- _____. (2552). สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. “การปฏิรูปการศึกษาในทศวรรษที่สอง (พ.ศ. 2552 – 2561)”. กรุงเทพฯ
- _____. (2554). สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. รายงานผลการดำเนินงาน ขับเคลื่อน การปฏิรูปการศึกษาในทศวรรษที่สอง ในช่วง พ.ศ. 2552-2554. กรุงเทพฯ : พริกหวาน กราฟฟิคจำกัด.
- ศักดิ์ดา ดาดวง. (2554). สอนแก่นสอนเป็น แปลมาจาก Mina Ba Wakarui Dekiru Hito No Oshiekata. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ ส.ส.ท.
- สมาน รังสิโยภฤกษ์. (2541). ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล. พิมพ์ครั้งที่ 19. กรุงเทพฯ : สวัสดิการสำนักงาน ก.พ.
- สมเกียรติ ศรีจักรวาล. (2542). การวางแผนและการจัดการประชุมทางวิชาการ. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- สมคิด บางโม. (2544). เทคนิคการฝึกอบรมและการประชุม. กรุงเทพฯ : 2544.
- _____. (2544). การฝึกอบรมและการประชุม. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์ฯ.
- สมบัติ ท้ายเรือคำ. (2546). พื้นฐานการวิจัยการศึกษา. กาลสินธุ์ : ประสานการพิมพ์.
- สมภพ อินทรจันทร์. (2543). การพัฒนาประสิทธิภาพในการทำงาน. กรุงเทพฯ : สถาบัน ราชภัฏสวนสุนันทา.
- สัมมา รัตนดิษฐ์. (2544). การวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียนจากประสบการณ์สู่การปฏิบัติ. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : รุ่งชนเกียรติออฟเซ็ท.
- สมนึก กัททิษณี. (2551). การวัดผลการศึกษา. มหาสารคาม : ภาควิชาวิจัยและพัฒนา การศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สมชาย วงศ์เกษม. (2549). ความสอดคล้องของวิทยานิพนธ์ระดับบัณฑิตศึกษากับการปฏิรูป การศึกษา พ.ศ. 2544-2548 และแนวโน้มในการจัดทำวิทยานิพนธ์ระดับปริญญาโท สาขาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม พ.ศ. 2549-2553. คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.

- สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. (2551). แนวทางการบริหารจัดการหลักสูตร ตาม
หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์
ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2551). แนวทางนำมาตรฐานการศึกษาขั้น
พื้นฐานสู่การปฏิบัติ. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย
จำกัด.
- เสาวลักษณ์ นิกรพิทยา. (2544). การพัฒนาบุคลากรและการฝึกอบรม. มหาสารคาม : ภาควิชา
บริหารธุรกิจและสหกรณ์ สถาบันราชภัฏมหาสารคาม.
- เสริมวิทย์ ศุภเมธี. (2531). การพัฒนาองค์กร. กรุงเทพฯ : ภาควิชาพื้นฐานการศึกษาวิทยาลัย
ครูบ้านสมเด็จเจ้าพระยา.
- สุวิมล ร่องวาณิช. (2555). การวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.
- สุรวาท ทองบุ. (2550). การวิจัยทางการศึกษา. สาขาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- สุภางค์ นันทวานิช. (2555). วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ. กรุงเทพฯ : แห่งจุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.
- สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. (2541). ชุดฝึกอบรมผู้บริหารสถานศึกษา
ระดับสูงเล่มที่ 6 บริหารศาสตร์. กรุงเทพฯ : คัมภายิมเมจจิง.
- _____. (2544). การบริหารงานบุคคลสำหรับผู้บริหารสถานศึกษา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์
คุรุสภาลาดพร้าว.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2556). รายงานการวิจัยและพัฒนารูปแบบการพัฒนาครู
และผู้บริหารสถานศึกษาแบบใช้โรงเรียนเป็นฐานในโรงเรียนขนาดเล็ก ระยะที่ 2
(ฉบับสรุป). กรุงเทพฯ : บริษัทพริกหวานกราฟฟิค จำกัด.
- สำนักพัฒนาและส่งเสริมวิชาชีพ. (2546). หลักสูตรการพัฒนาครูให้มีคุณภาพตามมาตรฐาน
และจรรยาบรรณของวิชาชีพ. กรุงเทพฯ.
- ศักดิ์ไทย สุรกิจบวร. (2549). ภาวะผู้นำของผู้บริหารมืออาชีพ. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- อรัญญา สุชาติโนบล. (2544). “การวิจัยเชิงปฏิบัติการ.”. วารสารวิชาการ 4(6) : 66-99 ;
พฤศจิกายน.

- Anastasi, Anne. (1970). **Individual Differences**. 2nd ed. New York : John wiley and sons.
- Brooks, Toby James. (2006). "The Interaction of Teacher Beliefs and Classroom Practice in Training Education". **Dissertation Abstracts International**. 62(11) : 3744-A ; May.
- Daniels, Linda Yeatts. (1999). "Student Teachers' use of Action Research in the Classroom". **Dissertation Abstracts International**. 59(7) : 2442-A ; January.
- David Kolb. (2004). [ออนไลน์]. **Learning Styles Descriptions**. [สืบค้นเมื่อ 4 ธันวาคม 2557]. จาก <http://www.simplypsychology.org/learning-kolb.html>.
- Fucher, R.F. (2001). "Motivation and Empowerment in Working –class Students of Spanish : A Classroom Action Research Study". **Dissertation Abstracts International**. 62(4) : 1397-A ; October.
- Hernandez-Tutop, Jeanne Elizabeth. (2001). "Professional Development : Implement Action Research for improving Classroom, Teaching". **Dissertations Abstracts International**. 62(4) : 1397-A ; October.
- Kermmis, S and R. Mc Taggart. (1988). **The Action Research Planner**. 3rd ed. Victoria Deakin University Press.
- Loucks-Horsley, et al. (2003). **Desinging professional development for terchers. Of Science and mathematics**. Corwin press, Inc thousand Oaks, CA.
Mundry, Henson P.W.
- McClelland. (1999). **Education research and methodology**. London : The English Language Book Society.
- Martin, Robin Ann. (2003). "Teacher as Learners : Case Study of an Action Research Program Within Holistic Education,". **Dissertation Abstractsinternational**. 64(3) : 781-A ; September.
- Mehrens, Willam A., and Irvin J. Lehmann. (1975). **Measurement and evaluation in education and Psychology**. 2nd ed. Sydney : Holt Rinehart and Winston.

Rahman, Fazalur. (2011). "Relationship between Training of Teachers and Effectiveness Teaching". **International Journal of Business and social Science**. 2(4), 150-160.

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ภาคผนวก ก
เครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูล

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

หัวข้อการวิจัยเรื่อง “ความสามารถด้านการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู โรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคาม”

คำอธิบาย

1. แบบสอบถามเพื่อการวิจัยฉบับนี้จัดทำโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อหาระดับความสามารถของครู โรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคาม
2. ขอความกรุณาตอบแบบสอบถามตามความคิดเห็นของท่าน ซึ่งการตอบแบบสอบถามนี้ จะไม่มีผลกระทบต่อหน้าที่การงานและหน่วยงานของท่านแต่อย่างใด ข้อมูลที่ได้นี้จะประโยชน์ต่อการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ซึ่งแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย ระดับการศึกษา และประสบการณ์สอนมีลักษณะเป็นแบบสำรวจรายการ (Check List)

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับความสามารถด้านการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู โรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคาม (Rating Scale)

ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านเป็นอย่างดี
จึงขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ประภัสสร บุตรไทย

ผู้วิจัย

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย ระดับการศึกษา และประสบการณ์
สอนมีลักษณะเป็นแบบสำรวจรายการ (Check List)

คำชี้แจง โปรดกาเครื่องหมาย ลงใน ที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน

1. ระดับการศึกษา

1.1 ปริญญาตรี

1.2 สูงกว่าปริญญาตรี

2. ประสบการณ์สอน

2.1 น้อยกว่าหรือเท่ากับ 10 ปี

2.2 11 -20 ปี

2.3 21 ปีขึ้นไป

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ตอนที่ 2.1 แบบสอบถามสำรวจความสามารถด้านการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู โรงเรียนสังกัด
องค์การบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคาม

คำชี้แจง โปรดอ่านและพิจารณาข้อคำถามแต่ละข้อให้เข้าใจ แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง

เป็นแบบประเมินความสามารถในการทำวิจัยในชั้นเรียน ซึ่งมีระดับคุณภาพของคะแนน
ดังนี้

- 5 หมายถึง มีความสามารถอยู่ในระดับมากที่สุด
- 4 หมายถึง มีความสามารถอยู่ในระดับมาก
- 3 หมายถึง มีความสามารถอยู่ในระดับปานกลาง
- 2 หมายถึง มีความสามารถอยู่ในระดับน้อย
- 1 หมายถึง มีความสามารถอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ที่	ด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน	ระดับความสามารถ				
		5	4	3	2	1
ด้านการสำรวจสภาพการปฏิบัติงาน (Reconnaissance)						
1	มีความรู้ความเข้าใจ การสำรวจวิเคราะห์ปัญหา					
2	มีความรู้ความเข้าใจปัญหาที่นำมาวิจัยได้มาจากการจัดการ เรียนการสอนในห้องเรียน					
3	มีความรู้ความเข้าใจการกำหนดวิธีการแก้ปัญหาในชั้นเรียนที่ หลากหลาย					
4	มีความรู้ความเข้าใจกระบวนการแก้ปัญหาในชั้นเรียน					
5	มีความรู้ความเข้าใจการพัฒนาวิธีการหรือนวัตกรรมในการ แก้ปัญหา					
6	มีความรู้ความเข้าใจการสำรวจกิจกรรมการเรียนระดับใด					
7	มีความรู้ความเข้าใจพฤติกรรมการเรียนของผู้เรียนระดับใด					
8	มีความรู้ความเข้าใจการสำรวจสื่อ อุปกรณ์ เครื่องมือสำหรับ การเรียนการสอน					
9	สามารถจัดลำดับปัญหาความสำคัญได้					
10	มีความรู้ความเข้าใจขั้นตอนกระบวนการวิจัยในชั้นเรียน					

ที่	ด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน	ระดับความสามารถ				
		5	4	3	2	1
ด้านการวางแผน (Planning)						
11	สามารถระบุความสำคัญของการวิจัยในชั้นเรียนเพียงใด					
12	สามารถตั้งปัญหาในการวิจัยได้					
13	สามารถตั้งข้อหวัเรื่องการวิจัยในชั้นเรียนได้					
14	สามารถกำหนดวัตถุประสงค์ของการวิจัยได้					
15	สามารถตั้งสมมติฐานของการทำวิจัยได้					
16	สามารถกำหนดตัวแปรในการวิจัยได้					
17	สามารถนิยามศัพท์เฉพาะ					
18	สามารถบอกถึงประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ					
19	สามารถเขียนเค้าโครงในการทำวิจัยในชั้นเรียนได้					
20	สามารถเขียนรายงานการวิจัยในชั้นเรียนได้					
ด้านการลงมือปฏิบัติ(Action)						
21	สามารถกำหนดกลุ่มเป้าหมาย/กลุ่มตัวอย่างได้ถูกต้อง					
22	ทักษะในการใช้เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในชั้นเรียน					
23	การอธิบายลำดับขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ					
24	การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย					
25	การหาค่าความเที่ยงตรงของเครื่องมือ					
26	การหาค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือ					
27	ความสามารถในการใช้เทคนิคและวิธีการจัดเก็บข้อมูลวิจัย					
28	ความสามารถในการเก็บข้อมูลได้อย่างครบถ้วน					
29	การเลือกใช้เทคนิคการวิเคราะห์ทางสถิติพื้นฐานได้อย่างถูกต้อง					
30	การใช้โปรแกรมทางสถิติได้อย่างถูกต้อง					

ที่	ด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน	ระดับความสามารถ				
		5	4	3	2	1
ด้านการสะท้อนผลการปฏิบัติ (Reflection)						
31	การทบทวนงานวิจัยที่จะนำเสนออย่างเข้าใจ					
32	การสรุปผลการศึกษาวิจัยในชั้นเรียน					
33	การอภิปรายผลการศึกษาวิจัยในชั้นเรียน					
34	การเสนอผลการศึกษาวิจัยนำไปสู่การแก้ปัญหาคำถามการเรียน					
35	การเสนอผลการศึกษาวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน					
36	การเสนอผลการศึกษาวิจัยเพื่อปรับเปลี่ยนพฤติกรรมผู้เรียน					
37	การเสนอแนะผลการวิจัยค้นคว้าได้ครบถ้วน					
38	การวางแผนปรับปรุงใหม่หรือแก้ปัญหาใหม่ในครั้งต่อไป					
39	การเสนอแนะทั่วไปจากผลการศึกษาวิจัย					
40	การเสนอแนะเพื่อการศึกษาวิจัยในครั้งต่อไป					

ภาคผนวก ข

เครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูลสัมภาษณ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

แบบสัมภาษณ์เพื่อการวิจัย

เรื่อง ความสามารถในการด้านการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคาม

คำชี้แจง

1. แบบสัมภาษณ์นี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะในการส่งเสริมด้านการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคาม
2. เป็นแบบสัมภาษณ์เชิงคุณภาพ ในด้านการส่งเสริมและสนับสนุนในด้านทำวิจัยในชั้นเรียนของครูโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคามตามกรอบแนวคิดของประวัติ เอรารวรรณ์ 4 ด้าน
3. แบบสัมภาษณ์นี้ใช้สำหรับเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการศึกษาวิจัยเท่านั้น
4. กรุณาตอบให้ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุดเพื่อประโยชน์ในการวิจัย
5. แบบสัมภาษณ์นี้สำหรับ คีษานีเทศก์ ผู้อำนวยการโรงเรียน รองผู้อำนวยการ และครูในสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคาม

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณทุกท่านที่ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

นางสาวประภัสสร บุตรไทย

นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

ประเด็นในการสัมภาษณ์

ข้อเสนอแนะในการส่งเสริมและสนับสนุนด้านการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคาม ท่านมีความคิดเห็นว่าจะดำเนินการอย่างไร (แสดงความคิดเห็น)

1. ด้านแหล่งข้อมูลและระเบียบวิธีวิจัยในชั้นเรียน

.....

.....

.....

2. ด้านกระบวนการวิจัยในชั้นเรียน ตามกรอบแนวคิดประวัต เฮอร์วอร์ธ 4 ขั้นตอน ดังนี้

2.1 ด้านการสำรวจสภาพการปฏิบัติงาน (Reconnaissance)

.....

.....

2.2 ด้านการวางแผน (Planning)

.....

.....

2.3 ด้านการลงมือปฏิบัติ (Action)

.....

.....

2.4 ด้านการสะท้อนผลการปฏิบัติ (Reflection)

.....

.....

3. ด้านงบประมาณและแหล่งเงินทุนสนับสนุนด้านการวิจัยในชั้นเรียนในการพัฒนาวิชาชีพให้ก้าวหน้า

.....

.....

ขอขอบพระคุณท่านที่ให้ความอนุเคราะห์ในการให้สัมภาษณ์

ภาพภาคผนวกที่ 1 สัมภาษณ์ศึกษานิเทศก์

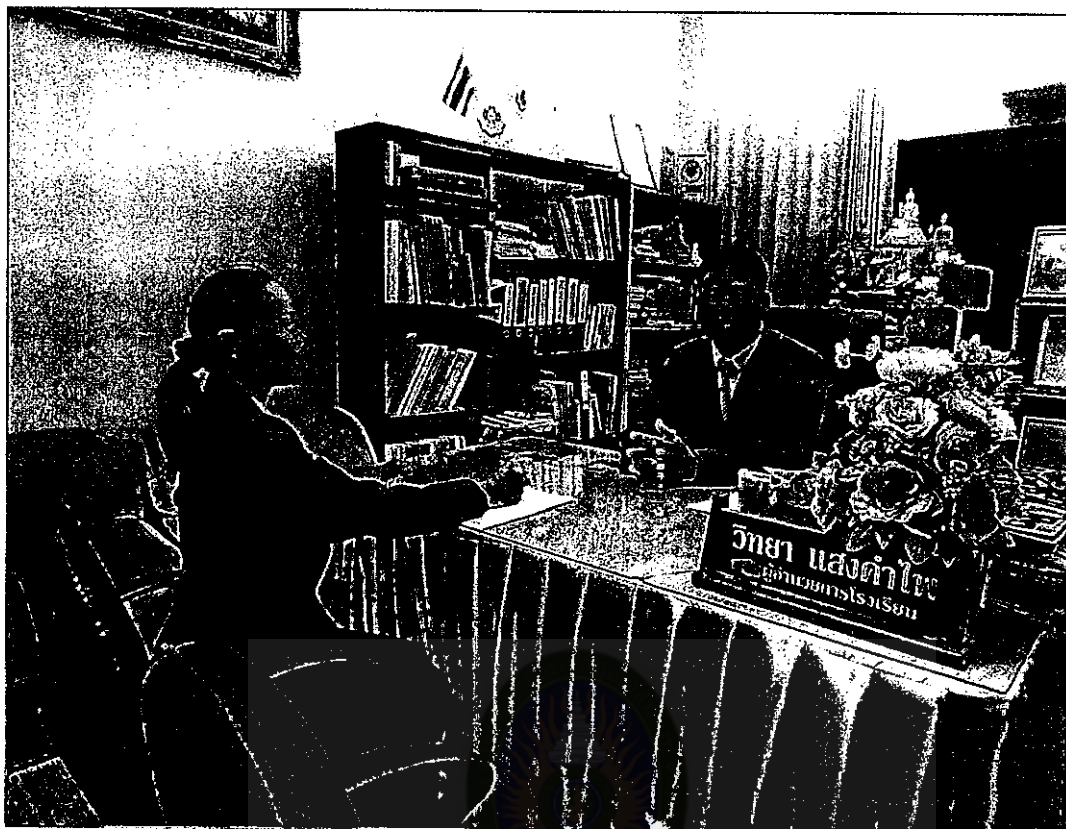
ผู้ให้การสัมภาษณ์ : นางนงเยาว์ แคนสุข

ตำแหน่ง ศึกษานิเทศก์ สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคาม

ผู้สัมภาษณ์ : นางประภัสสร บุตรไทย

สถานที่สัมภาษณ์ : โรงเรียนหัวเรือพิทยา องค์การบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคาม

วันที่ 7 กรกฎาคม พ.ศ. 2558

ภาพภาคผนวกที่ 2 สัมภาษณ์ผู้อำนวยการโรงเรียน

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ผู้ให้การสัมภาษณ์ : นายวิชา แสงคำไพ

ตำแหน่ง ผู้อำนวยการโรงเรียน

ผู้สัมภาษณ์ : นางสาวประภัสสร บุตรไทย

สถานที่สัมภาษณ์ : โรงเรียนมัธยมดงยาง ตำบลดงยาง อำเภอนาดูน จังหวัดมหาสารคาม

วันที่ 7 กรกฎาคม พ.ศ. 2558

ภาพภาคผนวกที่ 3 สัมภาษณ์ผู้อำนวยการโรงเรียน

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

ผู้ให้สัมภาษณ์ : นายจุฬา ชาวดอน

ตำแหน่งรองผู้อำนวยการโรงเรียน

ผู้สัมภาษณ์ : นางสาวประภัสสร บุตรไทย

สถานที่สัมภาษณ์ : โรงเรียนท่าขอนยาง ตำบลท่าขอนยาง อำเภอกันทรวิชัย

จังหวัดมหาสารคาม

วันที่ 20 กรกฎาคม พ.ศ. 2558

ภาพภาคผนวกที่ 4 สัมภาษณ์ผู้อำนวยการโรงเรียน

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ผู้ให้สัมภาษณ์ : นางเพ็ญวไล กาหลง

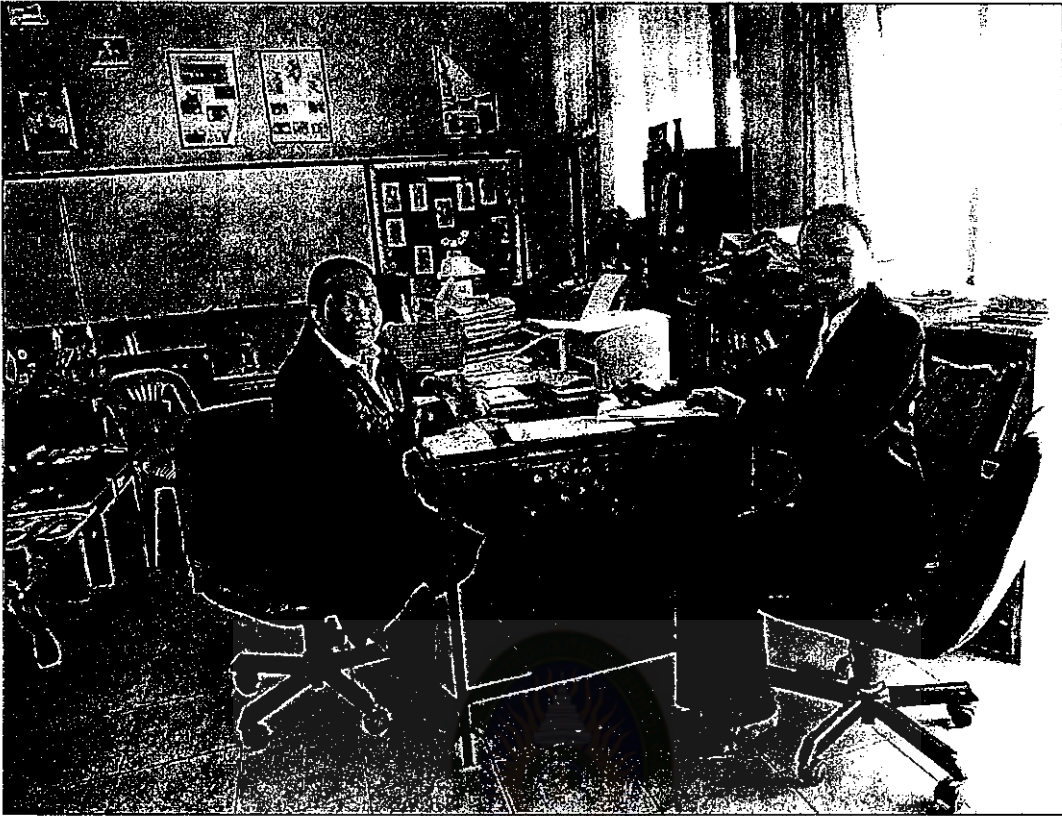
ตำแหน่งรองผู้อำนวยการโรงเรียน

ผู้สัมภาษณ์ : นางสาวประภัสสร บุตรไทย

สถานที่สัมภาษณ์ : โรงเรียนหนองเหล็กศึกษา ตำบลหนองเหล็ก อำเภอกุสุมาลย์

จังหวัดมหาสารคาม

วันที่ 20 กรกฎาคม พ.ศ. 2558

ภาพภาคผนวกที่ 5 สัมภาษณ์ครูปฏิบัติการสอน

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ผู้ให้สัมภาษณ์ : นางเบญจวรรณ พลคำ

ตำแหน่ง ครูชำนาญการพิเศษ

ผู้สัมภาษณ์ : นางสาวประภัสสร บุตรไทย

สถานที่สัมภาษณ์ : โรงเรียนมัธยมดงยาง ตำบลดงยาง อำเภอนาคู จังหวัดมหาสารคาม

วันที่ 8 ธันวาคม พ.ศ. 2558

ภาพภาคผนวกที่ 6 สัมภาษณ์ครูปฏิบัติการสอน

ผู้ให้สัมภาษณ์ : นางสาวศิริพร เฟือกสีสุข

ตำแหน่งครูชำนาญการพิเศษ

ผู้สัมภาษณ์ : นางสาวประภัสสร บุตรไทย

สถานที่สัมภาษณ์ : โรงเรียนหัวเรือพิทยาคม ตำบลหัวเรือ อำเภอบ้านดุง จังหวัดอุดรธานี

วันที่ 8 ธันวาคม พ.ศ. 2558

ภาคผนวก ค
หนังสือขอความอนุเคราะห์

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ที่ สท ๐๕๔๐.๐๒/ว ๒๐๕๓

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อ.เมือง จ.มหาสารคาม ๔๔๐๐๑

๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๖

เรื่อง ขออนุญาตให้ผู้วิจัยเข้าเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย

เรียน นางผกิตติภรณ์บริหารกัณฑ์ดงมหาสารคาม

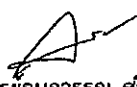
ด้วย นางสาวประภัสสร บุตรไทย รหัสประจำตัว ๕๓๘๐๐๑๕๐๔๐๖ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารจัดการการศึกษา รูปแบบการศึกษานอกเวลาราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ความสามารถด้านการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคาม” เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงขออนุญาตให้ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยกับประชากร คือ บุคลากรครูจำนวน ๒๑๕ คน เพื่อนำข้อมูลไปทำการวิจัยให้บรรลุตามวัตถุประสงค์

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์กนกวรรณ ศรีวานี)

รองคณบดี รักษาการแทนคณบดีคณะครุศาสตร์
ปฏิบัติราชการแทนอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

สาขาวิชาการบริหารจัดการการศึกษา

คณะครุศาสตร์ โทรศัพท์ ๐-๔๓๗๒-๒๑๑๘ ต่อ ๑๖๗

ที่ ศธ ๐๕๔๐.๐๒/ว ๒๐๕๔

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อ.เมือง จ.มหาสารคาม ๔๔๐๐๑

๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๗

เรื่อง ขออนุญาตให้ผู้วิจัยเข้าทดลองใช้เครื่องมือและเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนท่าขอนยางพิทยาคม

ด้วย นางสาวประภัสสร บุตรไทย รหัสประจำตัว ๕๓๘๑๐๑๕๐๕๐๖ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารจัดการการศึกษา รูปแบบการศึกษานอกเวลาราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ความสามารถด้านการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคาม” เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงขออนุญาตให้ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยกับประชากร คือ บุคลากรครูจำนวน ๓๐ คน เพื่อนำข้อมูลไปทำการวิจัยให้บรรลุตามวัตถุประสงค์

จึงเรียนมาเพื่อ โปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์กนกวรรณ ศรีวาปี)

รองคณบดี รักษาการแทนคณบดีคณะครุศาสตร์
ปฏิบัติราชการแทนอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

สาขาวิชาการบริหารจัดการการศึกษา

คณะครุศาสตร์ โทรศัพท์ ๐-๔๓๗๒-๒๑๑๘ ต่อ ๑๖๗

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ สาขาวิชาการบริหารจัดการการศึกษา คณะครุศาสตร์ โทร. ๑๖๗

ที่ บศ. ๑ ๑๑๔ /๒๕๕๘

วันที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๗

เรื่อง เรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือและเก็บรวบรวมข้อมูลวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประสพสุข ฤทธิ์เดช

ด้วย นางสาวประภัสสร บุตรไทย รหัสประจำตัว ๕๓๘๑๑๐๕๐๔๐๖ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารจัดการการศึกษา รูปแบบการศึกษานอกเวลาราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ความสามารถด้านการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคาม” เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาการวิจัย

- เพื่อ ตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหาภาษา
- ตรวจสอบด้านการวัดและประเมินผล
- ตรวจสอบด้านสถิติ การวิจัย
- อื่นๆ ระบุ.....

จึงเรียนมาเพื่อ โปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์กนกวรรณ ศรีวาปี)

รองคณบดี รักษาราชการแทนคณบดีคณะครุศาสตร์
ปฏิบัติราชการแทนอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

สาขาวิชาการบริหารจัดการการศึกษา

คณะครุศาสตร์ โทรทัศน์ ๐ -๔๓๗๒-๒๑๑๘ ต่อ ๑๖๗

ที่ ศธ ๐๕๔๐.๐๒/ว ๒๐๕๒

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อ.เมือง จ.มหาสารคาม ๔๔๐๐๑

๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๗

เรื่อง เรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน คุณสุรภีร์ ถ่ายหนองสว่าง

ด้วย นางสาวประภัสสร บุตรไทย รหัสประจำตัว ๕๓๘๑๐๑๕๐๔๐๖ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารจัดการการศึกษา รูปแบบการศึกษานอกเวลาราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ความสามารถด้านการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคาม” เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาการวิจัย

เพื่อ ตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหา ภาษา

ตรวจสอบด้านการวัดและประเมินผล

ตรวจสอบด้านสถิติ การวิจัย

อื่นๆ ระบุ.....

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์กนกวรรณ ศรีวาปี)

รองคณบดี รักษาราชการแทนคณบดีคณะครุศาสตร์
ปฏิบัติราชการแทนอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

สาขาวิชาการบริหารจัดการการศึกษา

คณะครุศาสตร์ โทรศัพท์ ๐-๔๓๗๒-๒๑๑๔ ต่อ ๑๖๗

ที่ ๕๕ ๐๕๔๑.๐๒ ๖๒๐๕๒

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อ.เมือง จ.มหาสารคาม ๔๔๑๐๑

๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๗

เรื่อง เรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน อาจารย์ ดร. นิตยา บรรณา

ด้วย นางสาวประภัสสร บุตรไทย รหัสประจำตัว ๕๓๘๑๑๐๑๕๐๔๐๖ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารจัดการการศึกษา รูปแบบการศึกษานอกเวลาราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ความสามารถด้านการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูโรงเรียนสังกัดองค์กรบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคาม” เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาการวิจัย

เพื่อ ตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหา ภาษา

ตรวจสอบด้านการวัดและประเมินผล

ตรวจสอบด้านสถิติ การวิจัย

อื่นๆ ระบุ.....

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี
ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์กนกวรรณ ศรีวารี)

รองคณบดี รักษาราชการแทนคณบดีคณะครุศาสตร์
ปฏิบัติราชการแทนอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

สาขาวิชาการบริหารจัดการการศึกษา

คณะครุศาสตร์ โทรศัพท์ ๐-๔๓๗๒-๒๑๑๘ ต่อ ๑๖๗

ประวัติ

ชื่อ สกุล นางสาวประภัสสร
วัน เดือน ปี เกิด วันที่ 12 เดือนสิงหาคม 2514
ที่อยู่ปัจจุบัน 16 ซอย 23 ถนนศรีนครินทร์ ตำบลตลาด อำเภอเมือง
จังหวัดมหาสารคาม
ประวัติการศึกษา
พ.ศ. 2537 ครุศาสตรบัณฑิต (เอกทางการศึกษา วิชาเอกสังคมศึกษา)
วิทยาลัยครูมหาสารคาม
พ.ศ. 2553 ประกาศนียบัตรบัณฑิต (บัณฑิต) สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
พ.ศ. 2559 ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม) สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม